

Cathy Katou

1

ห่ม
บ้าน

คืน
อสูร

ต้อง
สาบ

โหลดมังงะ PDF ได้ที่
MANGA-PDF.COM

คืน

1

Cathy Katou

อสูร

หิมะ

บ้าน

ต้อง

ฆ่า

1

ตอนที่ 1
สังฆจตุร

ตอนที่ 2
พบนพินราช

ตอนที่ 3
คนที่ยืนอยู่คือ...?

ตอนที่ 4
จตุรไร้หน้า

ตอนที่ 5
มารดาที่มีหัวใจ

ตอนที่ 6
ถูกทำร้าย!

ตอนที่ 7
มารดาที่ชั่วคน

ตอนที่ 8
ธรรมะที่น่าสยดสยอง

ตอนที่ 9
ไม่เห็นจริง ๆ !?

ตอนที่ 10
ประมุขจกษัตริย์

ตอนที่ 11
ไม่ยกให้ใครแน่

ตอนที่ 12
ถูกฆ่าตาย

ตอนที่ 13
มนุษย์คนอื่น

ตอนที่ 14
คนที่จ: สัมผัสได้มีแค่ฉันเท่านั้น

การ์ตูนพิเศษ
ปิดตาลแล้วจับจับ

1 8 2

1 6 9

1 5 5

1 4 3

1 3 1

1 1 7

1 0 5

0 9 3

0 8 1

0 8 0

0 6 7

0 5 5

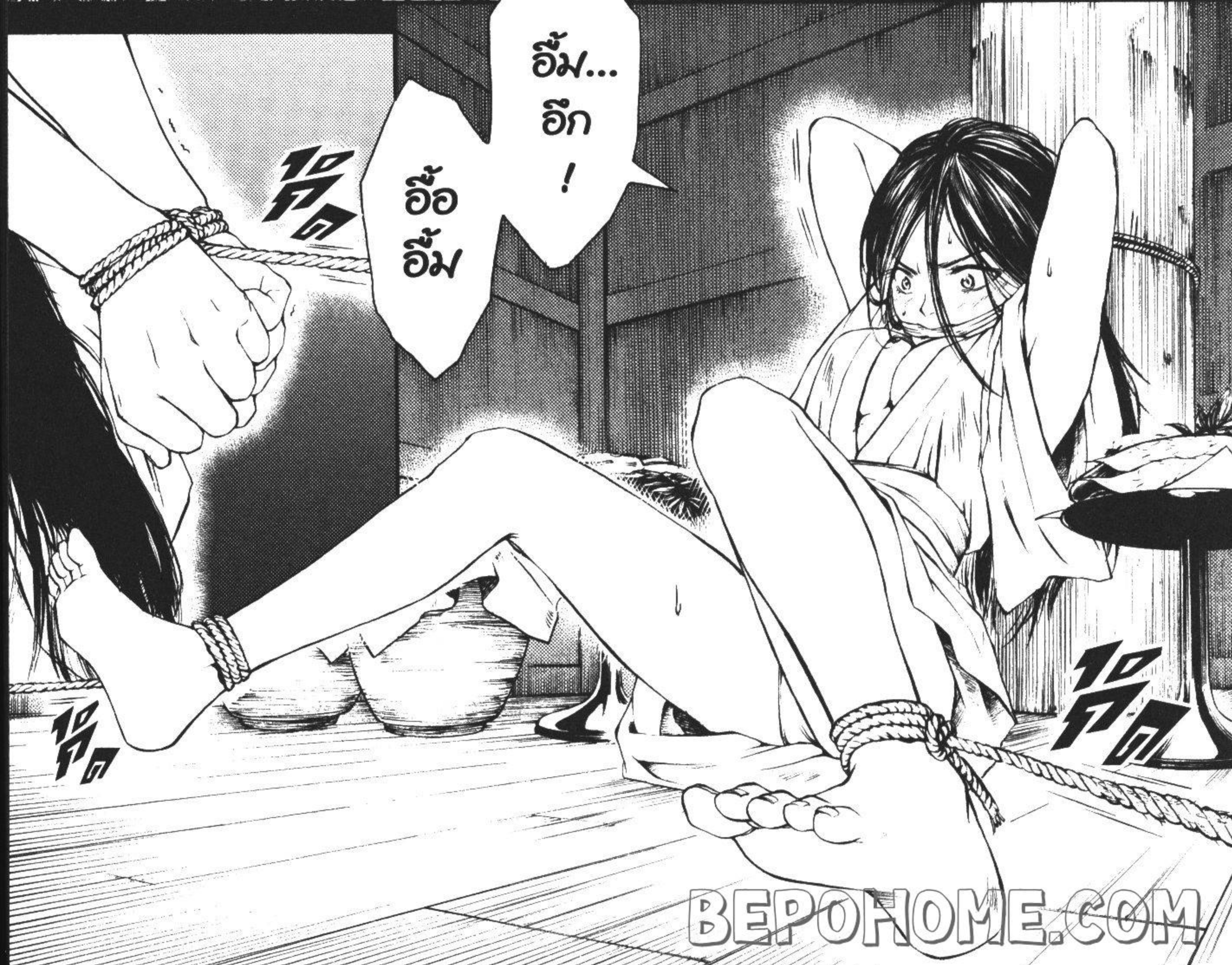
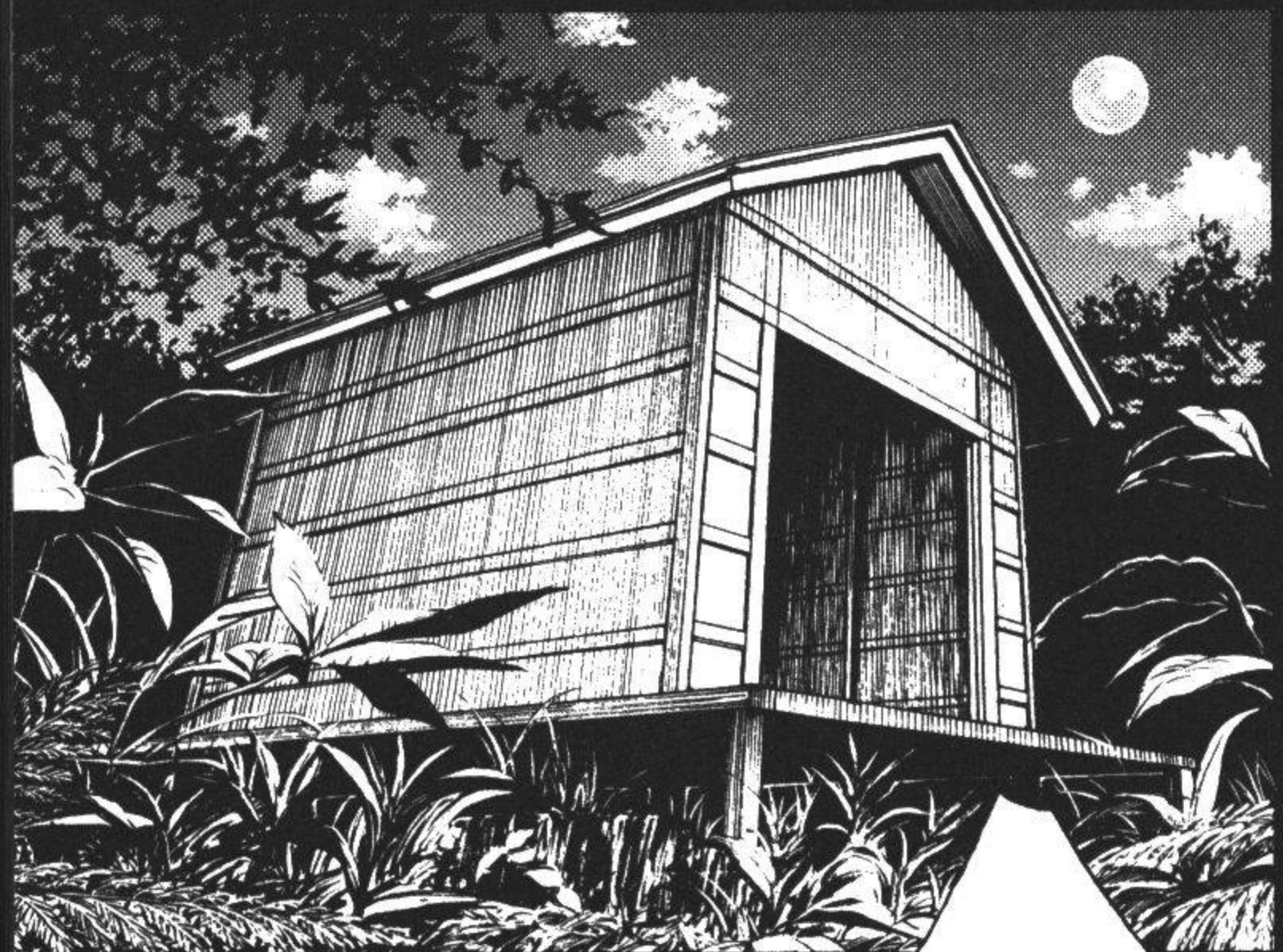
0 4 3

0 3 1

0 1 7

0 0 3

ตอนที่ 1 ลังคยอตุร

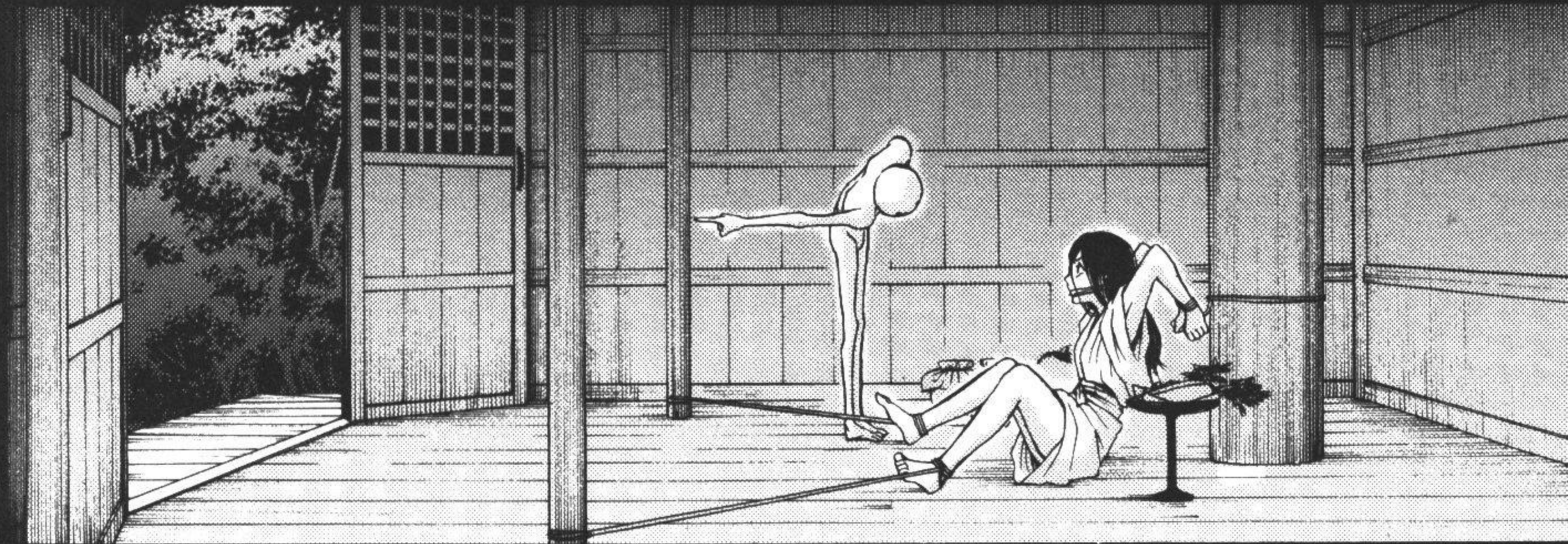

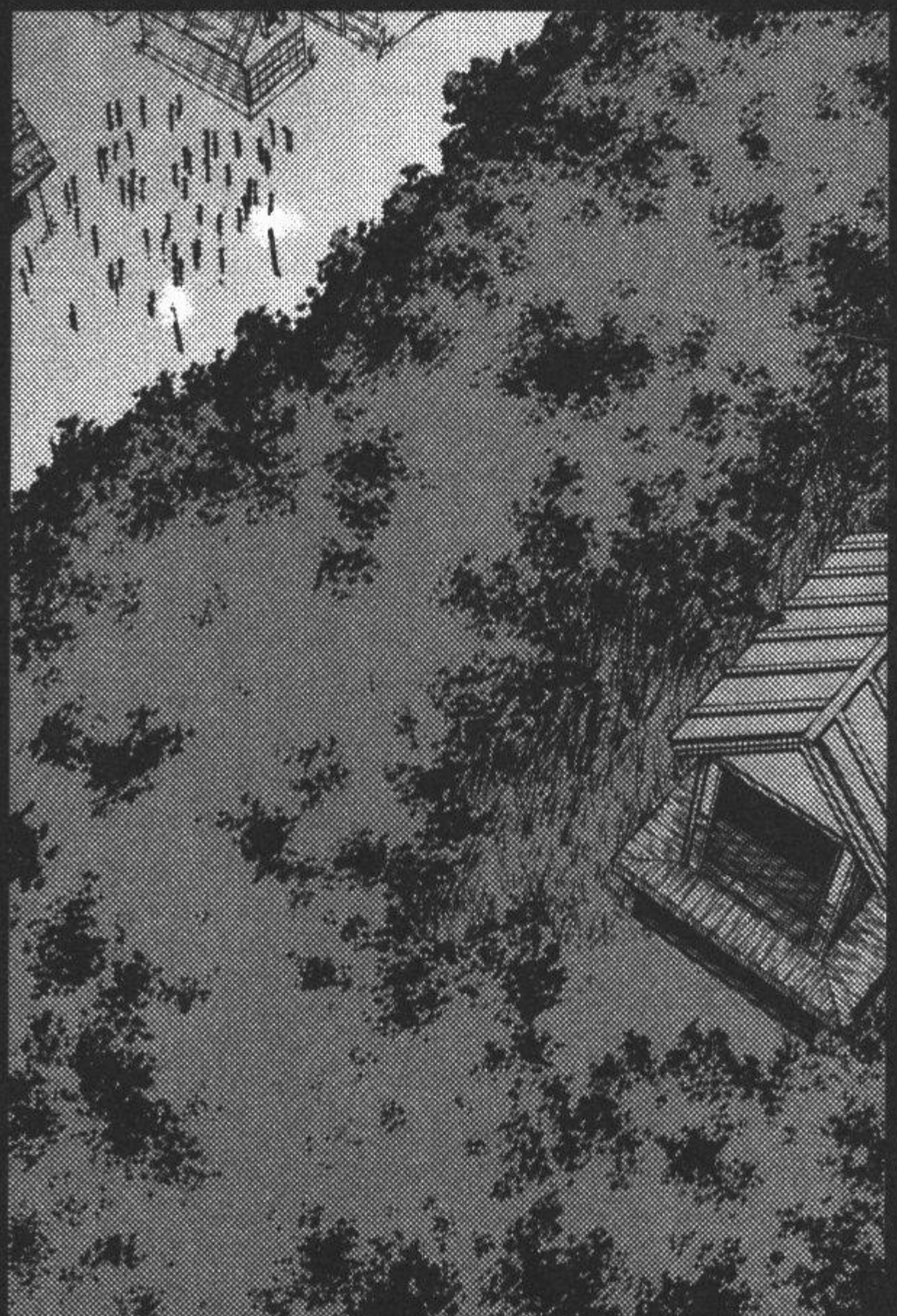
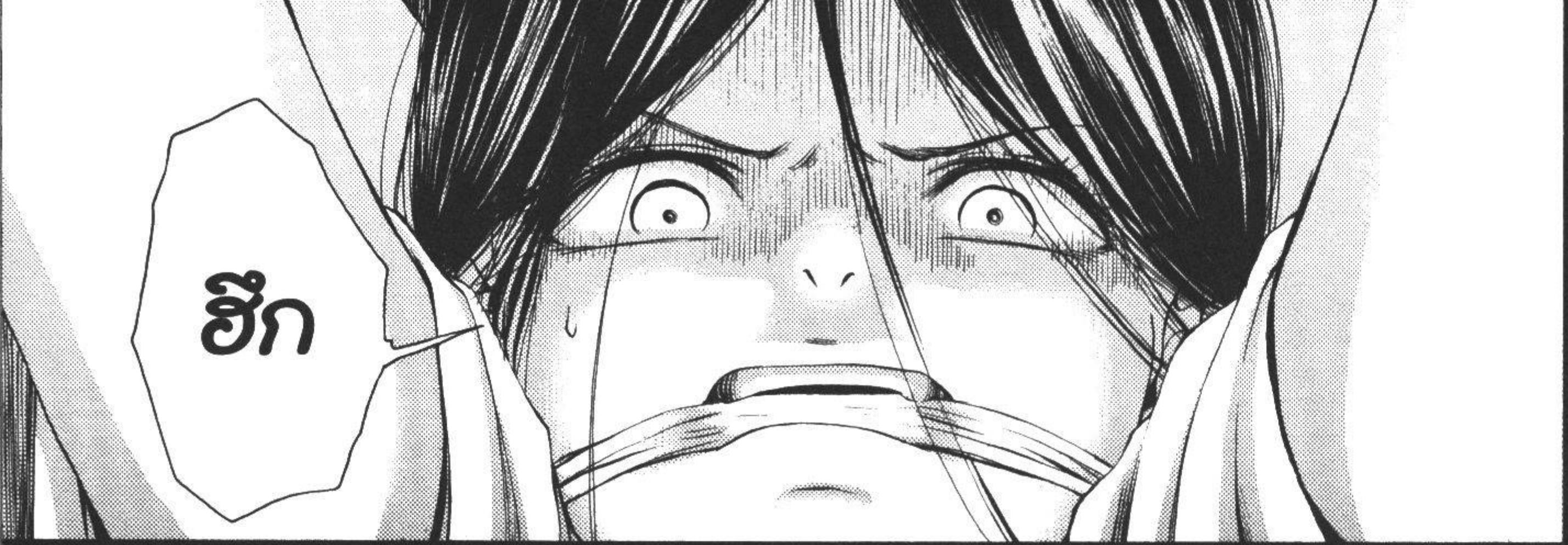
おっ!!

おっ!!
おっ...
おっ!!

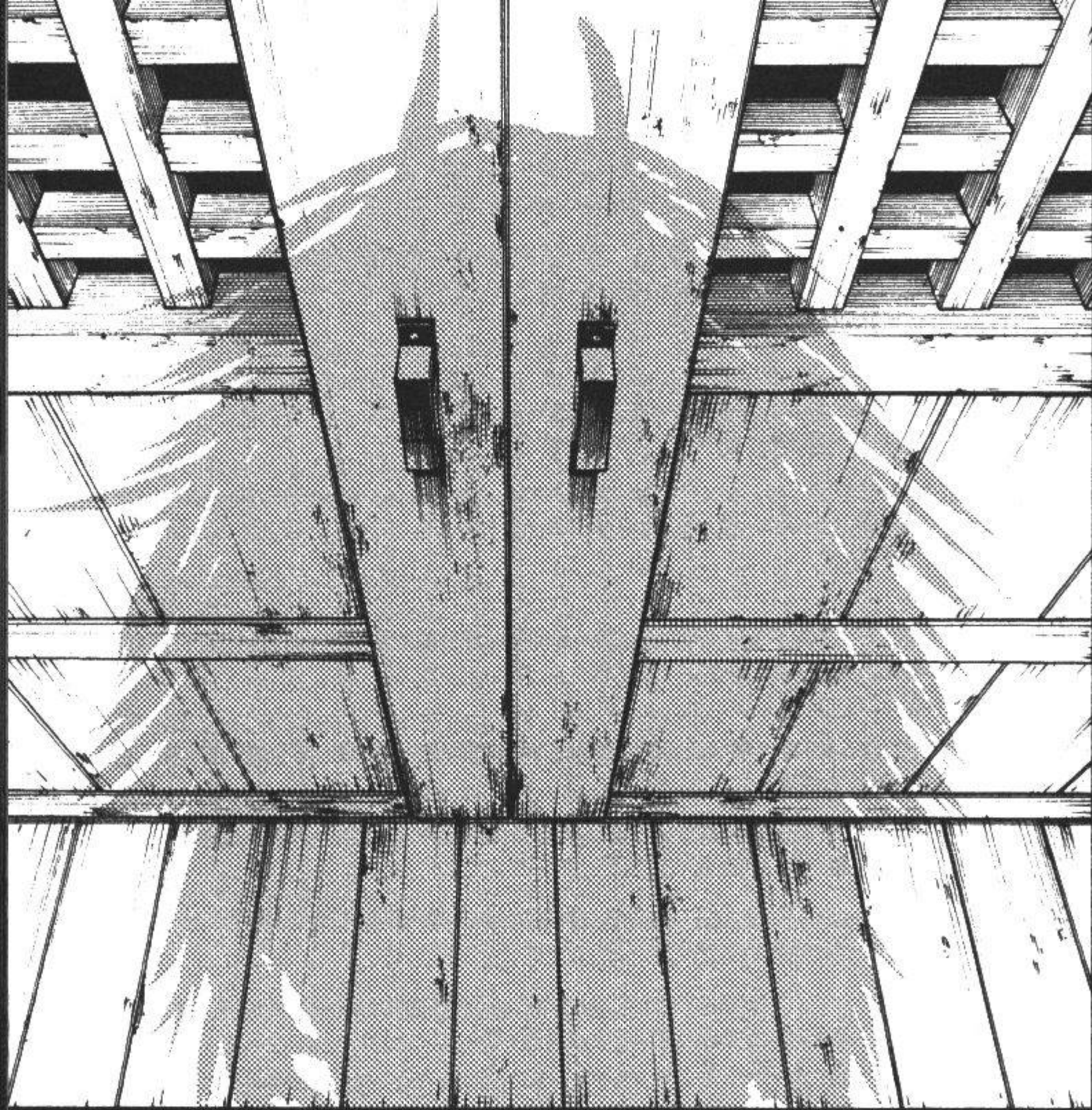
おっ!!

กำลัง
มา
—

เฮ้อ
...

มา
แล้ว

ໂມ

ໂມ
ໂມ
ໂມ

ມີ້
—
!!

อีก
...
ฮือ

มิลี...
ทำหน้าที่
ของตัวเอง
ได้พิเศษ
มาก

โปรด
ให้อภัย
โปรดให้อภัย
ด้วย

ให้อภัย
ด้วย

เพื่อที่จะ
มีชีวิตอยู่ที่นี้
ต่อไป
:

เพื่อไม่ให้
ทุกคนถูกกิน
เรามีแต่จะต้อง
ทำแบบนี้
เท่านั้น

ต้องทำ
แบบนี้
เท่านั้น
|

นี่
โบทัน

ขนาด
อยู่กลางเขา
แบบนี้
ยังร้อนเลย
แฮะ...

อ๊ะ
เจอตัว
แล้ว

อาโอยาจิ โยสึเกะ
(19 ปี)
นักศึกษา

...เอ้ย
โบทัน
!?

โยลีเกะ
ทำยังไง
ดี

ทาจิบานะ โบทัน
(19 ปี)
นักเรียนวิชาชีพ

นั่นสิ...
ฉันนี่มัน
ไม่ว่าเมื่อไหร่
ก็ไม่ได้เรื่อง
เลยเนอะ
...

ให้ตายสิ...
โบทันเนี่ย
ซุ่มซำม
ไม่เปลี่ยน
เลยนะ

ลั่นลั่น
อีกแล้ว
เทร้อ!?
เป็นอะไร
ไหม
!?

ได้
อยู่

มา
จิตตก
อะไร
เนี่ย

โตขนาดนี้
แทนที่จะทำตัว
มีประโยชน์
กลับไปเป็น
ตัวถ่วง...

แถมพอ
ขยับทีไร
ก็ชุ่มซำม
แบบนี้
ทุกที...

ทำอะไร
คนเดียว
ก็ไม่ได้

เย็น

ดูสิ
น้ำในแม่น้ำ
เย็นขนาดนี้
ต่อให้ไม่มีน้ำแข็ง
ก็ไม่ใช่ไร
หรอก

ไม่มี
จริง
ด้วย
!!

ไม่ใช่
แบบ
นั้น!!
แบบ
ว่า!

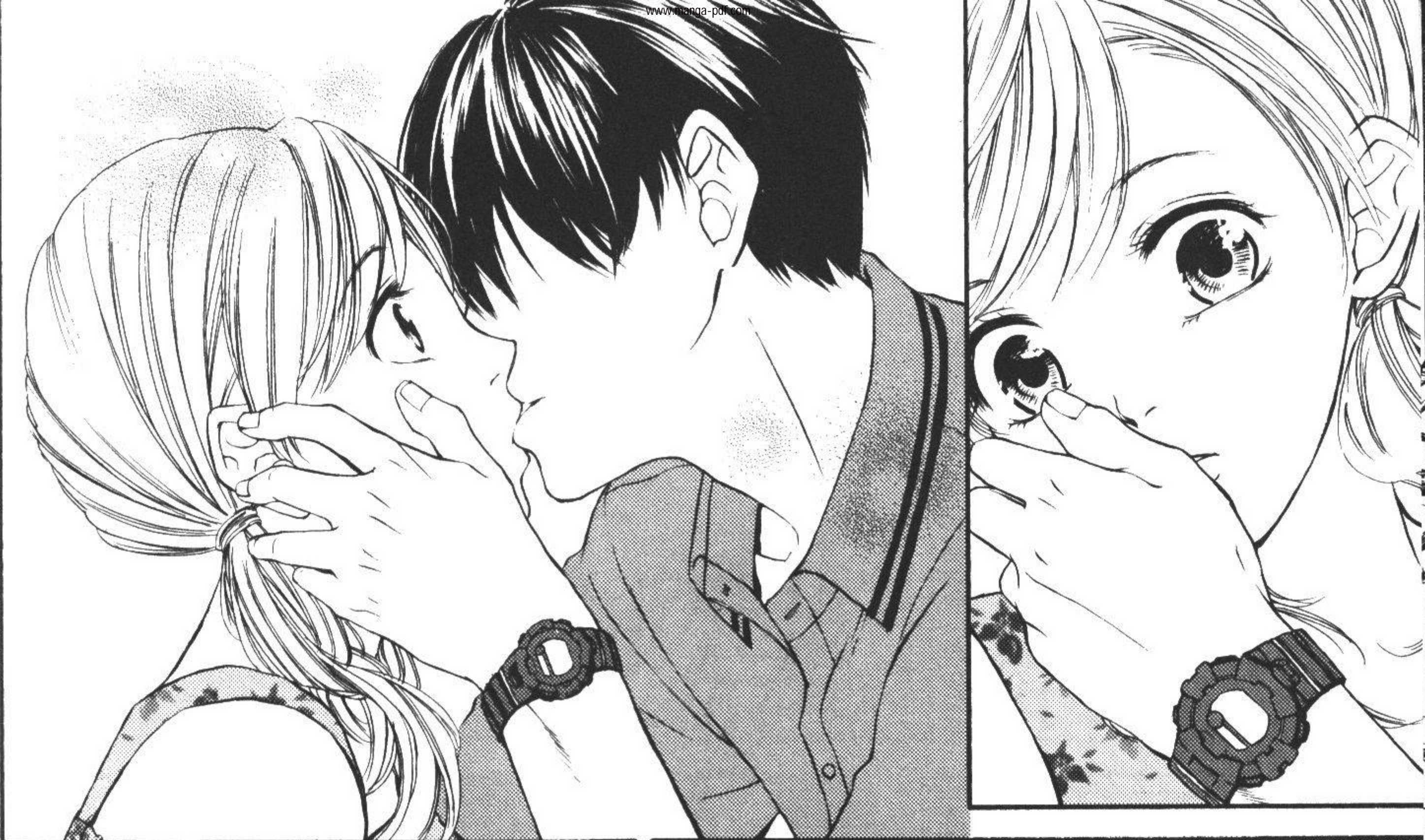
...

...

อีกอย่าง
โบทันเอง
ก็มีข้อดี
เหมือนกัน
นะ

ดี
ตรงไหน
เธอ
?

แม้ว่า
ฉันจะ
ทำอะไร
เอง
คนเดียว
ไม่ได้

โฮ...
ลี...
เกะ

ตรงที่
ชุ่มซำม
จนละลายตา
ไม่ได้นี่ละ
ที่น่ารัก
ฉันก็เลยชอบ
ใจ

แต่
เพราะ
มีโฮลีเกะ
อยู่ด้วย
ทุกวัน
ฉันก็เลย
มีความ
สุข

ตอนที่ 2 พานพบพันร้าย

พวกเรา
ทั้ง 4 คน
เป็นเพื่อน
กันมา
ตั้งแต่
ประถม

อืม

พวกเรา
ก็ขึ้นไป
กันเถอะ

ครับ
ขอโทษครับ
ท่านประธาน
!

ก็
บอกว่า
ให้เลิก
เรียก
แบบนี้
ไหม!

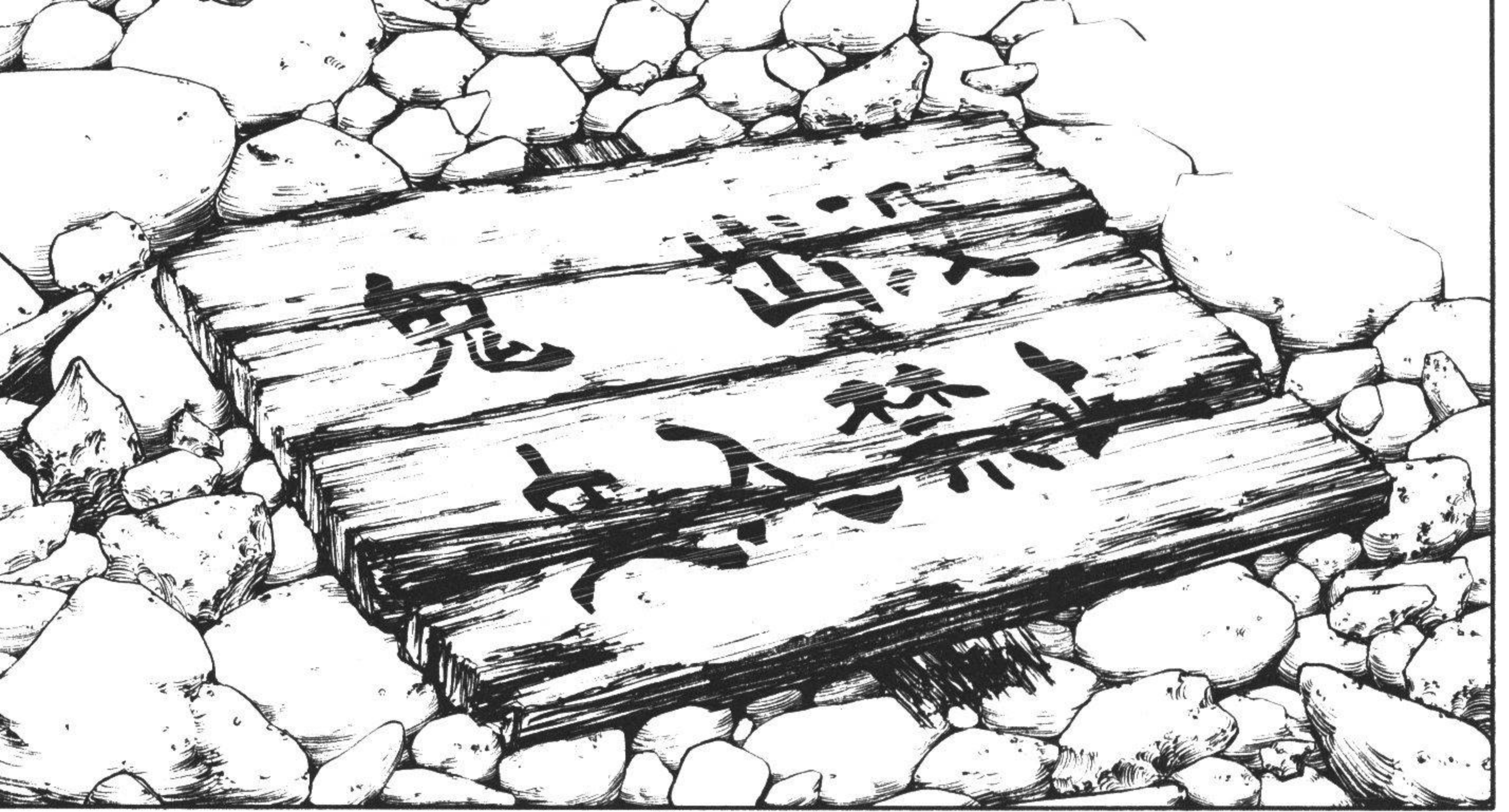

แต่
พวกเรา
ทั้ง 4 คน
ยังคง
สนิทกัน
เหมือน
เดิม

แม้ว่า
ฉันกับ
ไฮลีเกะ
จะคบ
กัน

เอ๋?
ทำไม
โบทัน
ถึงได้
ตัวเปี้ยก
ขนาดนั้น
ล่ะ!?

* มือสุรออกมา น้ามแท้

อ่า

หรือว่า
จะเป็น
“อสุรไร้หน้า
ของสุสาน
บุชายุญ”
?

เป็น
อะไรไป
โบทัน

อสุร
...?
?

เป็นป้าย
ที่ตุลิกลับ
ดินะ

อสุร
?

นี่มัน
อะไร
นะ
...

แถวนี้เนะ
เมื่อก่อน
ถูกเรียกว่า
“สุสานบุชายัญ”
มีอสูรไร้หน้า
อาศัยอยู่

ไม่รู้
เทรอ
?

แล้วมัน
คืออะไรละ
ฮารุ

จะ
รู้เรื่อง
แบบนั้น
ดีจังนะ

ฮารุเอง
ก็ยังชอบ
เรื่องลึกลับ
เหมือนเดิม
เลยนะ

บ้า
พุ้หญิง
มาก

จะฆ่าเรา
จนขาดใจตาย
เลย

ยังมีปีศาจ
ที่เลียน
เลียนมนุษย์
ด้วยนะ แล้วก็
เหมือนจะมี
ปีศาจขาเดียว
ไผ่ล่อออกมา
ด้วย

ก็ว่า
ไป

โยลีเกะ
นี่เรียล
จริงๆ

ให้ตายสิ!!
ทุกคน
รีบๆ ขึ้นมา
ได้แล้ว!!

ก็เลย
โยนความผิด
ให้ "อสูร"
เพื่อให้ทุกคน
ระวังตัวมากขึ้น
หรือกหรือ

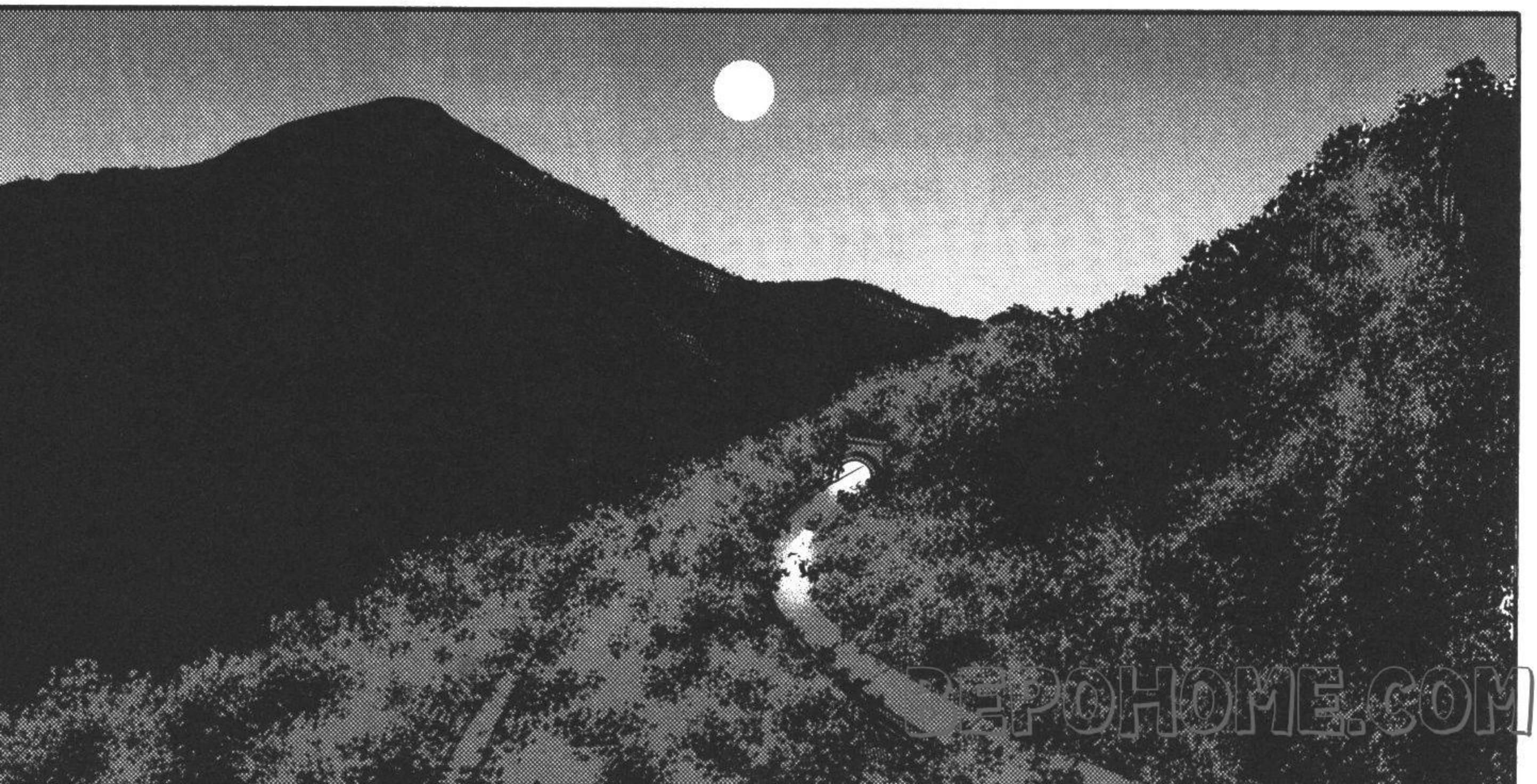
ไม่ใช่ว่า
เพราะ
เมื่อก่อน
หาลาเหตุ
ของคดีไม่ได้
ง่าย ๆ

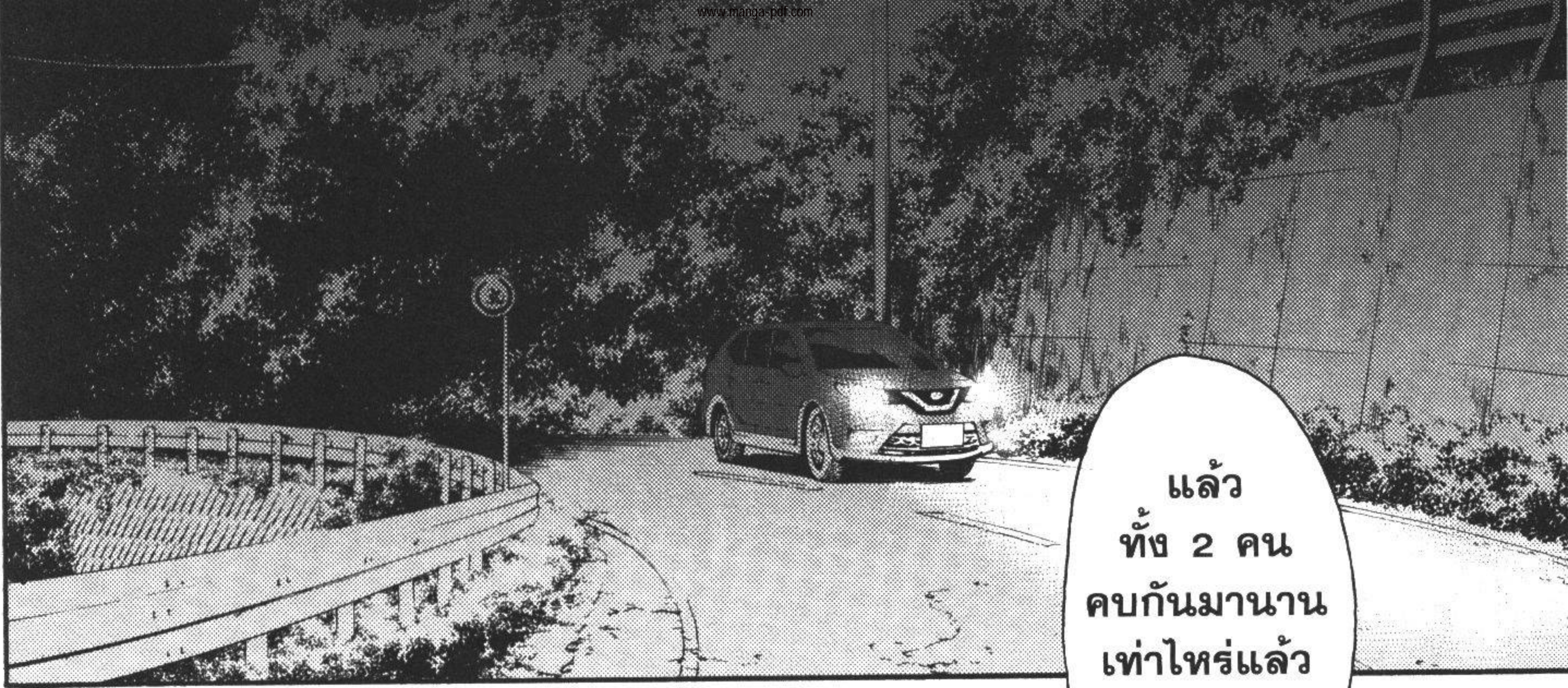

อ๊ะ
อืม !

ได้ยว
เถอะ
โบทัน
ก็เร็ว ๆ
สิ!!

ครับ ๆ
รู้แล้วละ
อากาเนะ
!

แล้ว
ทั้ง 2 คน
คบกันมานาน
เท่าไรแล้ว
นะ

ก็
เกือบ
จะปี
ได้แล้ว
ละ

ใช้ๆ ก็แหม
ก็ทั้งชื้อบื้อ
ชุ่มฉ่ำ
แกมปอดแหกอีก
ไซ้สามชั้น
ขนาดนี้

นี่
!?

แต่ว่า
ดีจริงๆ
เลยนะ
โบทัน

ที่ได้
คบกับ
โยลีเกะ
นะ

เพราะงั้น
ตอนนี้ถึงได้
พยายามอยู่นี้
ไง

ตั้งแต่
เมื่อก่อนแล้ว
ถ้าไม่มีโยลีเกะ
ก็ทำอะไรไม่ได้
เลย

ก็
เรื่องจริง
นี่นา
!

ให้ทายสิ
ไม่อยากโดนฮารุ
ว่าแบบนี้เลย!
โดยเฉพาะชื่อบ๊อ
นะ!!

โยลีเกะ
ถ้าจบแล้ว
ต้องมารับ
ไปเป็น
เจ้าสาว
นะ

แหง
อยู่
แล้ว

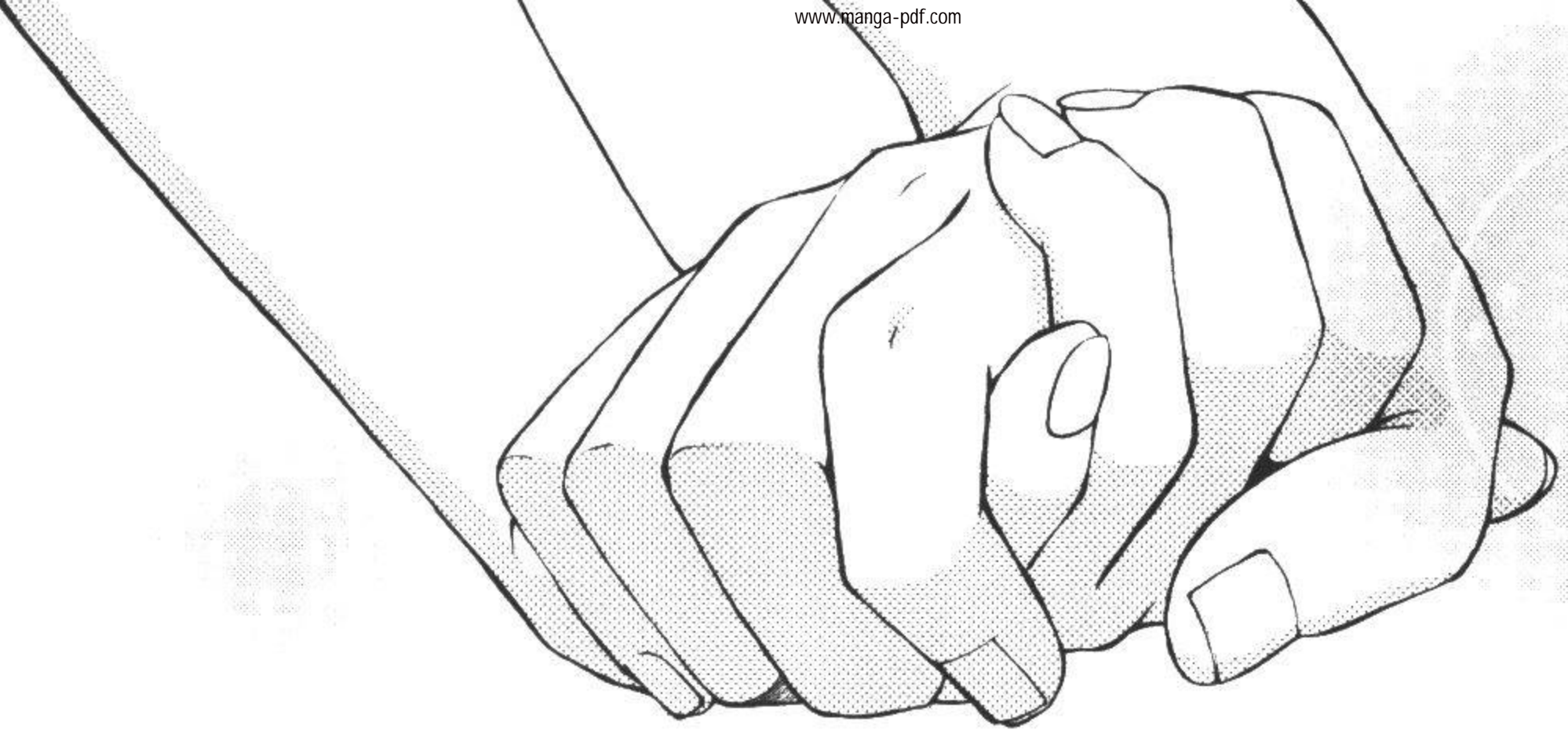

แหม!!!
แบบนี้ต้อง
เตรียม
สุนทรพจน์
วันแต่ง
รอลแล้ว
สิ!!

ก็เร็วไป!
ฉันไม่ใช่
ฮารุ
หรอก
น่า

โย
ลี
เกะ
...

ฉันนี่
มี
ความสุข
จริงๆ
เลย

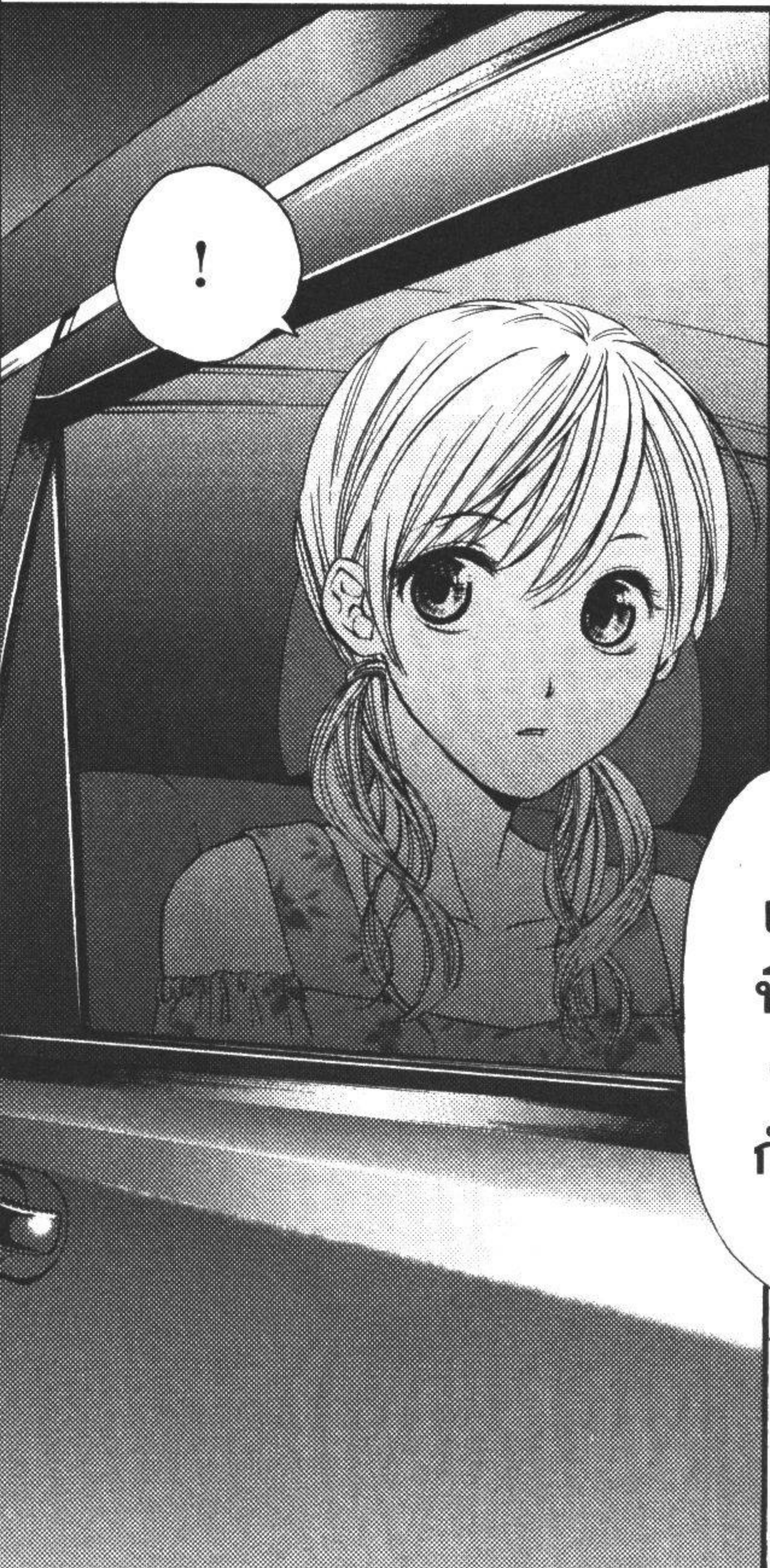
.....
นี่
ฮาร์
.....

ถ้ามี
โยสึกะ
อยู่ด้วย
ก็ไม่มี
อะไร
ต้องกลัว

BEPOHOMY.

ที่นี่
ที่ไหนนะ
แล้วรถ
ผ่านได้
หรือ

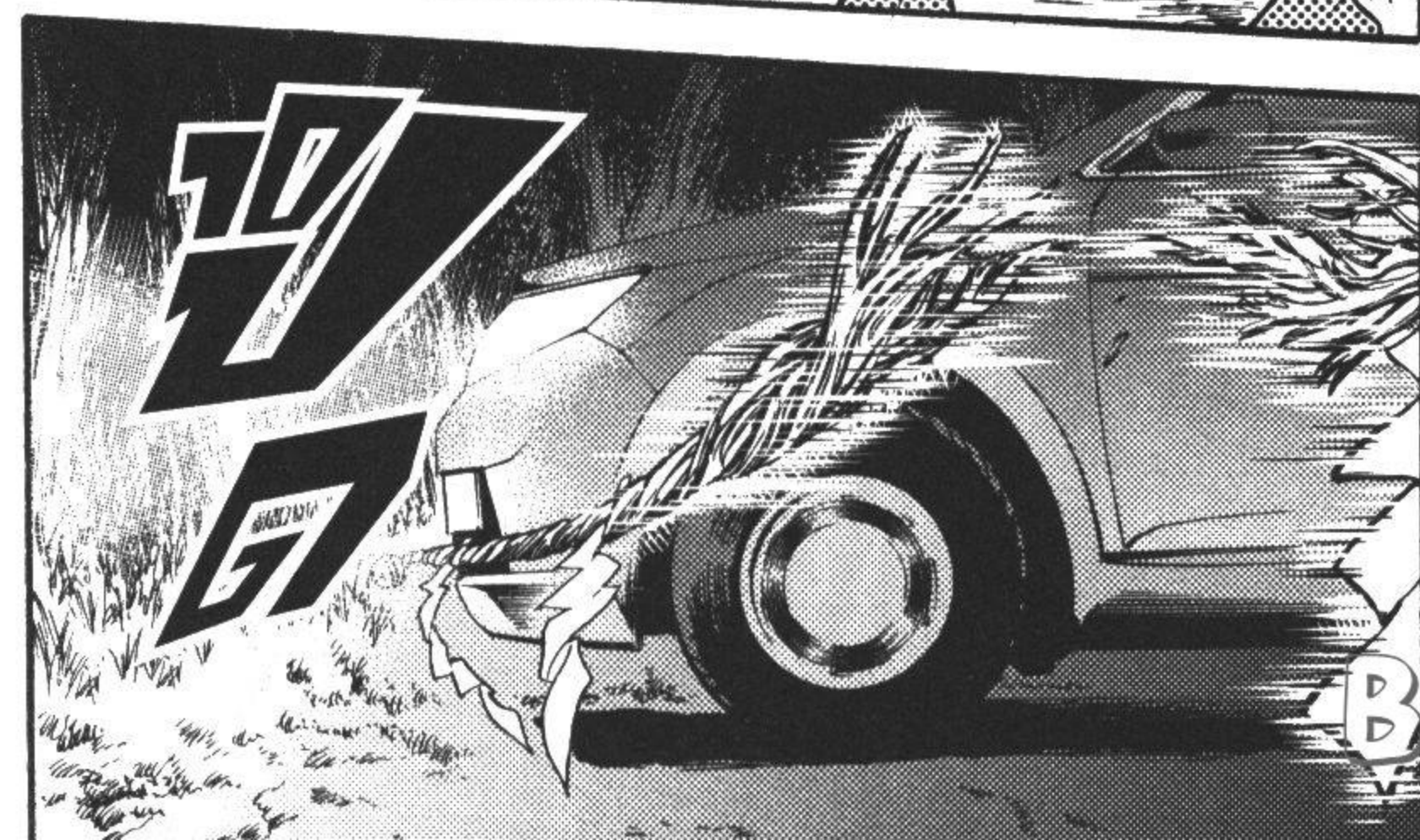
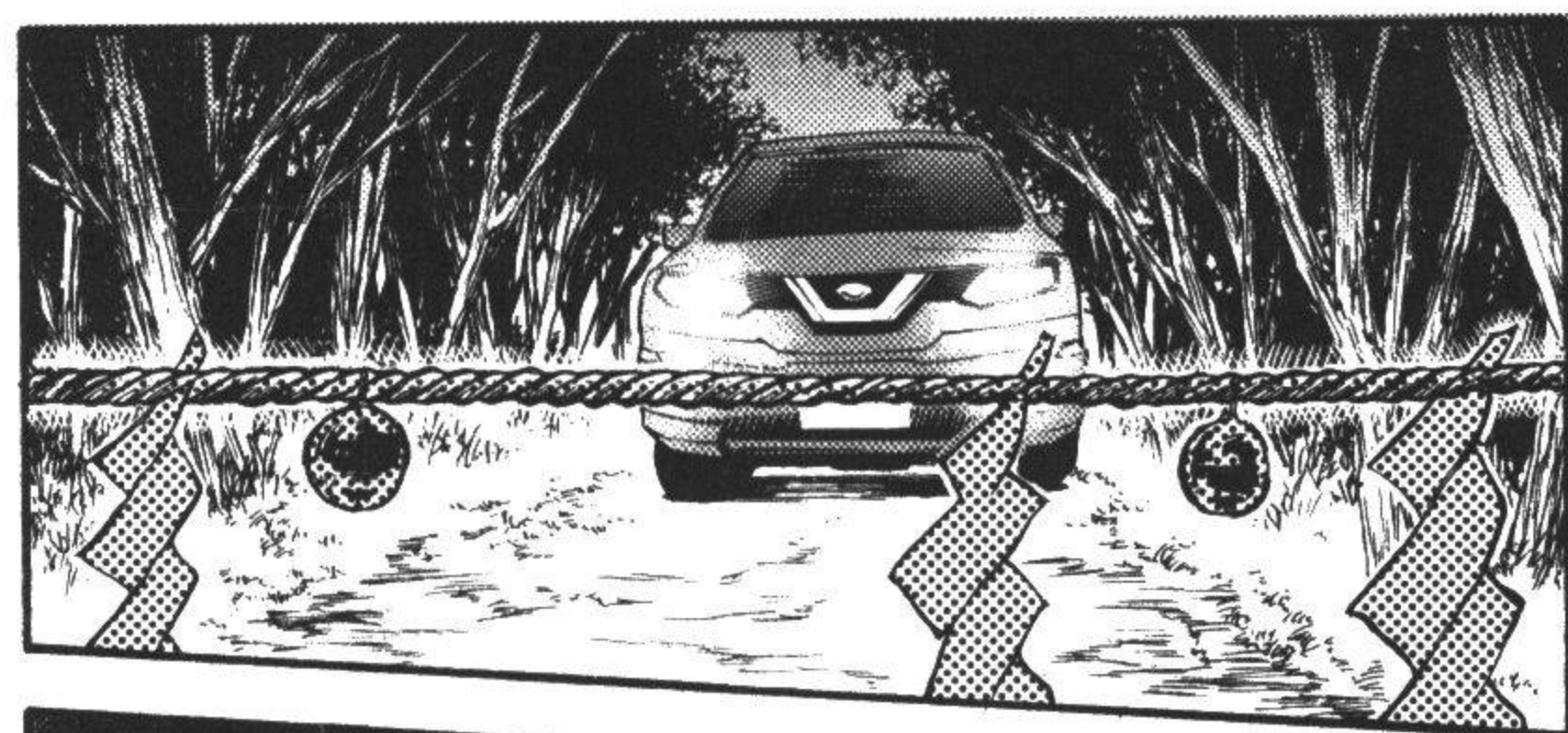
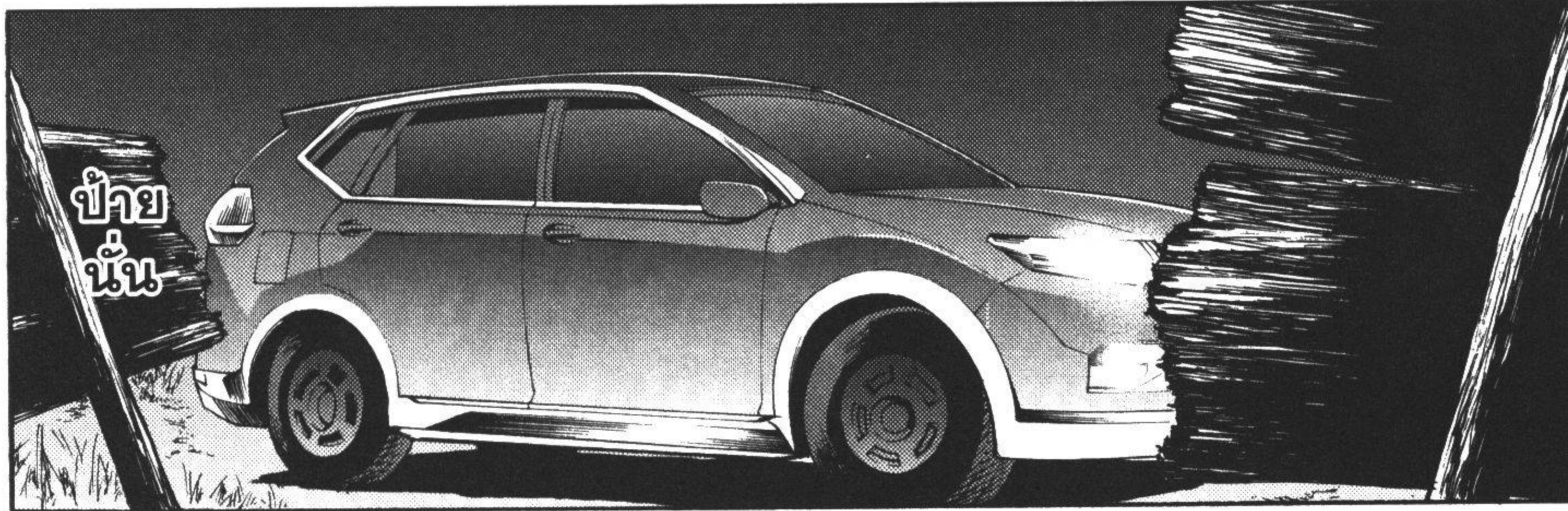
!

เฮ้ยๆ
อย่าไป
ผิดทาง
เขี้ยวนะ

อ้าว
แปลกจริง
มันน่าจะ
เป็นถนน
รถวิ่งได้
สิ

เดี๋ยวหา
ที่กว้างๆ
กลับรถ
กันดีกว่า

เหมือน
กับ
ที่เห็น
แถว
แม่น้ำ
ตอน
กลางวัน
เลย

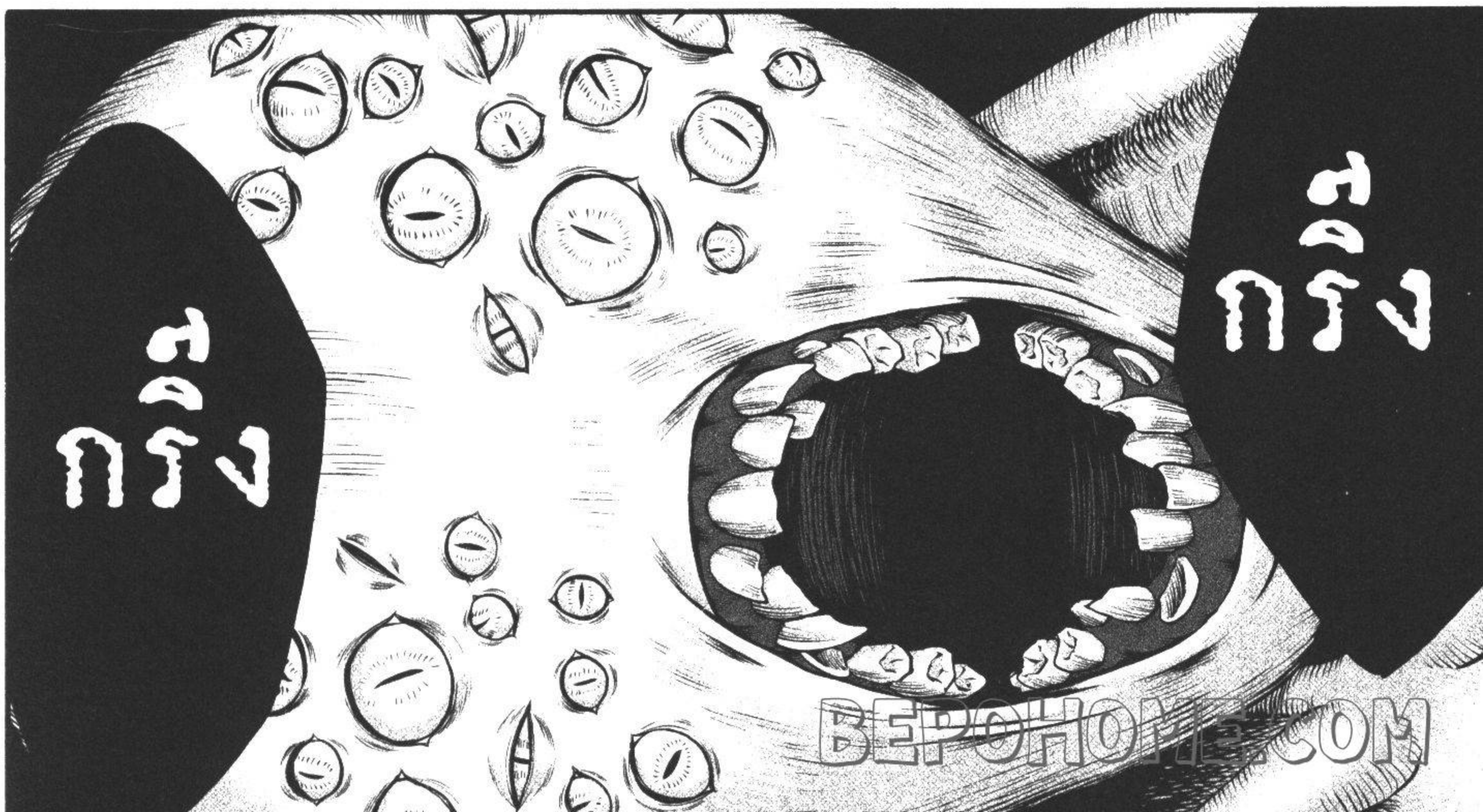
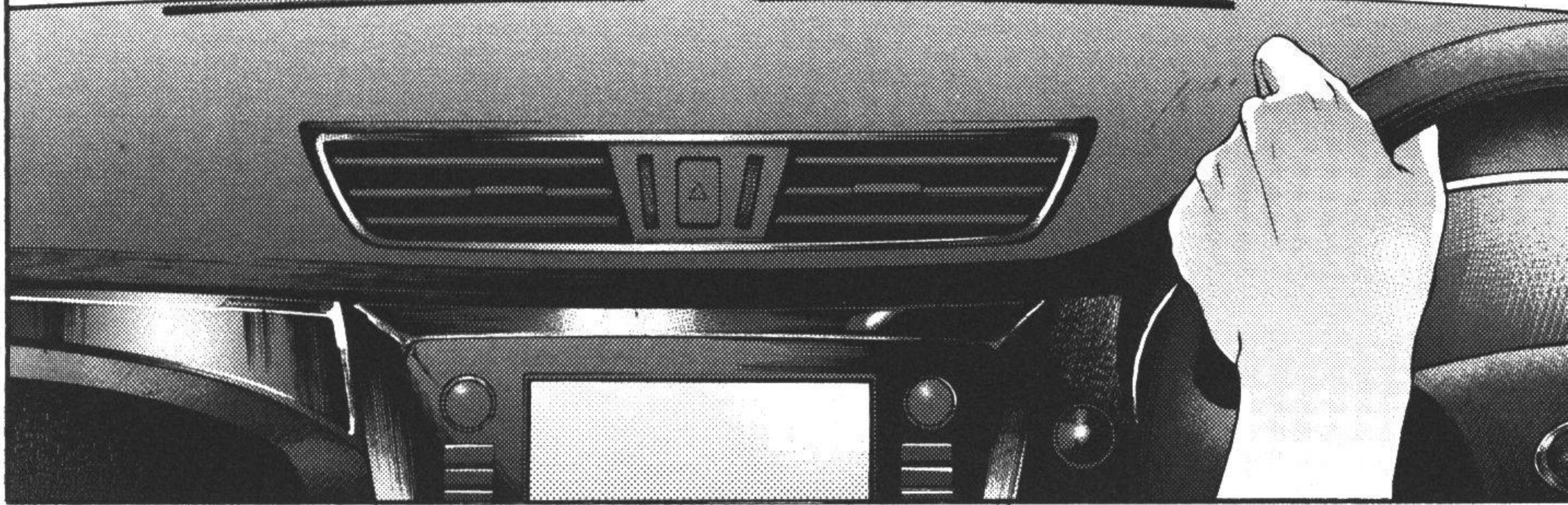
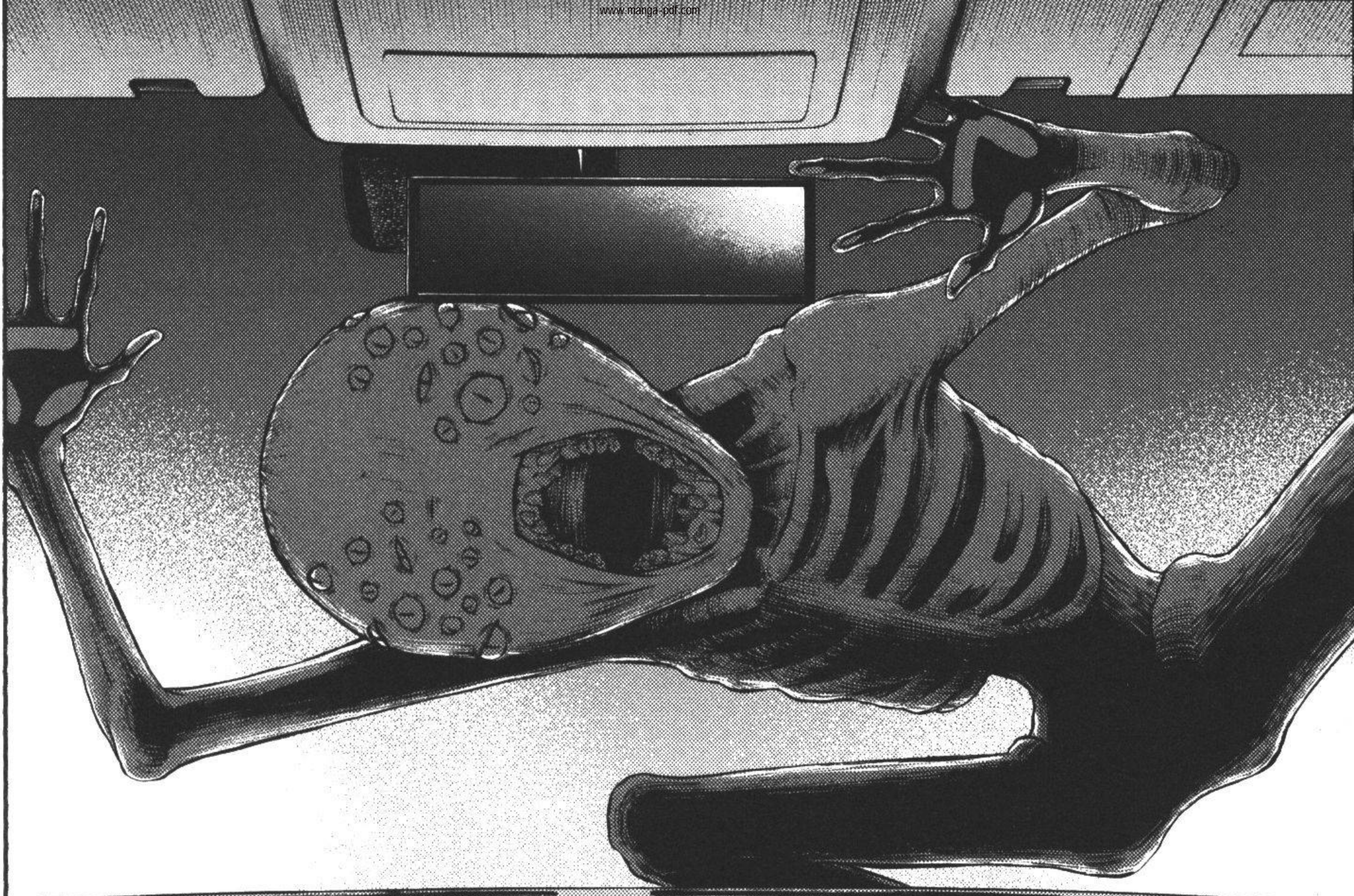

เอาล่ะ
มาแนวนี่
มันชอบมี
ปีศาจภูเข
ออกมาที่นี่...
!?

!?

ส:

เสียงกระตัง
อะไรกันเนี่ย...
!?

เหวอ

กร๊อต

!!

และ
แล้ว
คำคืน
:

ที่แสน
สยดสยอง
ของพวกเขา
ก็ได้เริ่มต้น
ขึ้น

ตอนที่ 3 คนที่เรียกอยู่คือ...?

ทำใจดีๆ
ไว้
โบทัน
!!

อืม
...

โบทัน

โบทัน
!!

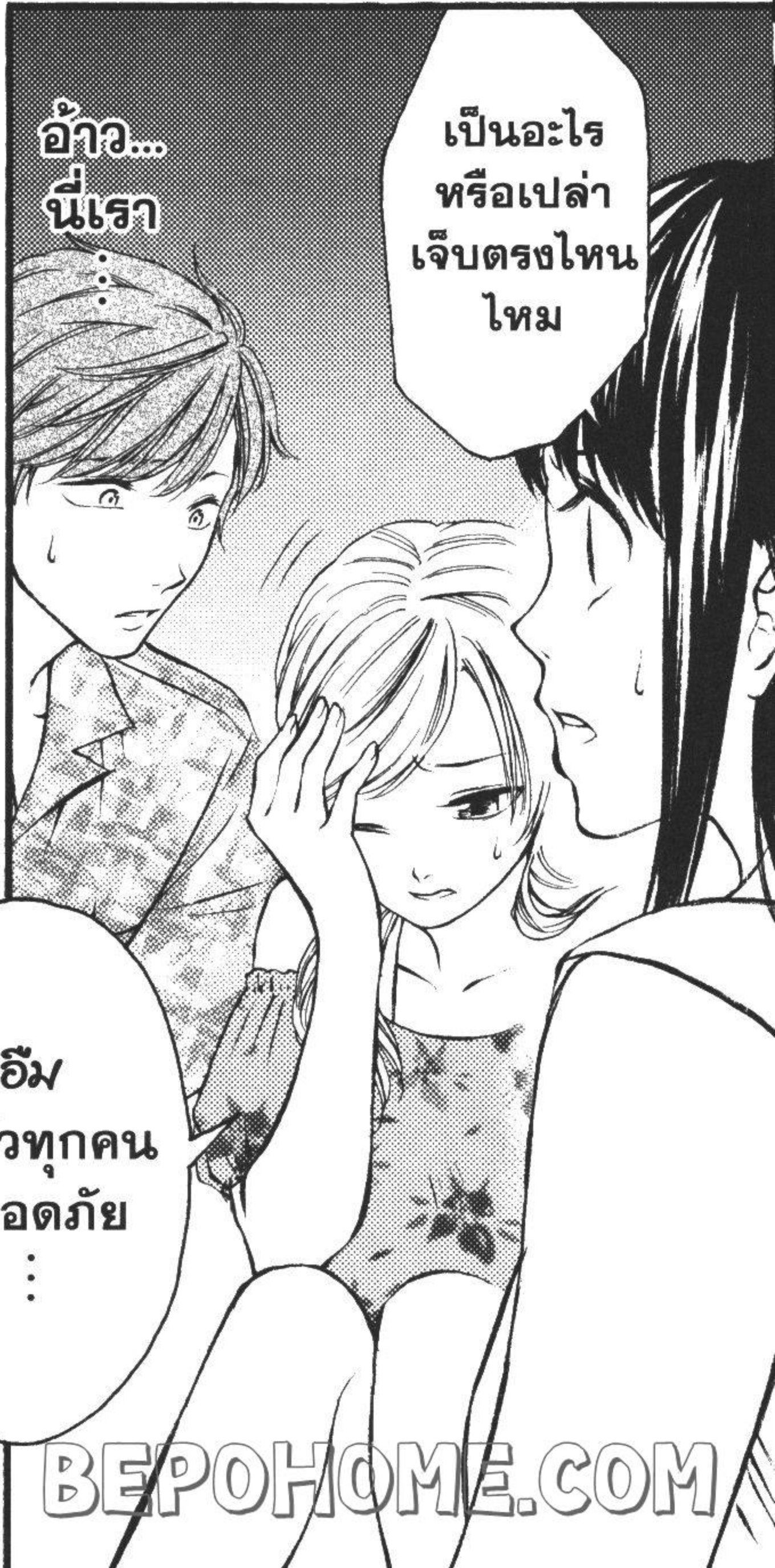

รู้สึกตัว
แล้วสินะ
!?

โบทัน
!?

จริงสิ
อุบัติเหตุ
!

อ้าว...
นี่เรา
:

เป็นอะไร
หรือเปล่า
เจ็บตรงไหน
ไหม

อืม
แล้วทุกคน
ปลอดภัย
:

ฉ้าย

ที่นี่...
เป็นหมู่บ้าน
ร้าง?

อย่างน้อย
โบทันกับ
อากาเนะ
ก็ปลอดภัย
:

โล่งอก
ไปที่...

!?

พอฉัน
รู้สึกตัว
โยลี้เกะ
ก็ไม่อยู่
แล้ว
:

:
เรื่องนั้น
นะ

โยลี้เกะ...
แล้ว
โยลี้เกะละ
เกิดอะไรขึ้น
!?

มือถือ
ละ...

ต้อง
รีบแจ้ง
ตำรวจ

ใจเย็น
ก่อนสิ...
พวกฉัน
ก็จะโทร
เหมือนกัน
แต่ว่า

โยลี้เกะ
อยู่ไหน
นะ!!

โย
ลี้
เกะ
—
!!

เดี๋ยวสิ
โบทัน

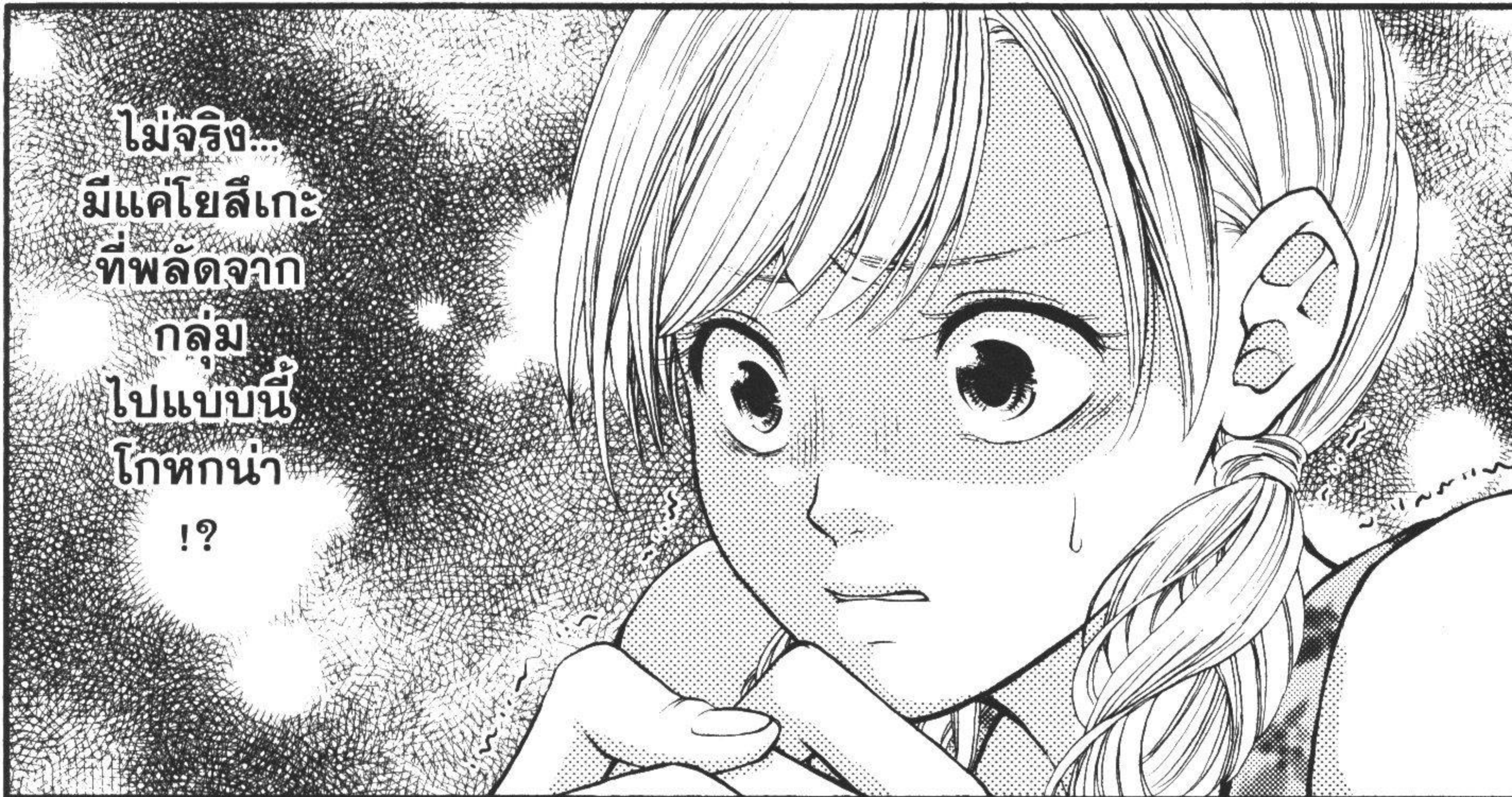
ใช่แล้ว!
น่าจะอยู่
ใกล้ๆ นี้
ล่ะ!

มะ ไม่เป็นไร
หรอก!
พวกเราเอง
ยังปลอดภัย
เลยนี่นา

ทำ...
ทำยังไงดี
โยลีเกะ
:

ดูเหมือนว่า
แถวนี้จะไม่มี
สัญญาณ
:

ไม่จริง...
มีแค่โยลีเกะ
ที่พลัดจาก
กลุ่ม
ไปแบบนี้
โกหกน่า
!?

นี่

นี่

โยลีเกะ
!

เอ๊ะ...
เสียง
ผู้ชาย...
นี่หรือ
?

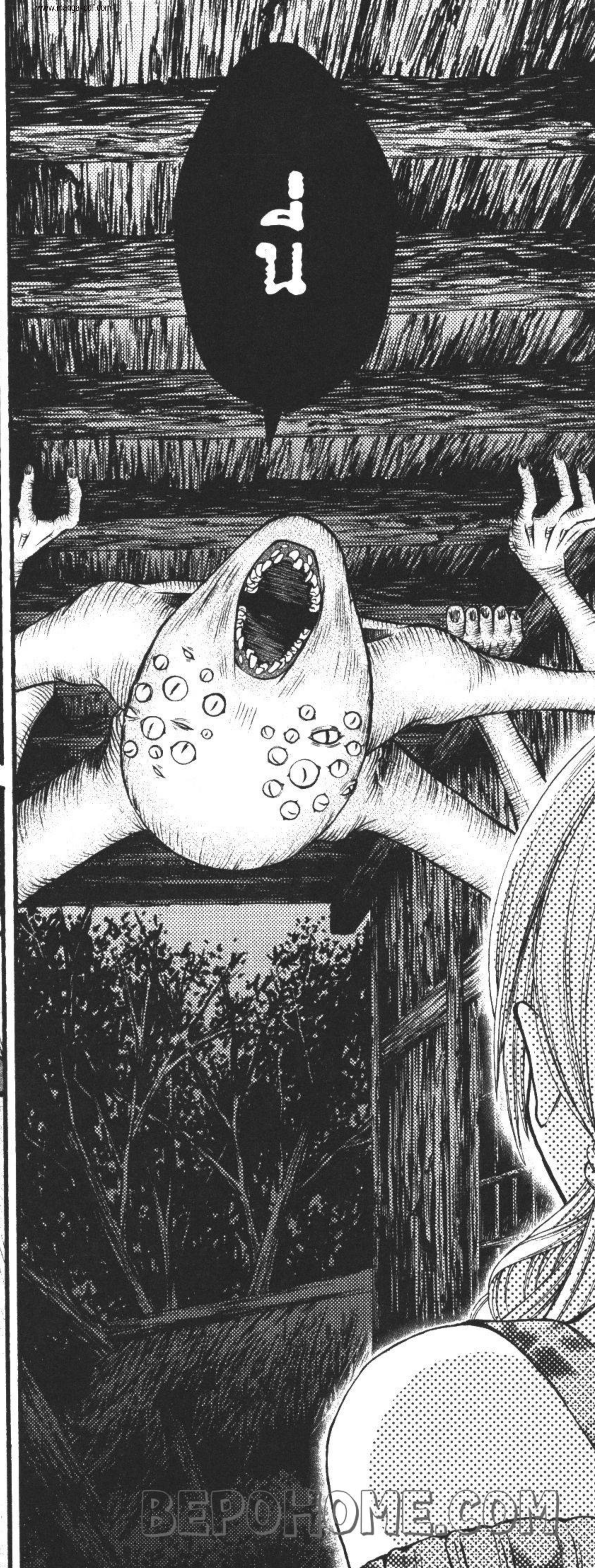
ต้องเป็น
โยลีเกะ
แน่เลย!

ค่อยยังชั่ว
ที่ปลอดภัย
!

นี่!?
เดี๋ยวลี
โบทัน
!!

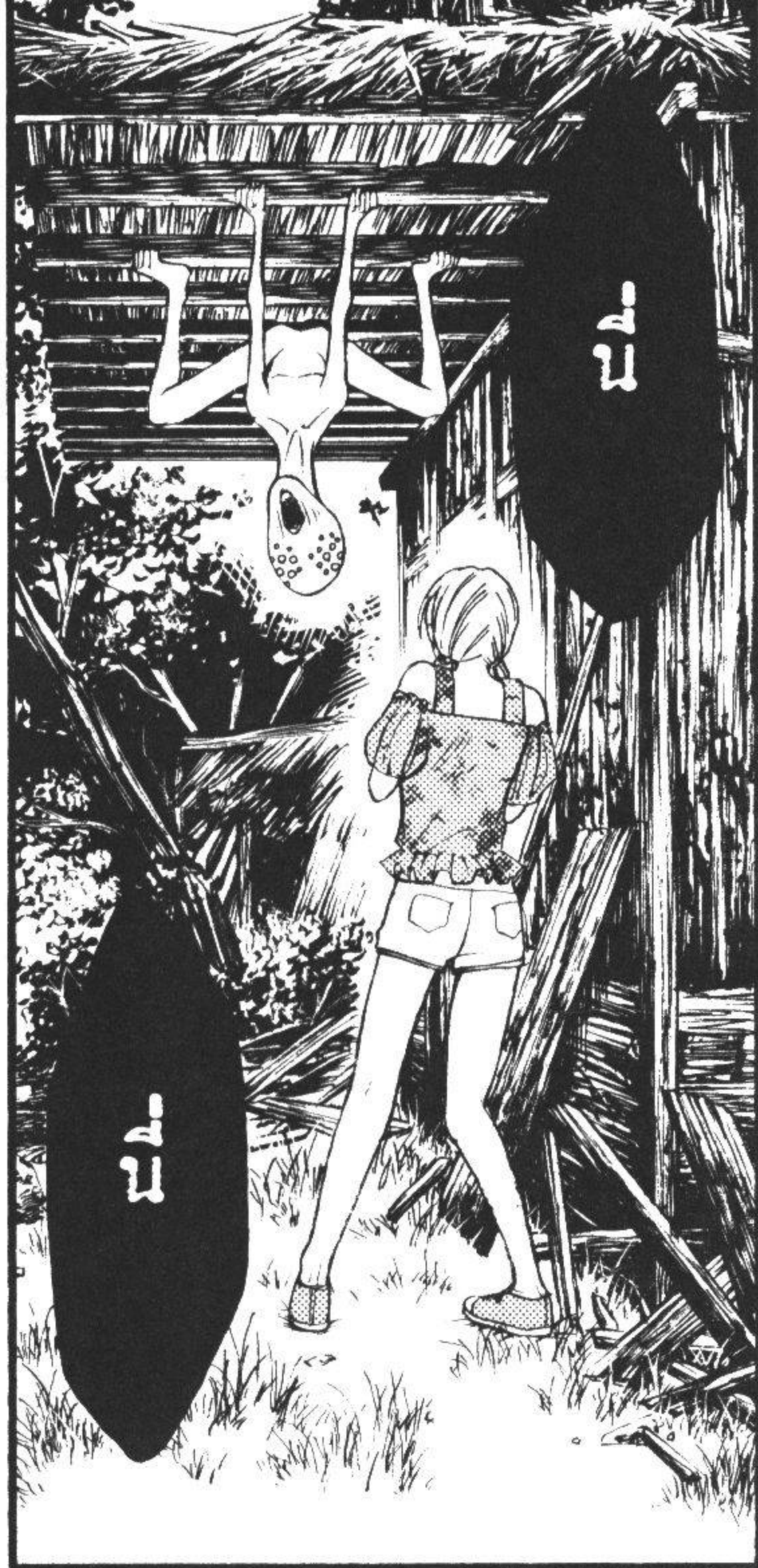
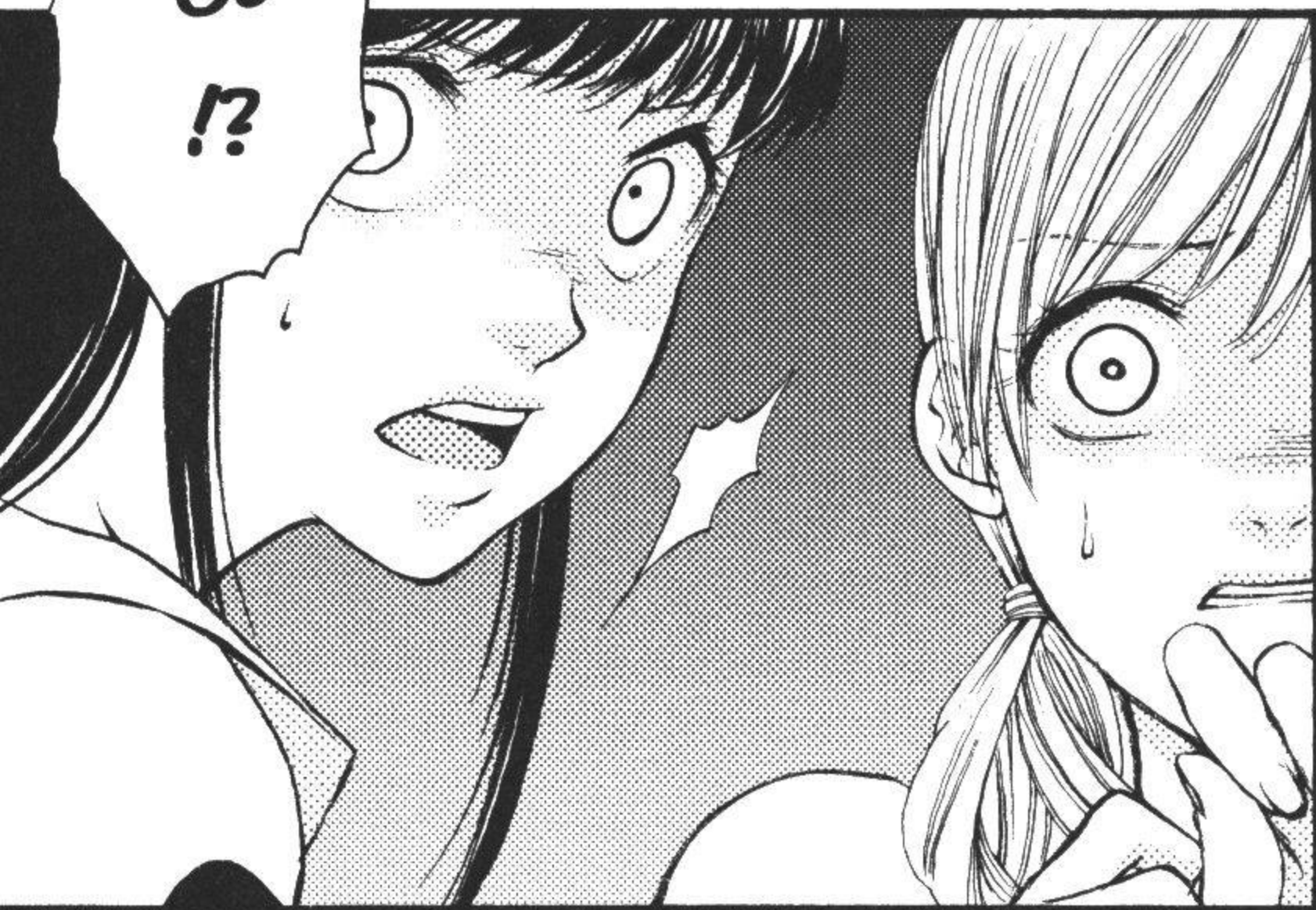
โยลีเกะ!!
พวกเรา
อยู่ตรงนี้
!!

โบทัน!
แล้ว
โยลีเกะ
ล่ะ...

๊ะ
!?

กำลัง
มา
...

กำลัง
มา
...

ทำไม
เสียง
ของมัน
...

กำลัง
มา
...

กำลัง
...

เจ้านั้น!?
มันตัวที่
เกาะรถ
เมื่อกี้นี้
!?

ไม่...
ไม่ใช่คน
สินะ

กำลังจะ PDF ได้ที่
MANGA-PDF.COM

มา
...

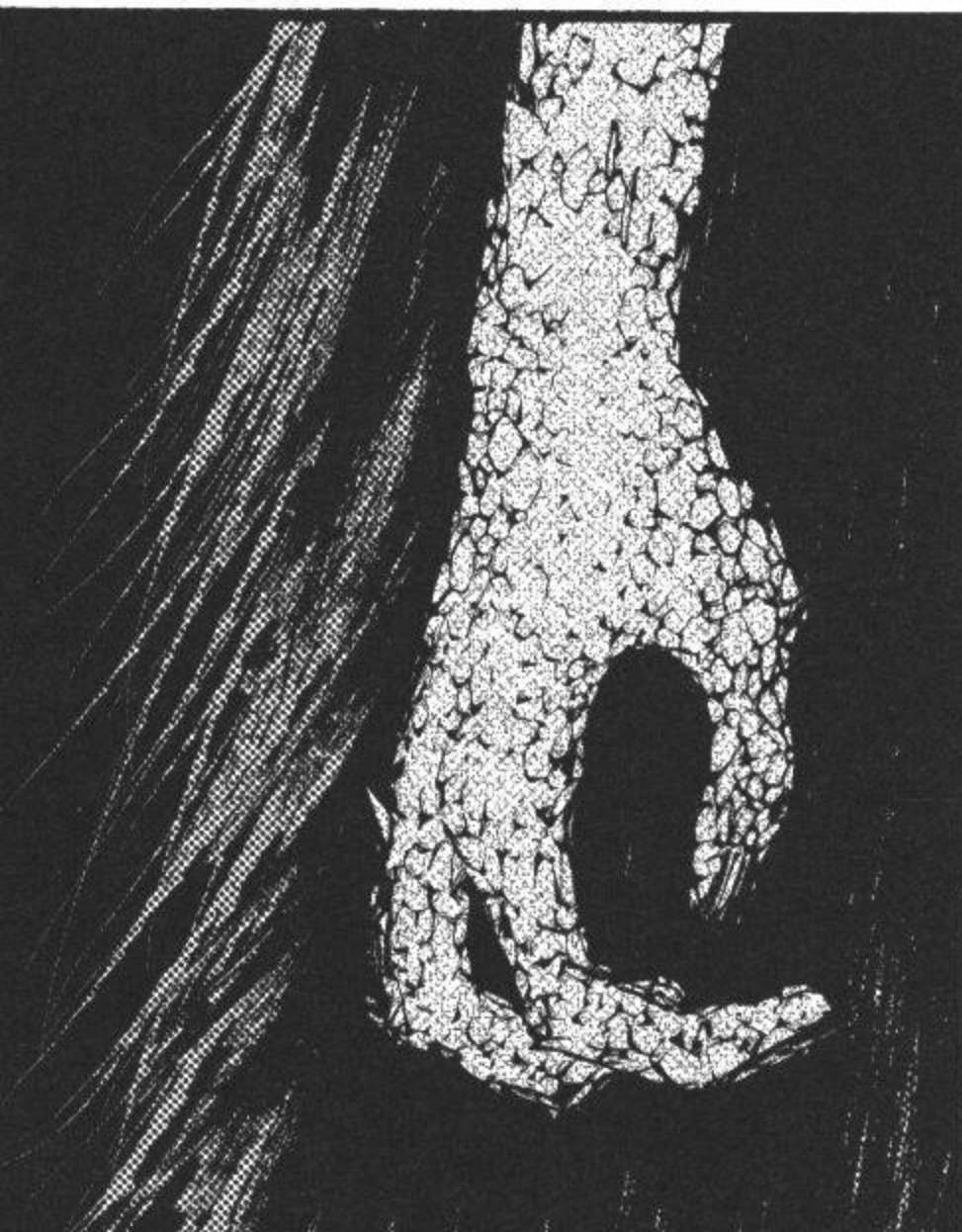
กำลัง
|

... “อะไร”
กำลังมา
เหรอ...

ถึง
ได้เป็น
เสียง
ของ
โยลิเกะ
ล่ะ

มา
แล้ว

เอ๊ะ
?

นั่น
: นั่นมัน...
ตัวอะไร

จู่ๆ
ก็รู้สึก
เย็น
ยะ
เยือก
:

บ้านะ...
เอาจริง
เทรอ...

นั่น...
:

นั่น
มัน
:

อสูร...
อสูร
ไร้หน้า
:

ตอนที่ 4 อสูรไร้หน้า

ฮารุ
?

ฮาร์!
!?

รีบ
หนี
เร็ว
!!

คราวนี้
อะไรอีก
เนี่ย
!?

อา
กา
นะ
!?

กรุ
—
!!

!?

ไม่นะ!!
ช่วยฉันด้วย
ฮารุ!!

โบทัน

!?

う=

อย่า
นะ

อีก
!!

ช่วย
ด้วย

อ๊ะ
...

อีก
...

ช่วย
ด้วย
!!

ช่วย
ฉัน
สิ
โผล่
!!

โบทัน
รีบหนี
เร็วเข้า
!!

ทั้ง
2 คน
มีหวัง
:
!!

ถ้า
เจ้านี่
เป็น
อสูร
ของ
สุสาน
บุชชาลัย
ล่ะก็
:
:

ออกห่าง
จาก
อาณา
เขี้ยวนี้
!!

ถึงเรา
จะชอบ
เรื่อง
ลับ
หรือ
วิญญาณ
ก็จริง
แต่ไม่คิด
เลยว่า
จะเจอ
ของจริง
แบบนี้

ฮารุ
!?

!?

อะ...
อะไรกัน
เมื่อกี้
โดนแล้ว
นี่...

이제

อากา...
โบตัน

รีบหนี...
เร็ว...

อสูร
ไร้หน้า
ที่ฆ่าเรา
จน
ขาดใจ
ตาย

ตอนที่ 5 ความดำมืดในใจของอากาเนะ

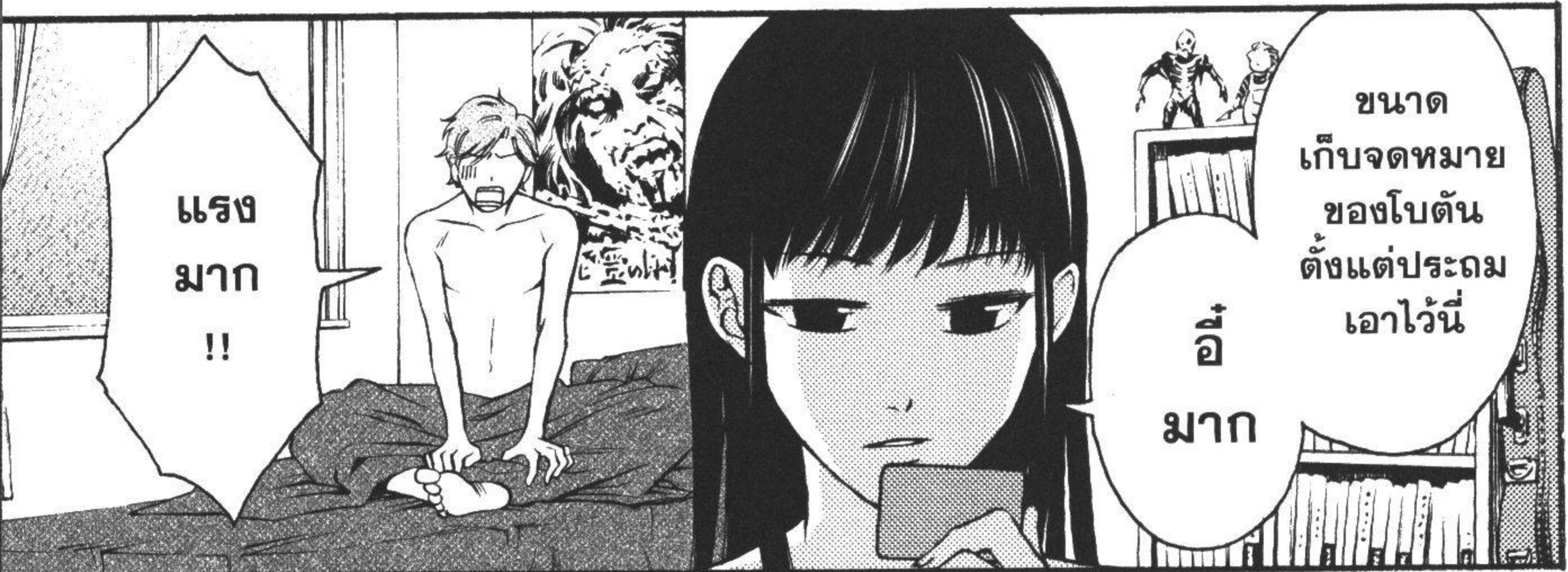

นี่มัน
อะไรนะ
?

ถึง ฮารุ สุขสันต์วันเกิด
อายุ 16 แล้ว
ขอให้กระดูกหักทางขวา นะ

ถึงฮารุ
Happy Valentine
เอาไปทานกับพวกน้องๆ นะ
อย่างทะเลาะกันละ
โบตัน

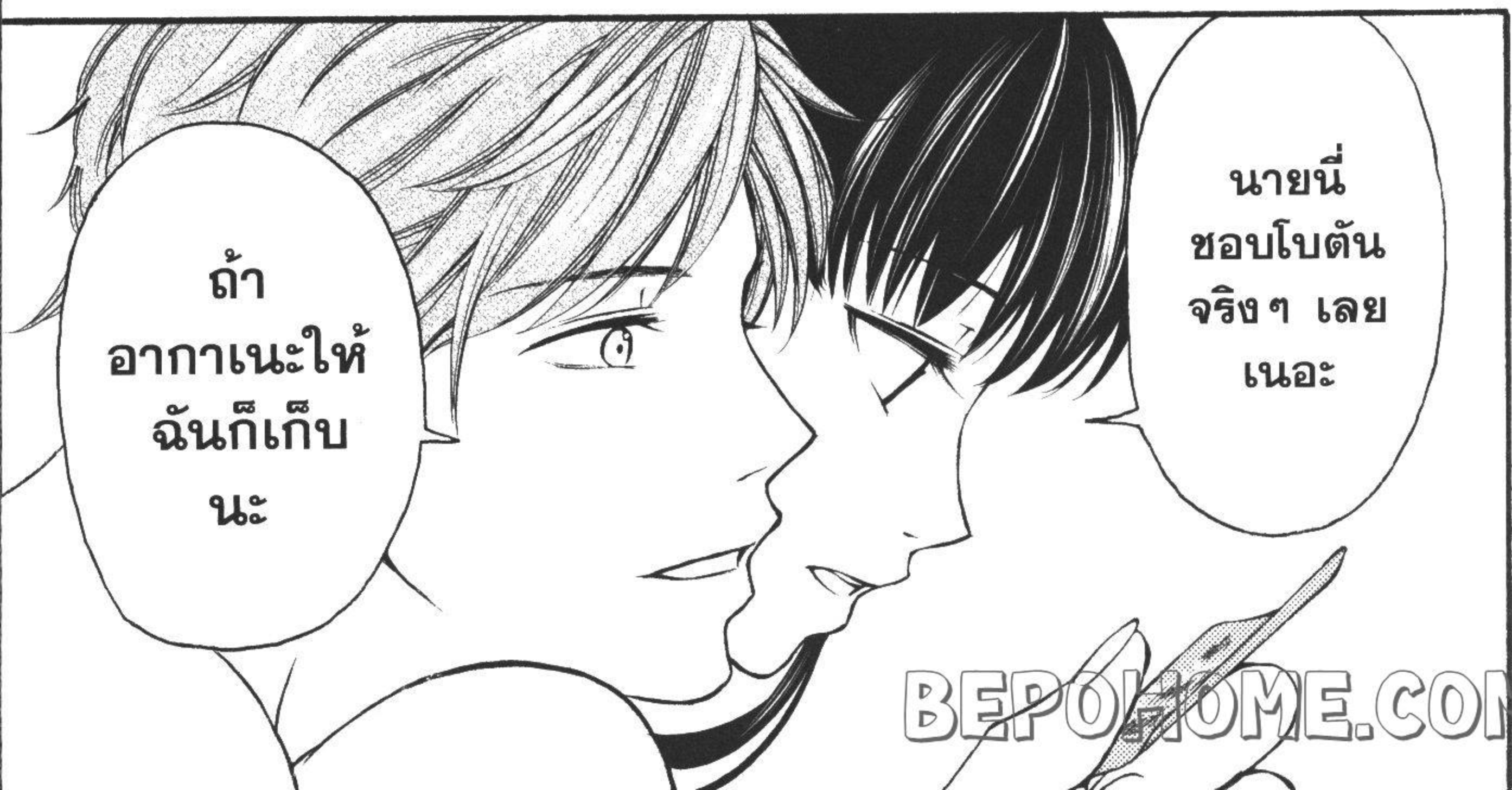
อากาซากะ

แรง
มาก
!!

ขนาด
เก็บจดหมาย
ของโบตัน
ตั้งแต่ประถม
เอาไว้

ชื่อ
มาก

ถ้า
อากาเนะให้
ฉันก็เก็บ
นะ

นายนี้
ชอบโบตัน
จริงๆ เลย
เนอะ

ถ้า
อากาศนะ
บอกให้ทิ้ง
ฉันก็จะทิ้ง

เอ
ใส่เสื้อ
แล้วเหรอ
!?

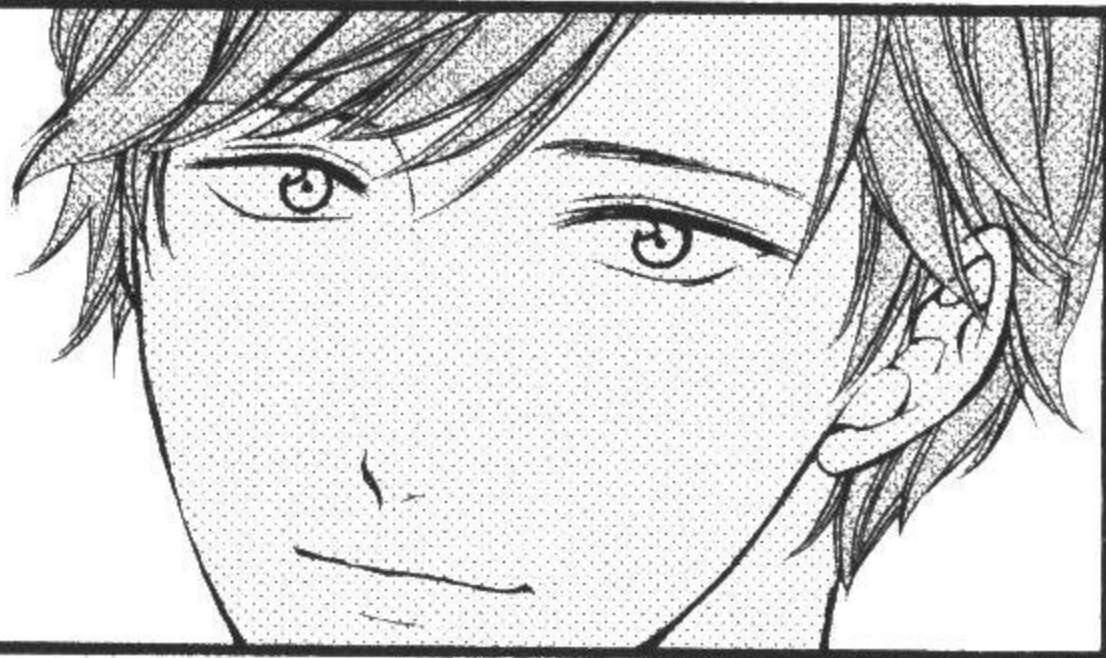
อืม
มันคึกคัก
ขึ้นมา
อีกแล้ว
นะสิ
♡

เดี๋ยวนะ...
อะไร
มันมา
โดนฉัน
นะ

อากาศเนะ
ก็ใส่ชุดน่ารักๆ
ไปให้โยลีเกาะ
ดูสิ?

สิน
คิด

วันนี้นัดเจอ
กับโบตันนะ!
เห็นบอกว่
อยากให้ช่วยเลือก
ชุดที่จะใส่ไป
บาร์บีนิดนึง

ถ้าฉันก็ไป
จบความรัก
ข้างเดียว
แล้วพวกเรา
มาคบกัน
จริงๆ จังๆ

ดีไหม
?

ลึนคิด
เข้าไป
ใหญ่

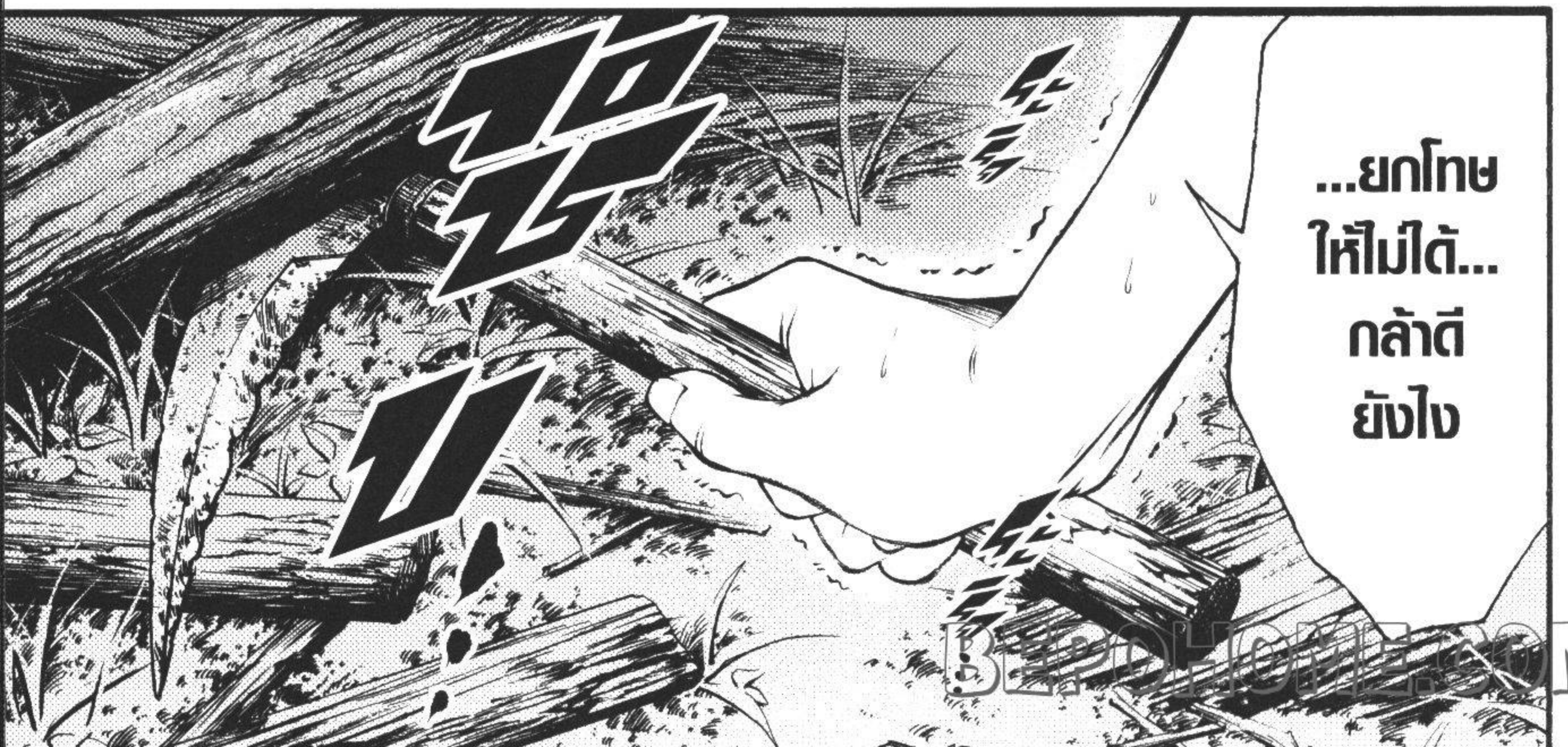
พวกเรา
4 คน
เป็น
เพื่อน
สนิท
กัน

ขอ
ให้เป็น
แบบนี้
ไป
ตลอด

กึก
กึก

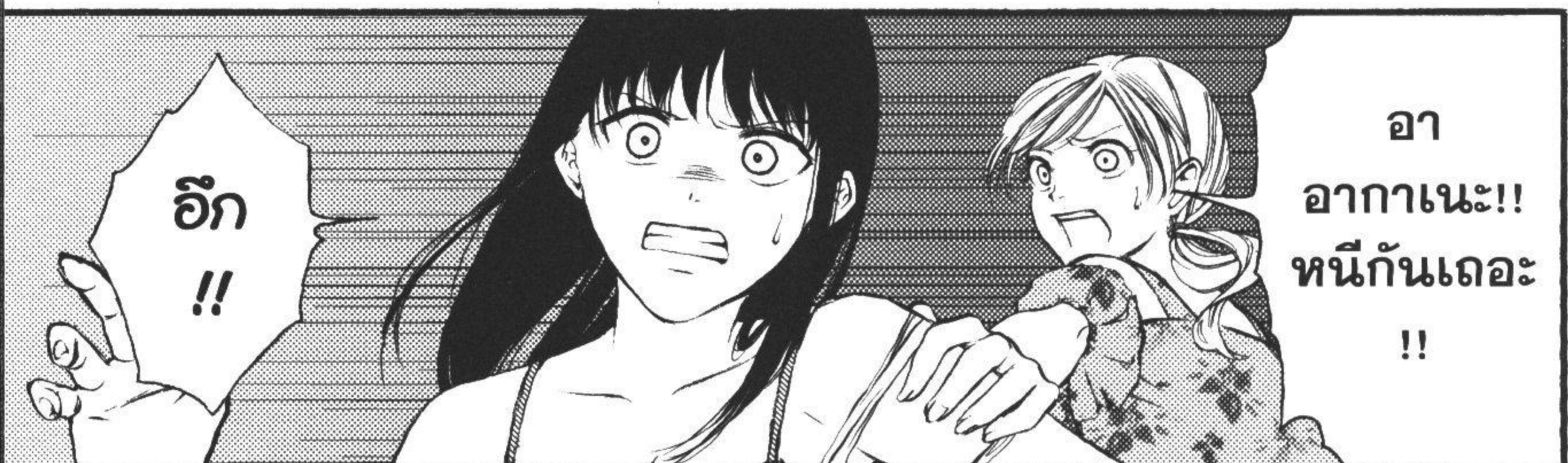
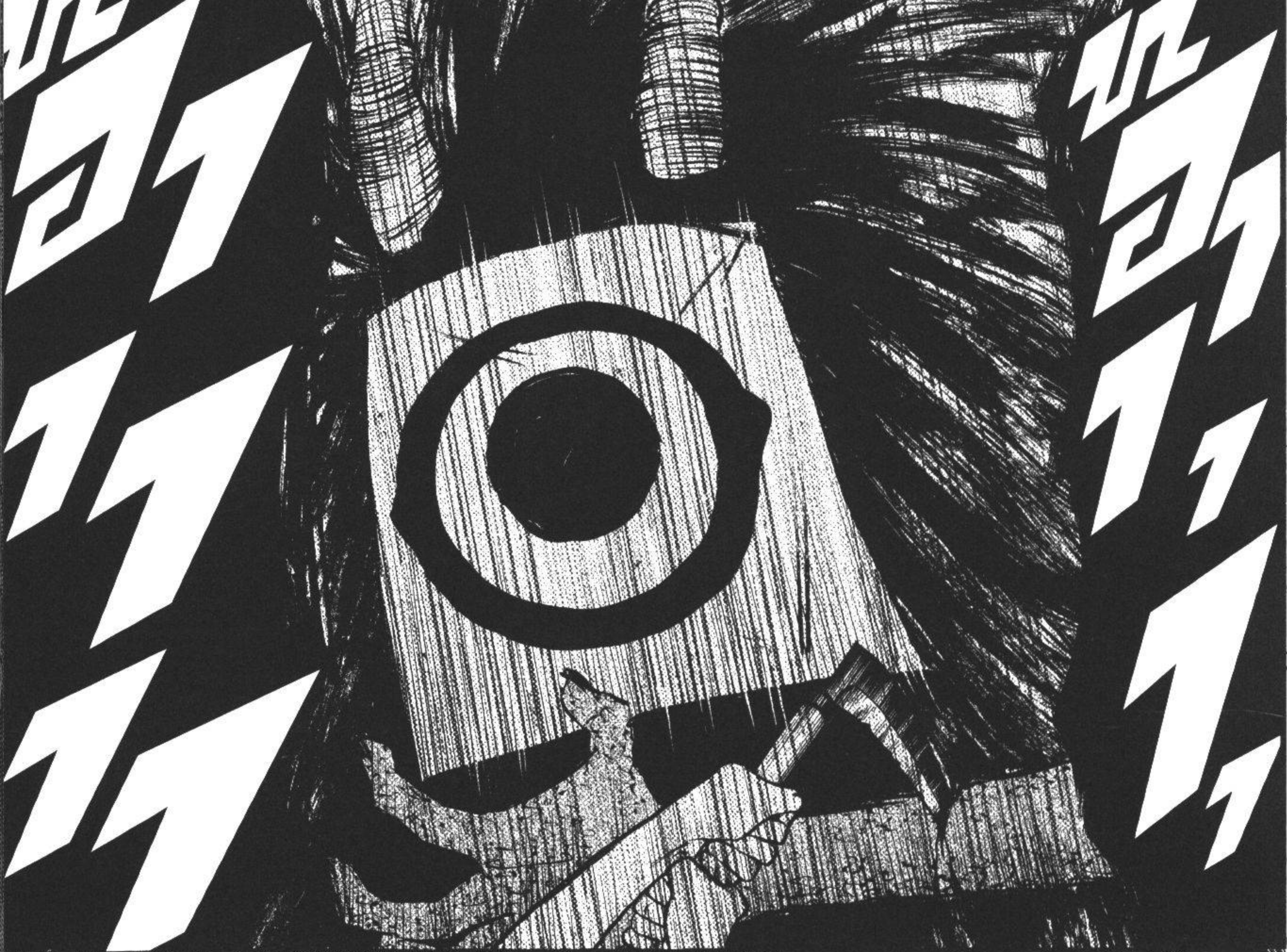
กึก

ถึงมากำ
กับฮารุ
แบบนี้
!!

ฮารุ
แล้วยังไง!!
ไอ้เวรเอ๊ย!!

โหลดมังงะฟรีที่
MANGA-PDF.COM

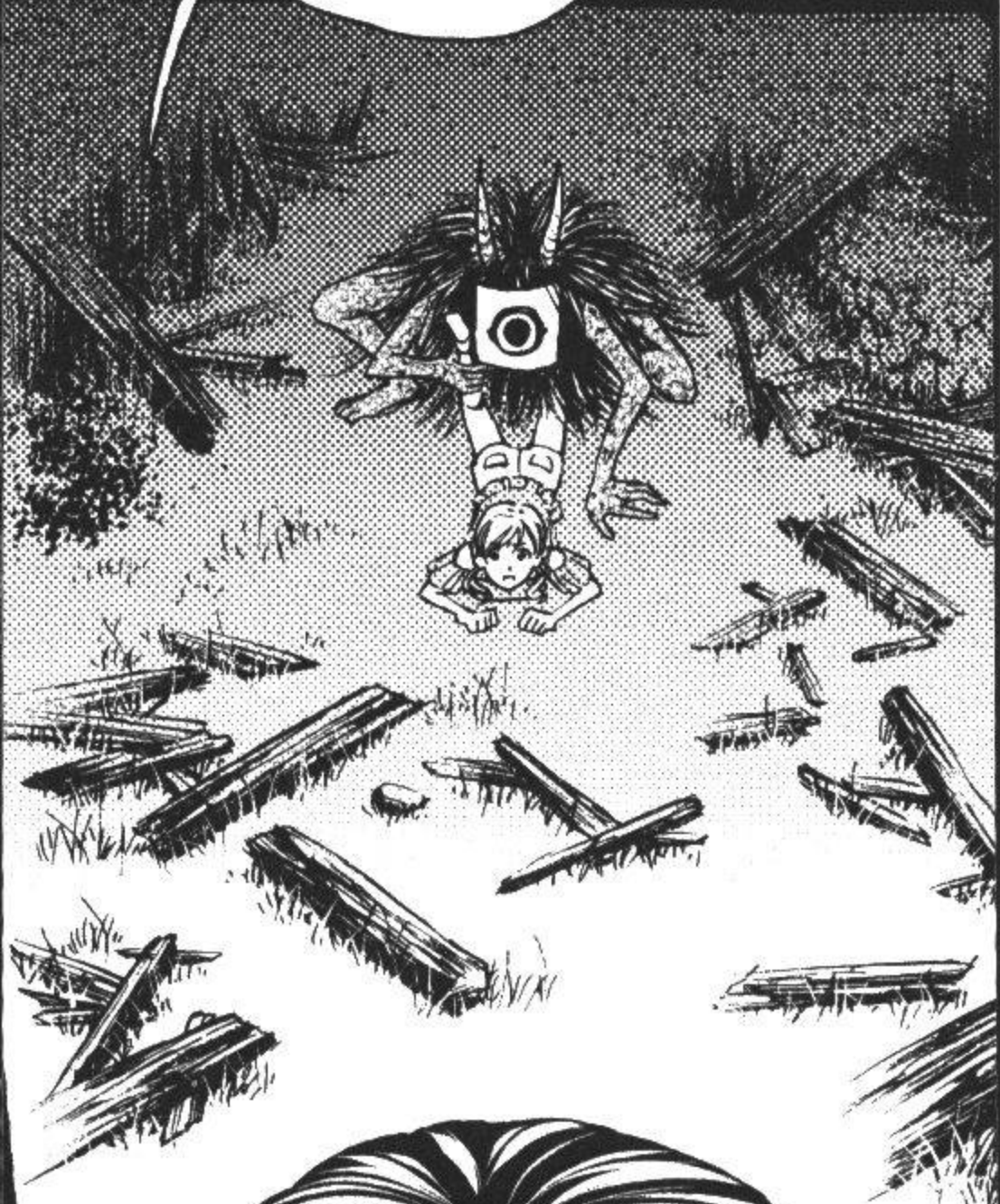

...ทำไม
ต้องช่วย
ล่ะ?

โบทัน
!?

อา...
อีก

ทำยังไงดี
กลัวจน...
ไม่มีแรง
เลย

อากาเนะ...
ช่วย ช่วย
ที

ก็เมื่อกี้
โบทัน
ยังไม่
ช่วยฉัน
เลยนี่

อากาเนะ
?

ทำไม

ไม่ว่า
เมื่อไหร่
โบทันเอาแต่
เป็นตัวถ่วง
คนอื่น

ฉันกับฮารุ
ต้องเสียสละ
มาตลอดเลยนะ
รู้บ้างไหม...
?

ทำไม
มีแค่
โบตัน
เท่านั้น
:

ทุกอย่าง
เพราะโบตัน
ไม่ตัวเอง
นั่นแหละ

อากาศนะ

⋮

ตอนที่ 6 ถูกทำร้าย!

ซึก

ไม่จริง
ใช่ไหม...
อากาเนะ
!?

ถ้า
เป็นแบบนี้
มีหวังได้ถูก
อสูร

ทั้ง
โยสีเกะ
ทั้งฮารุ
ก็เลย
...

ฉัน
ไม่ผิด

ทุกอย่าง
เป็นเพราะ
โบตัน

เอ๊ะ
...

กรีด !!

ฮารุ...

โยสี่เกะ...

ฮารุ...
อีก

เวิ้ะ...

ว้าย !!

อสูรอยู่ใน
ห้องเก็บของ
เหรอ!?
ทำไมล่ะ
!?

หยุด
เดี๋ยวนี้
นะ
!!

หยุด
เดี๋ยวนี้

ไม่นะ

ทำไม...
ทำไมถึง
เป็นฉัน
ล่ะ!?

ทำไม
มีแต่ฉัน
ที่ต้องเจอ
แบบนี้
!?

ชิค

อสูร
ไร้หน้า
!!

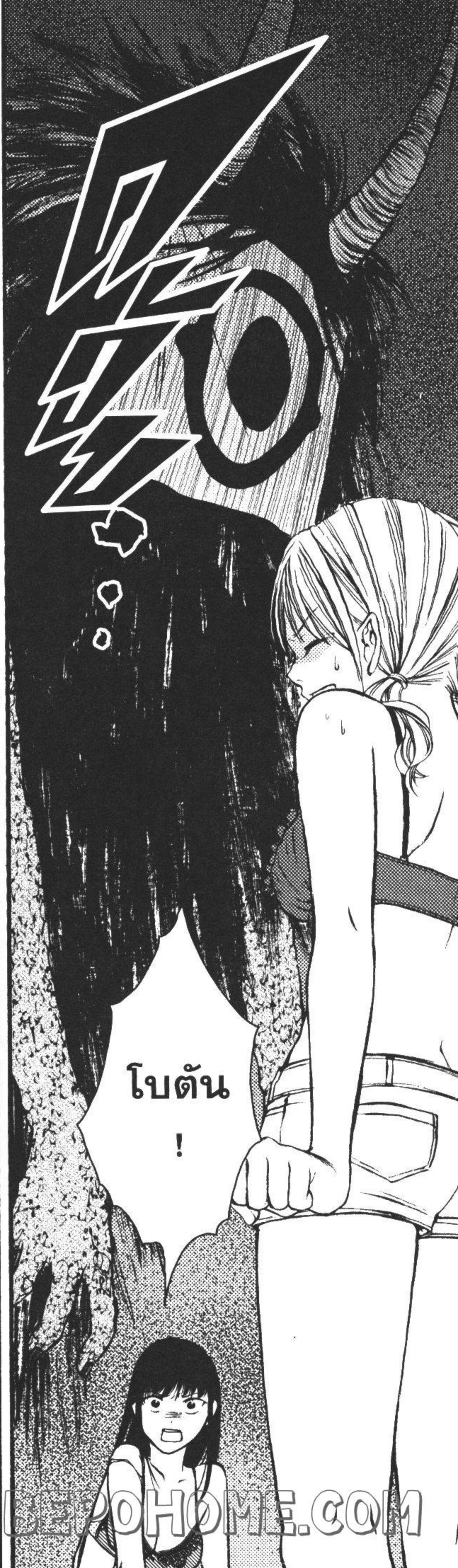
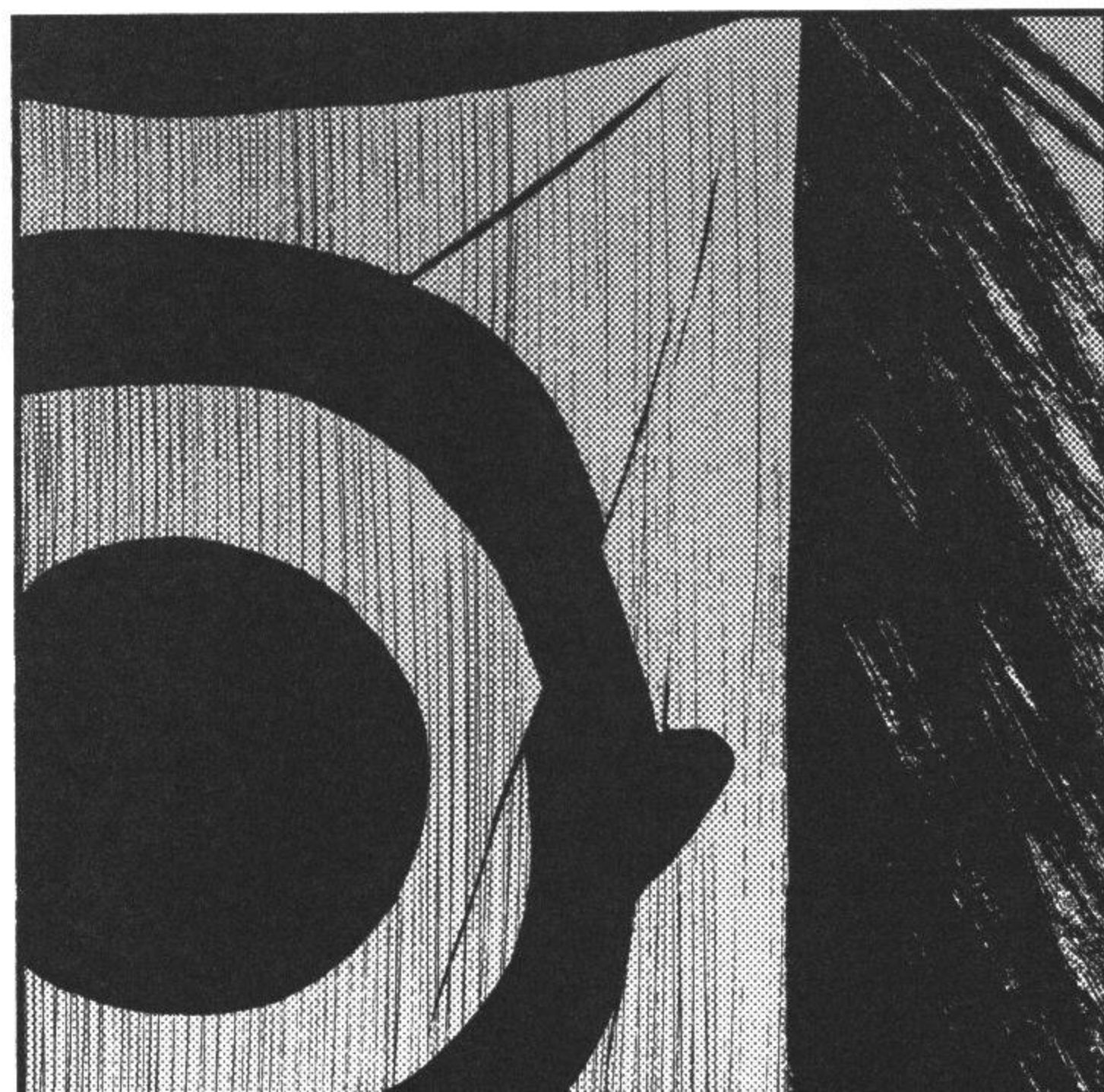
ถ้าจะ
ทำร้าย
ละก็
มาทำฉัน
นี่!!

อากาเนะ...
หนีไปเถอะ

อากาเนะ
ขอโทษ
ที่ทำให้
เดือดร้อน
อยู่ตลอด
นะ

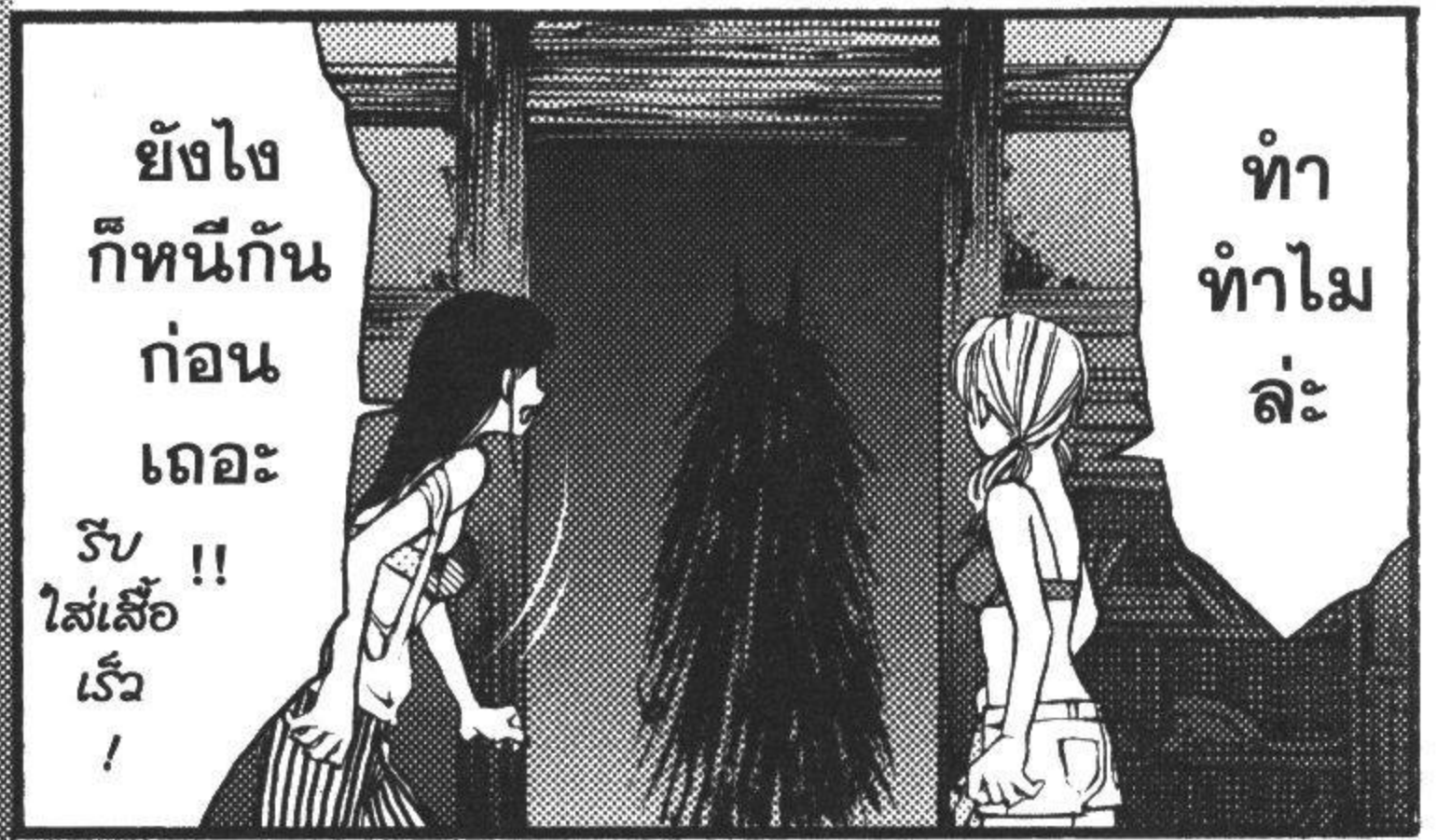

โบทัน !

มัน
อะไร
กัน
นะ

อสูร
นั่น

ยังไง
ก็หนีกัน
ก่อน
เถอะ
รีบ !!
ใส่เสื้อ
เร็ว !

ทำ
ทำไม
ล่ะ

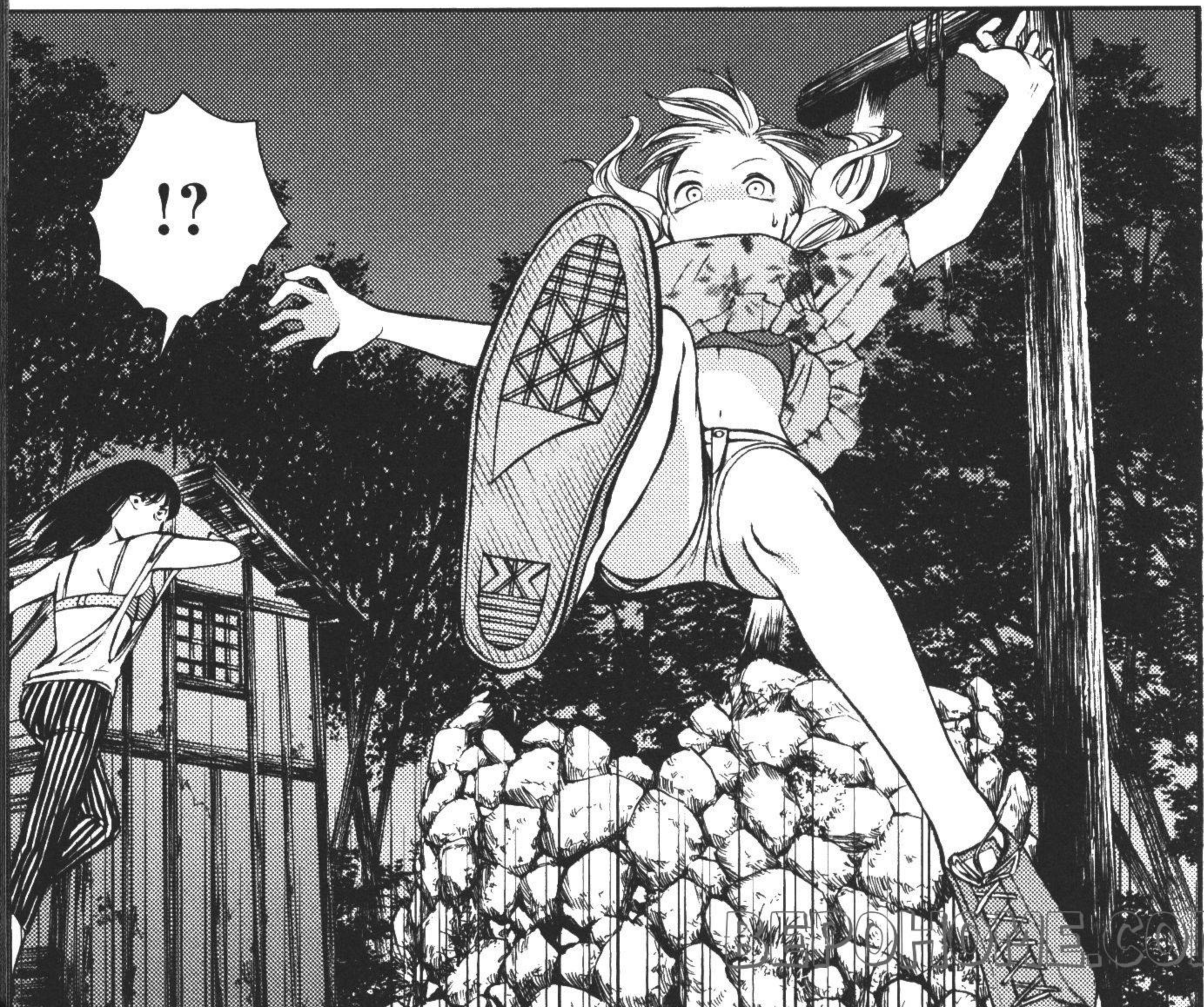
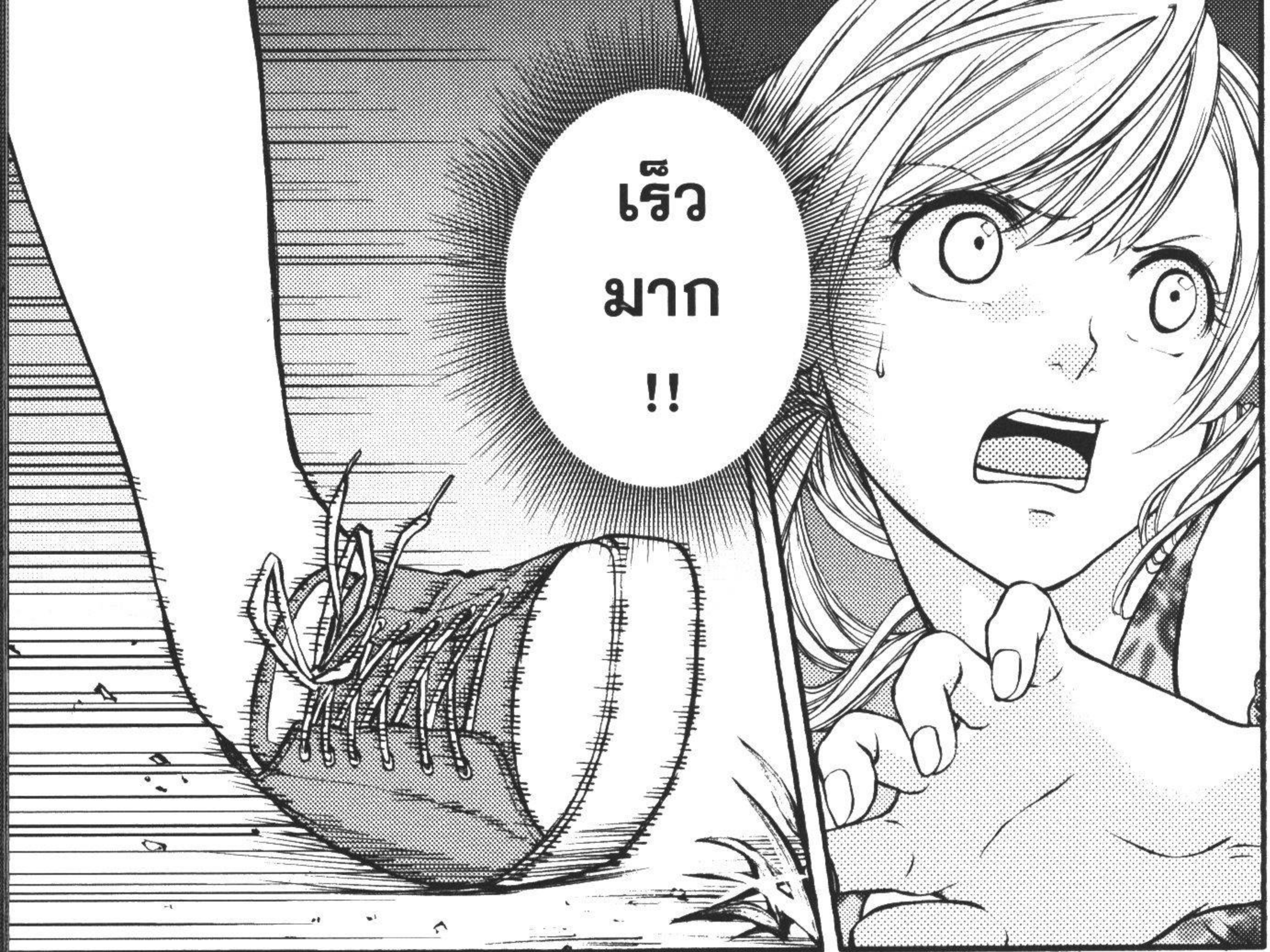
รู้ตัวแล้ว

เหรอ

!!

!?

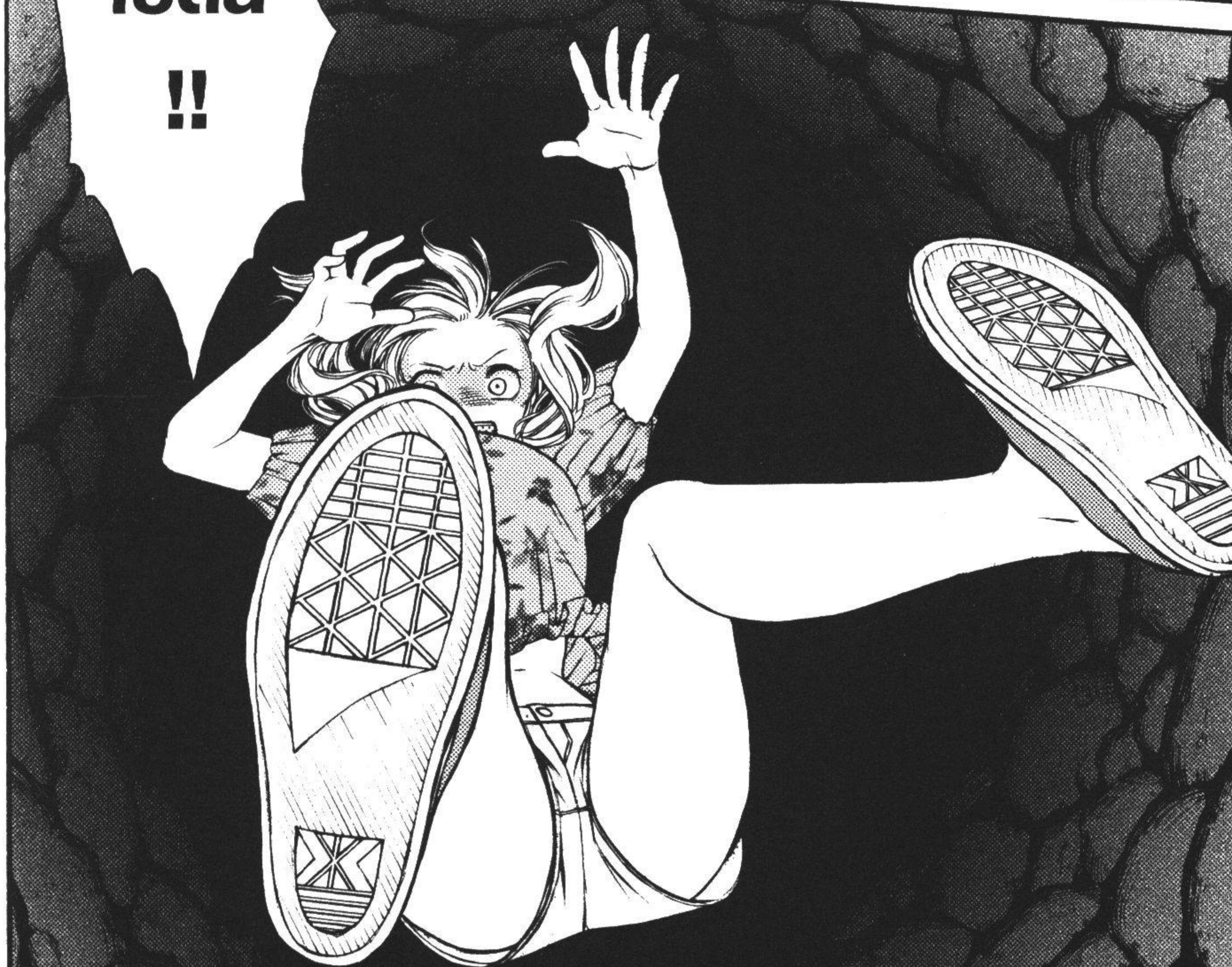

โบทัน

!!

คืน หมู
อสูร บ้าน
ต้อง
สาป

ตอนเกม บาร์บิคิวของทั้ง 4 คน

ก็ไซลิ
ส่งไลน์
ไปบอกแล้ว
ไง

เอ๊ะ?
ฉันเป็น
คนซื้อ
หรือ
?

เดี๋ยวนะ?
โบทัน
ได้ซื้อผักมา
หรือเปล่า

เจ็บ
มาก
โยลีเกะ
!

ผักที่โบทัน
จะต้องเป็น
คนซื้อนะ
ฉันซื้อมาแล้ว!

กะอยู่แล้ว
ว่าอาจจะ
เป็นแบบนี้

ไม่ต้อง
ห่วง!

มี
แต่
เนื้อ
...

ขอโทษ
นะ
เพราะ
ฉันลืม
ก็เลย
...

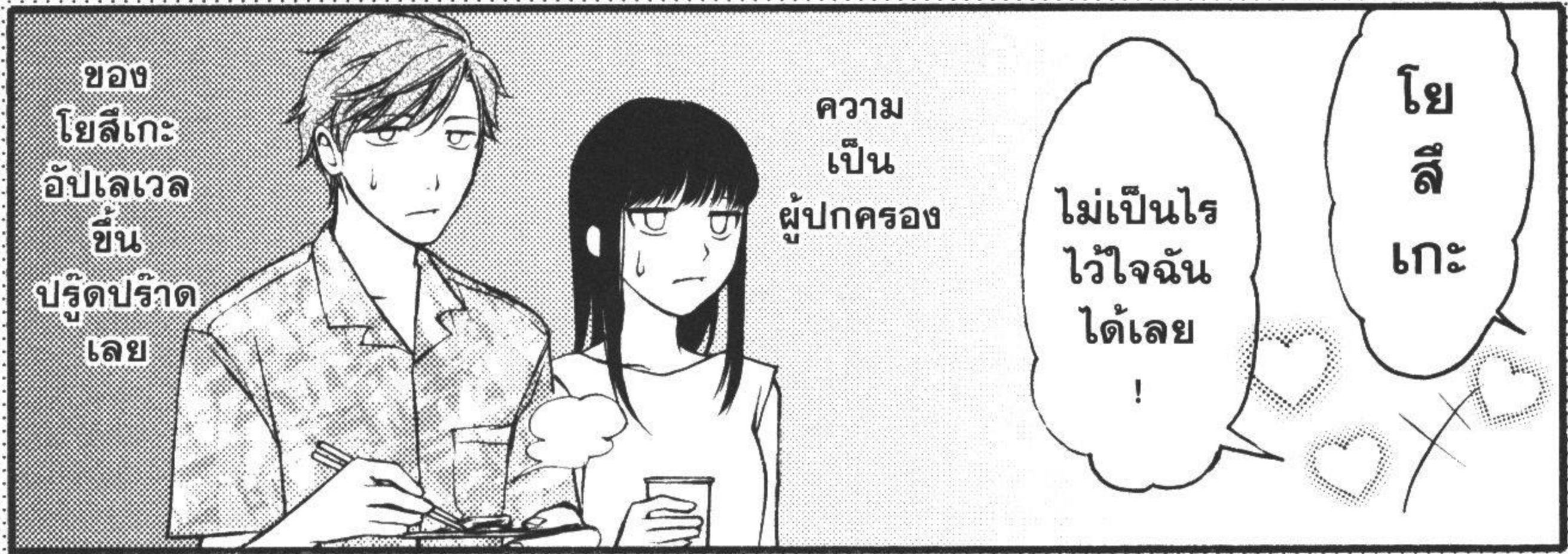

ไม่ต้องห่วง!
เพราะคิดว่า
จะเป็นแบบนี้
ฉันก็เลยซื้อ
จานกระดาษ
มาเผื่อแล้ว!

นี่กว่า
ให้เอา
ไปทิ้ง
เสียอีก

เอ๊ะ

อ้าว?
แล้วถุง
ใส่จาน
กระดาษ
ที่ส่งให้
เมื่อกี้ล่ะ

ของ
โยลีเกะ
อัปเลเวล
ขึ้น
ปรี๊ดปรี๊ด
เลย

ความ
เป็น
ผู้ปกครอง

ไม่เป็นไร
ไว้ใจฉัน
ได้เลย
!

โย
ลี
เกะ

ทุกอย่าง
เพราะโบทัน
ไม่ดีเอง
นั่นแหละ

ตอนที่ 7 ถ้าถูกมือนั้นจับเข้าล่ะก็...

รอเดี๋ยวสิ
อากาเนะ !!

อากาเนะ
!?

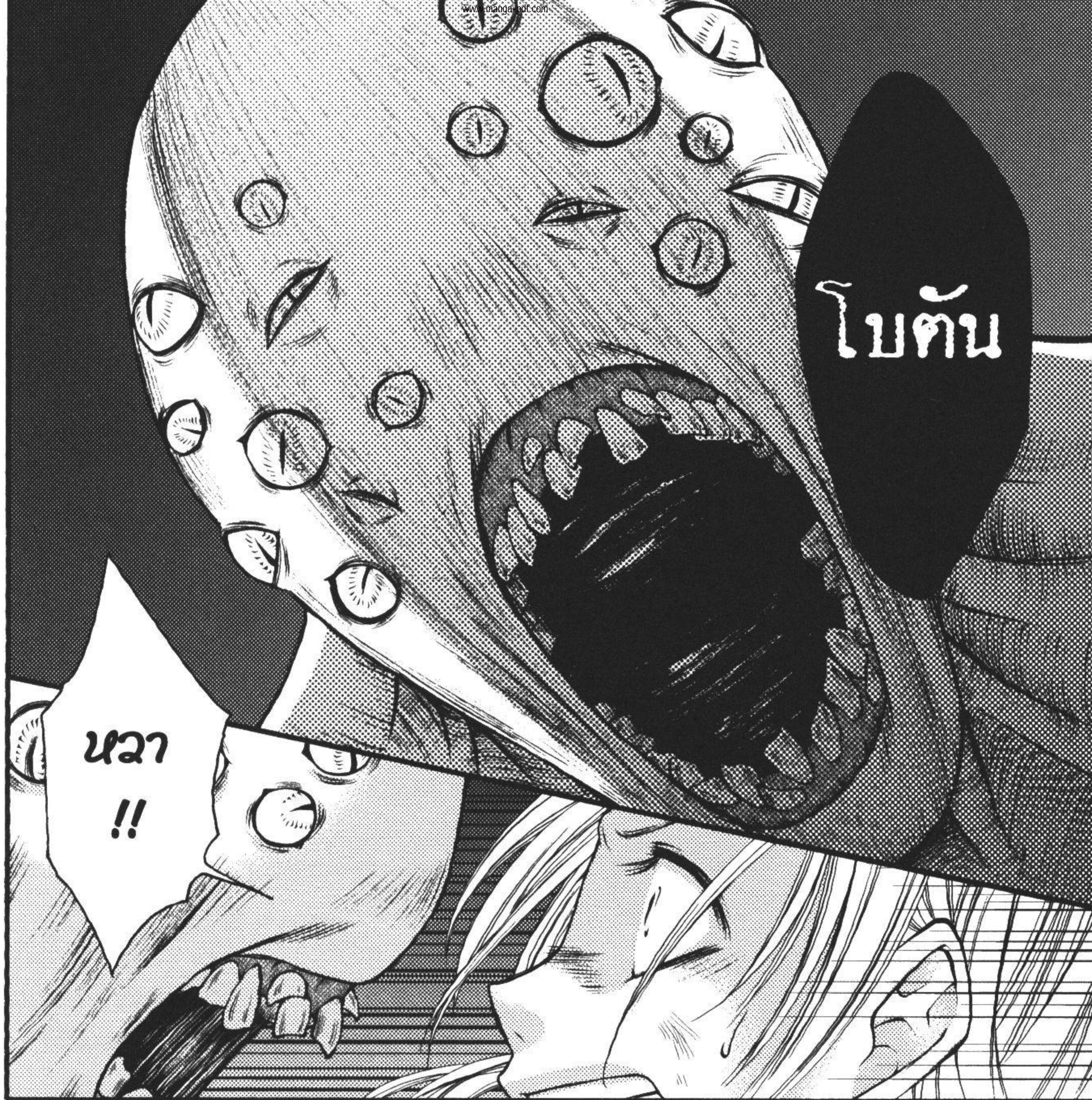
อากาเนะ
ไปไหน
แล้วนะ!?
ขอร้องล่ะ
รอเดี๋ยวสิ
!!

โบทัน

ขอโทษ
จริงๆ นะ!
ฉันผิด
เอง

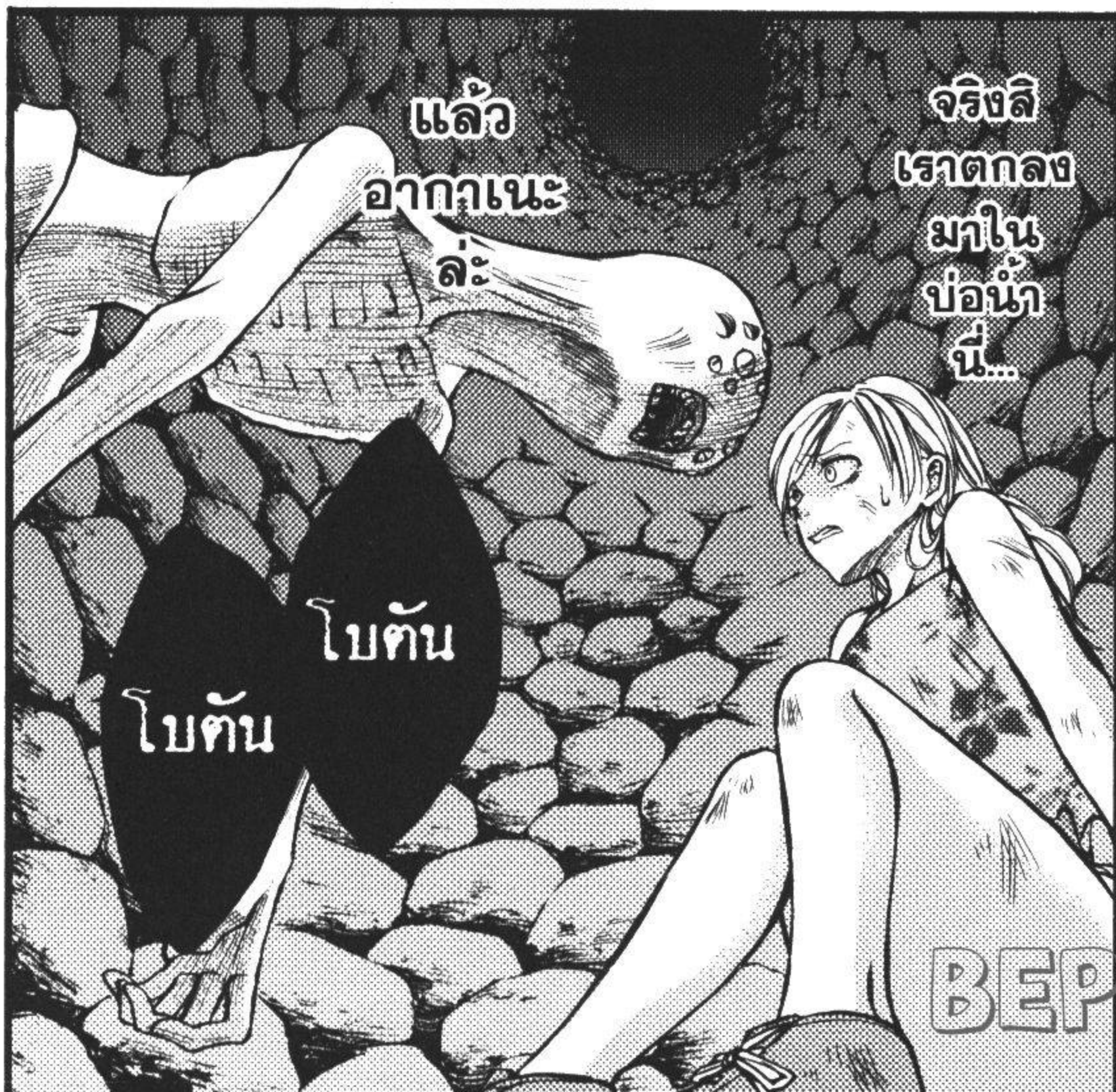
อากาเนะ
!?

อย่างที่
อากาเนะ
พูดเลย
เพราะฉัน...
อีก!

โบทัน

นฉา !!

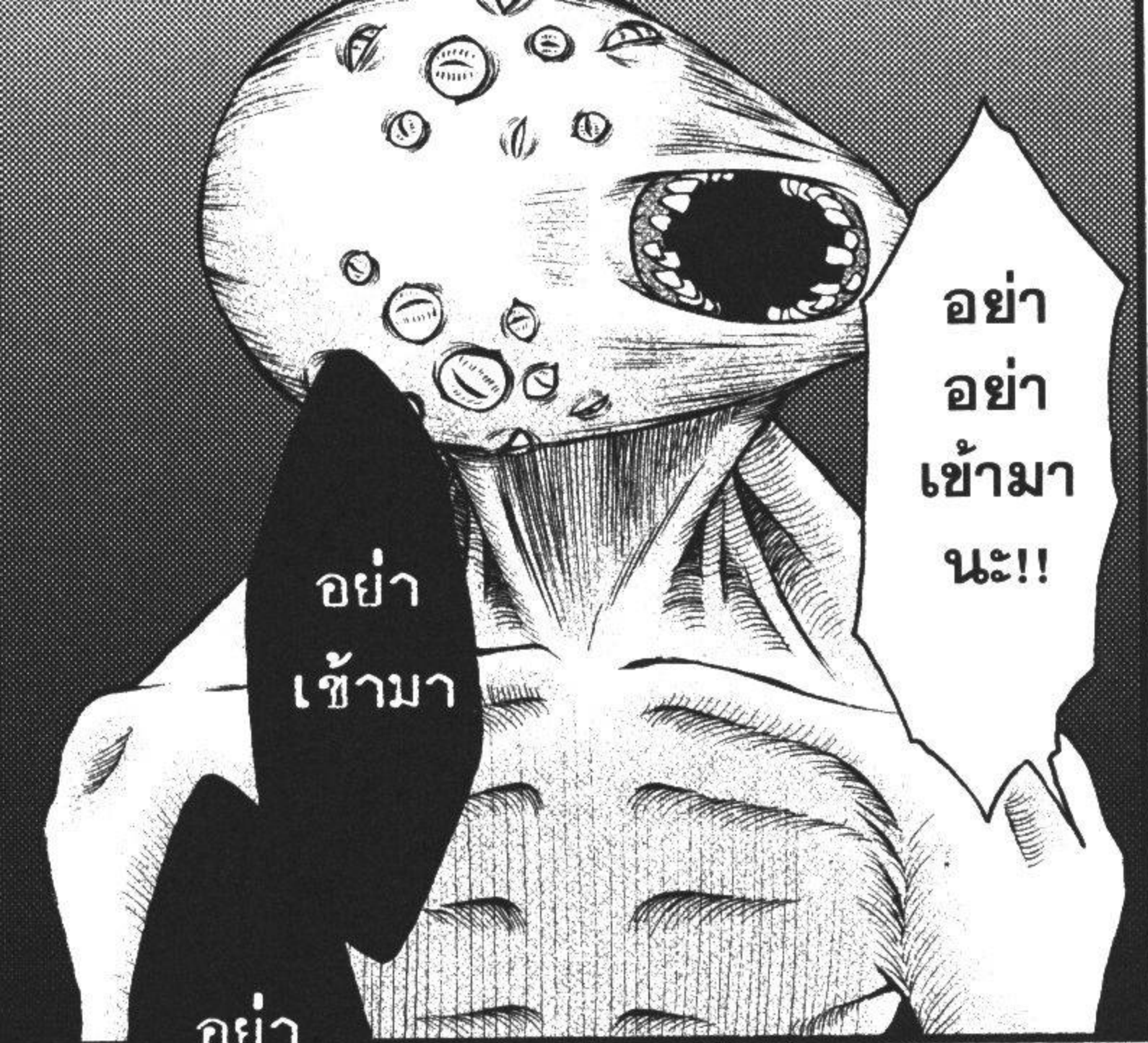

แล้ว
อากาศนะ
ละ

จริงสิ
เราตกลง
มาใน
บ่อน้ำ
นี่...

โบทัน
โบทัน

อย่า
อย่า
เข้ามา
นะ!!

อย่า
เข้ามา

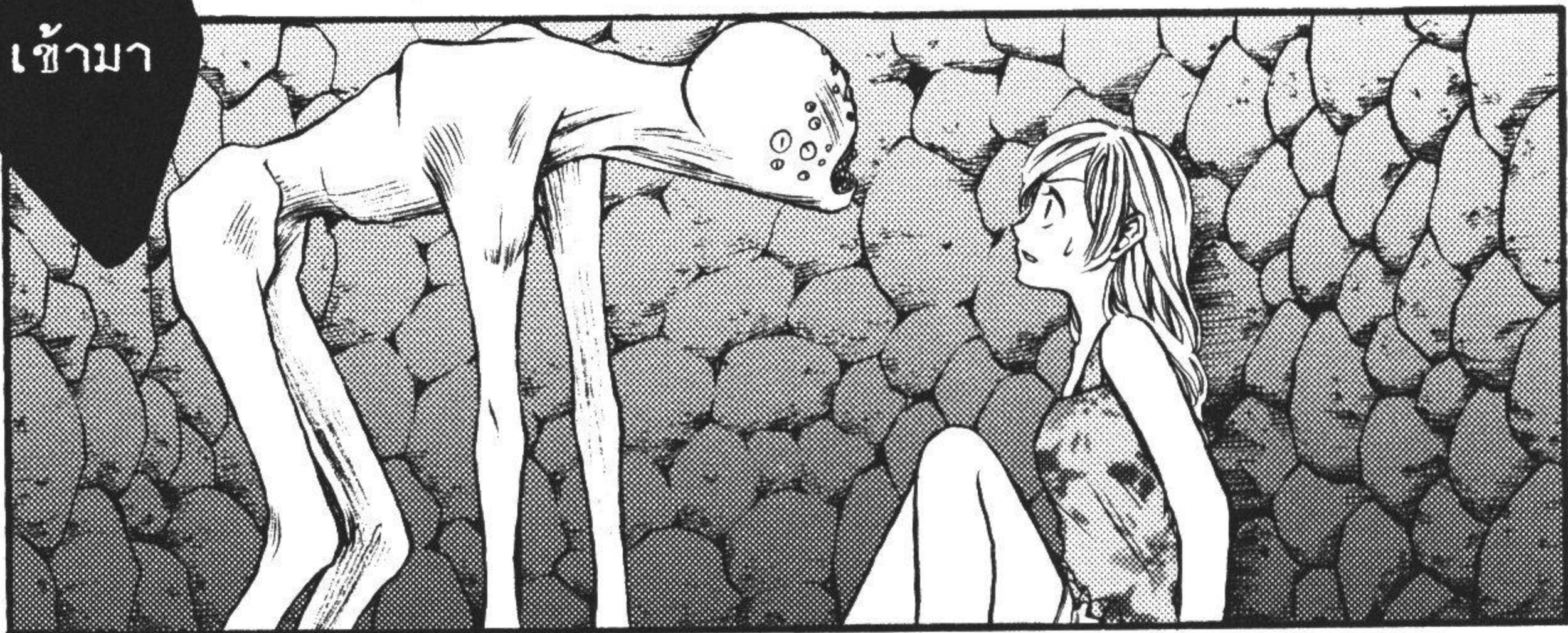
อย่า
เข้ามา

อีก
!!

ทำไม
คราวนี้...
ถึงเป็น
เสียงของ
อากาเนะ
ล่ะ

โบ๊ทั้น

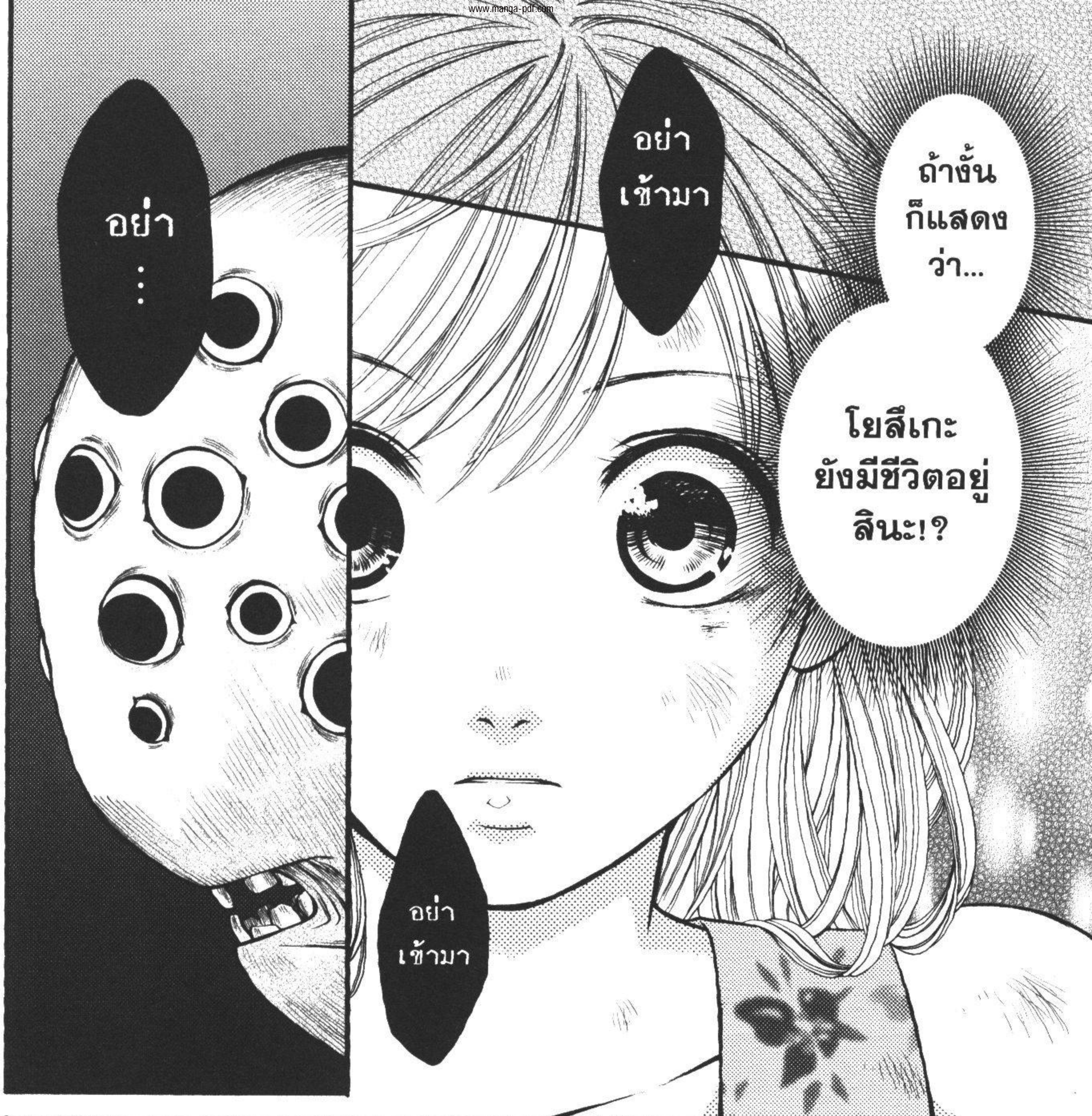

เลียน
เสียง
ที่
ได้ยิน
มา

อย่า
เข้ามา

หรือว่า
มันจะ

เสียง
ของ...
เรา...

อย่า
...

อย่า
เข้ามา

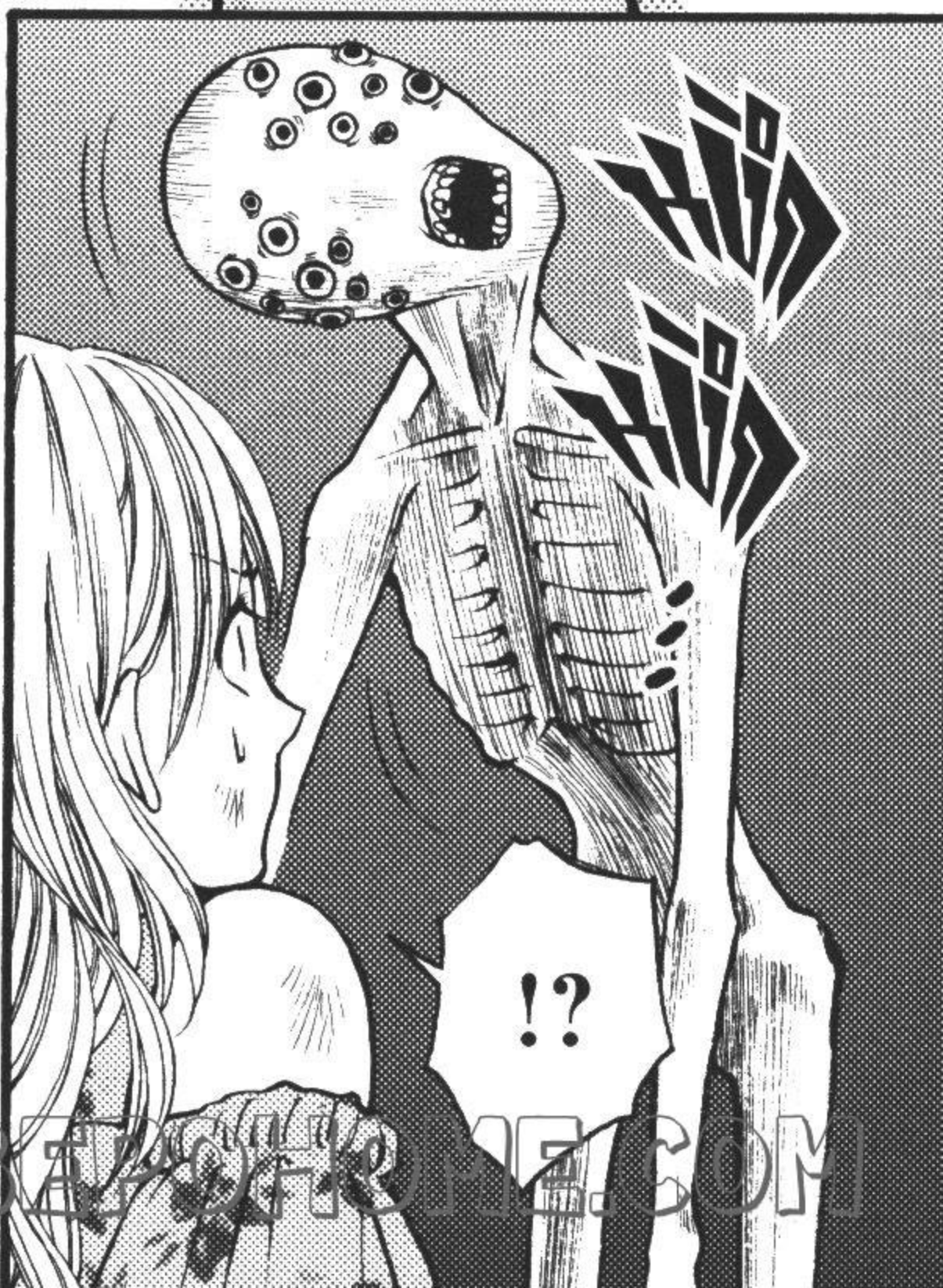
ถ้าจัน
ก็แสดง
ว่า...

โยสึเกะ
ยังมีชีวิตอยู่
สินะ!?

อย่า
เข้ามา

อะไรนะ
จู่ๆ
...

!?

บ้านโต

?

หรือว่า
มีประตู
ทางออก
อยู่ทางนั้น
?

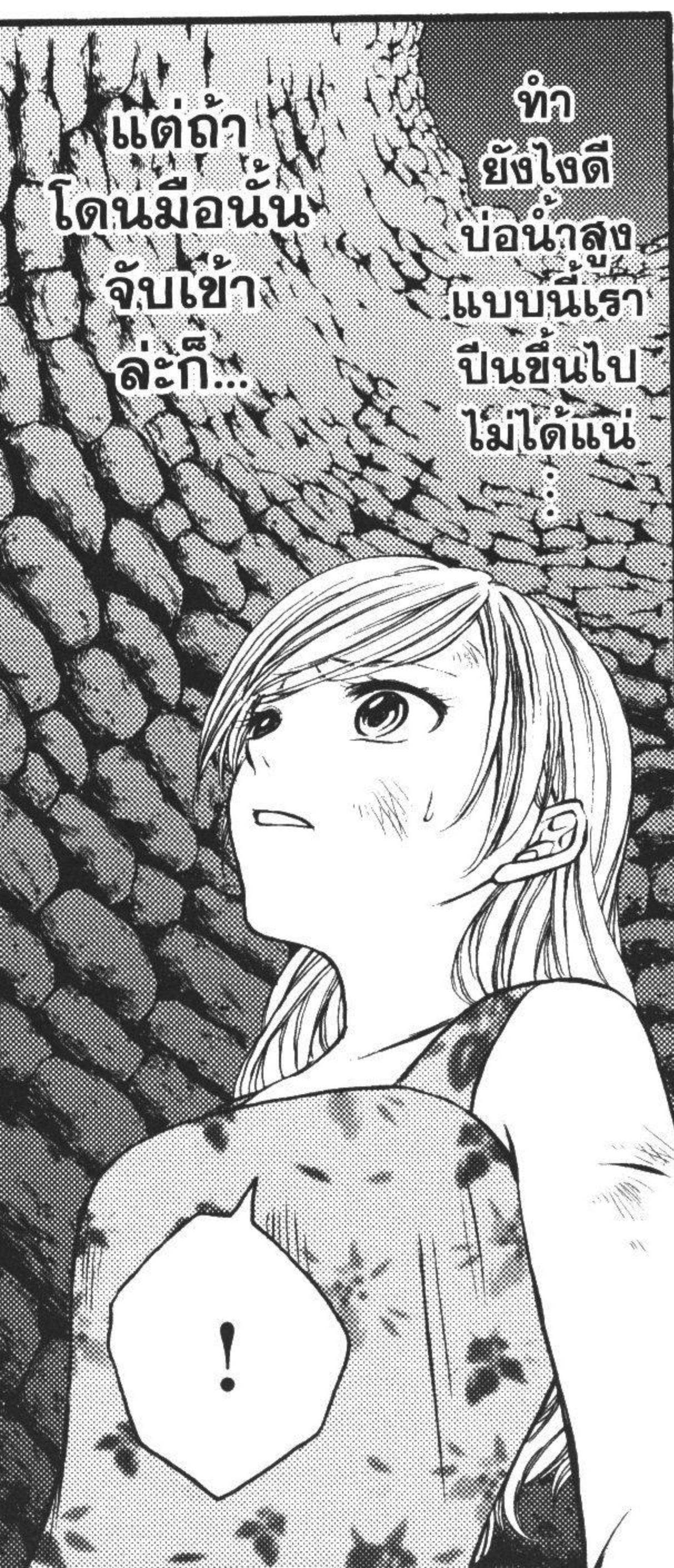
TO

7

นี่...

นี่มัน
อะไรนะ
!?

แต่ถ้า
โดนมือนั้น
จับเข้า
ล่ะก็...

ทำ
ยังไงดี
บ่อน้ำสูง
แบบนี้เรา
ปีนขึ้นไป
ไม่ได้แน่
...

รอฉัน
ก่อนนะ...
โยลีเกะ...
อากาเนะ

มือที่
ไม่ได้
สัมผัส
อะไร
ก็จะมี
ขยับ

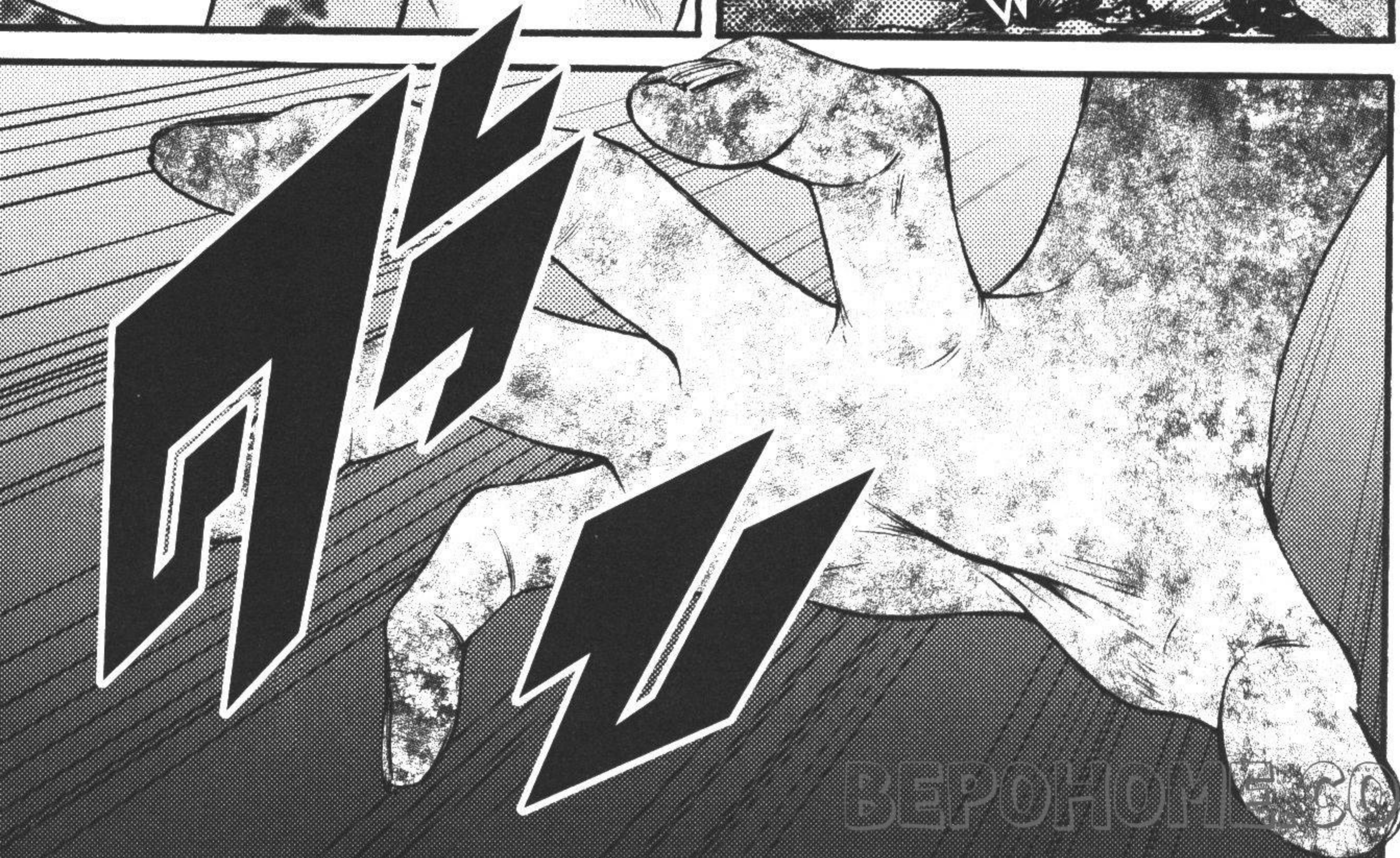

รอ
เดี๋ยว
นะ

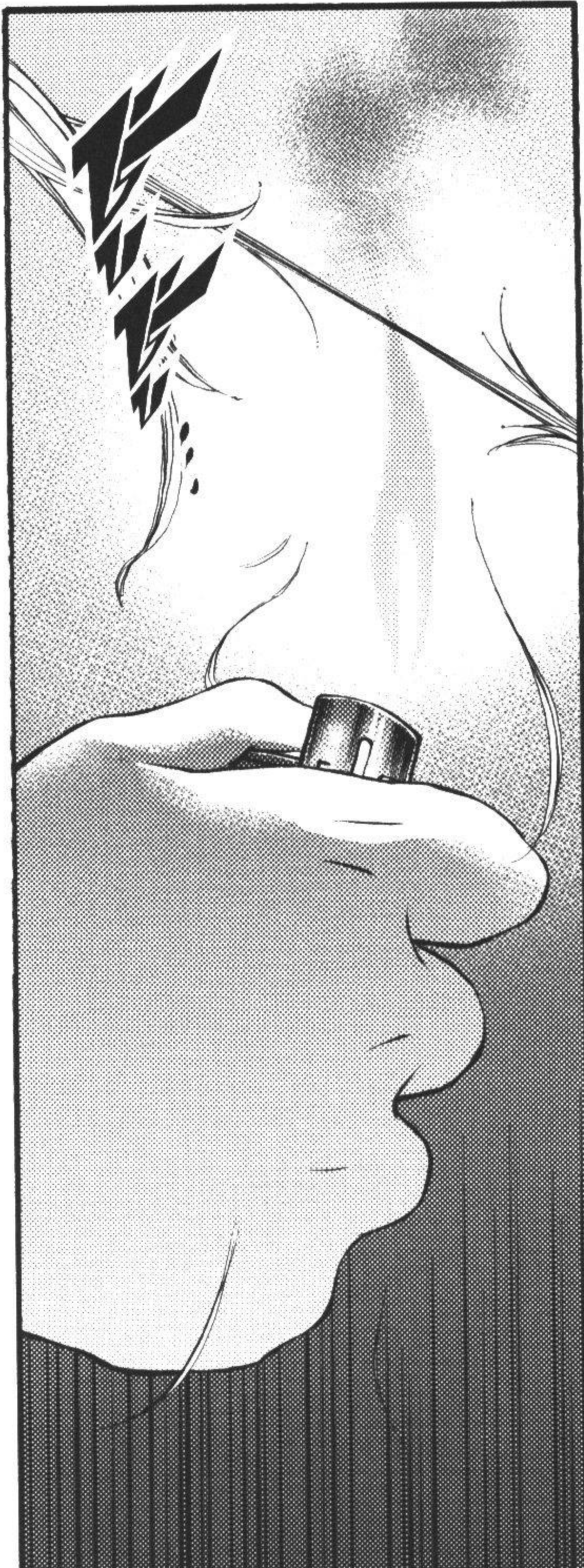
เราตัวเล็ก
น่าอะพอไหว

!!

!!

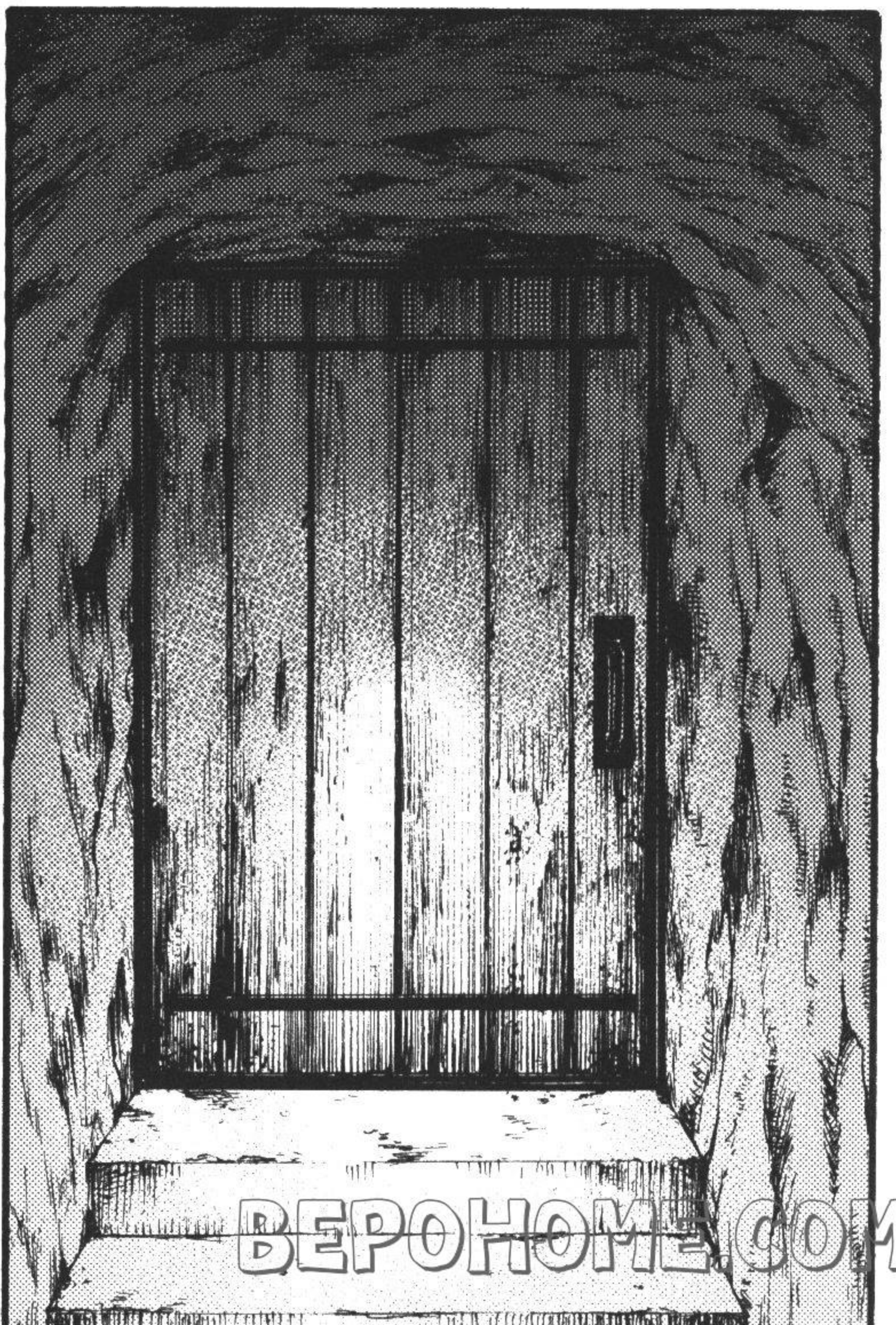
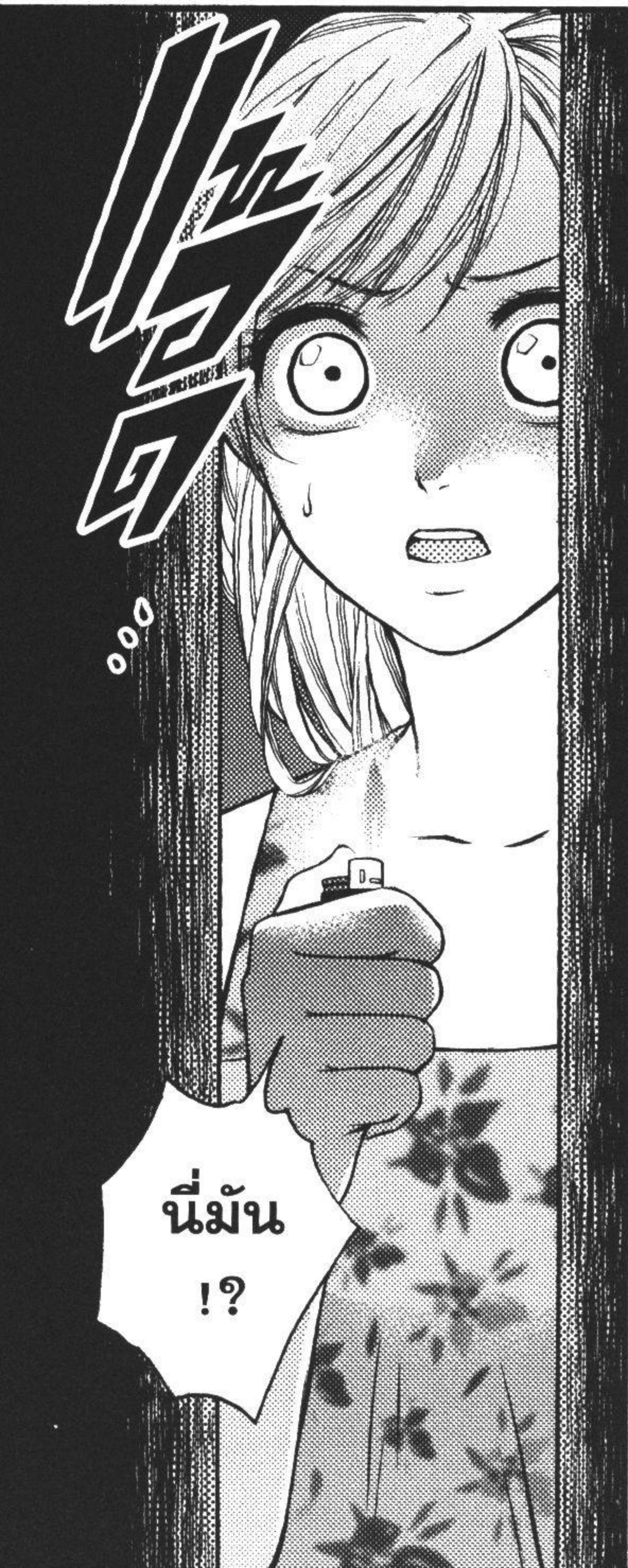

แรง
เขอะ...
จัง!

แย่มาก!
เดี๋ยวมืออื่น
ก็...

อีก!

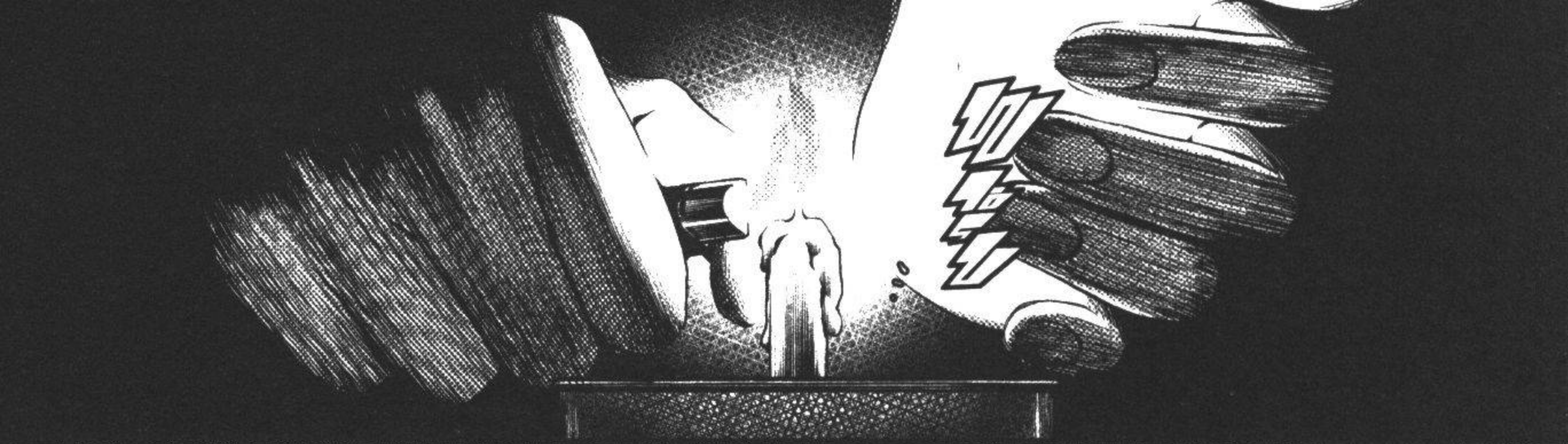

อรุณดีใจ
ก๊วนไฟ

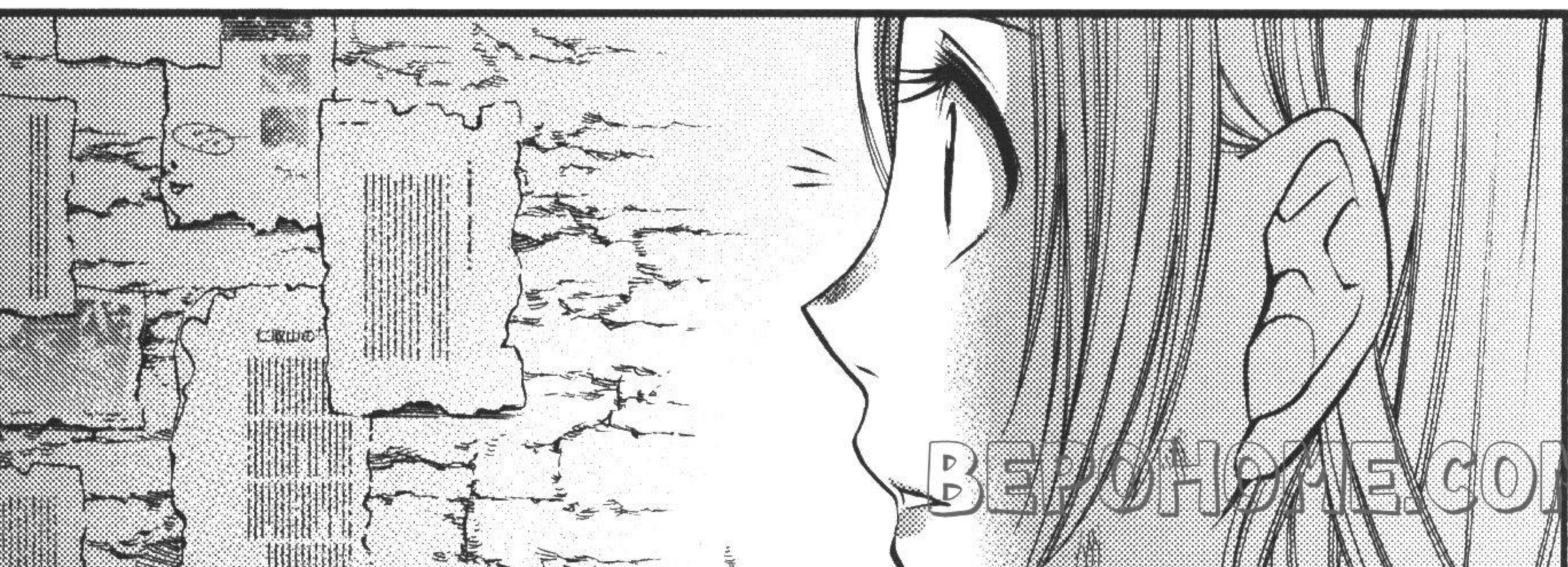
ที่นี่
อะไรเนี่ย
:

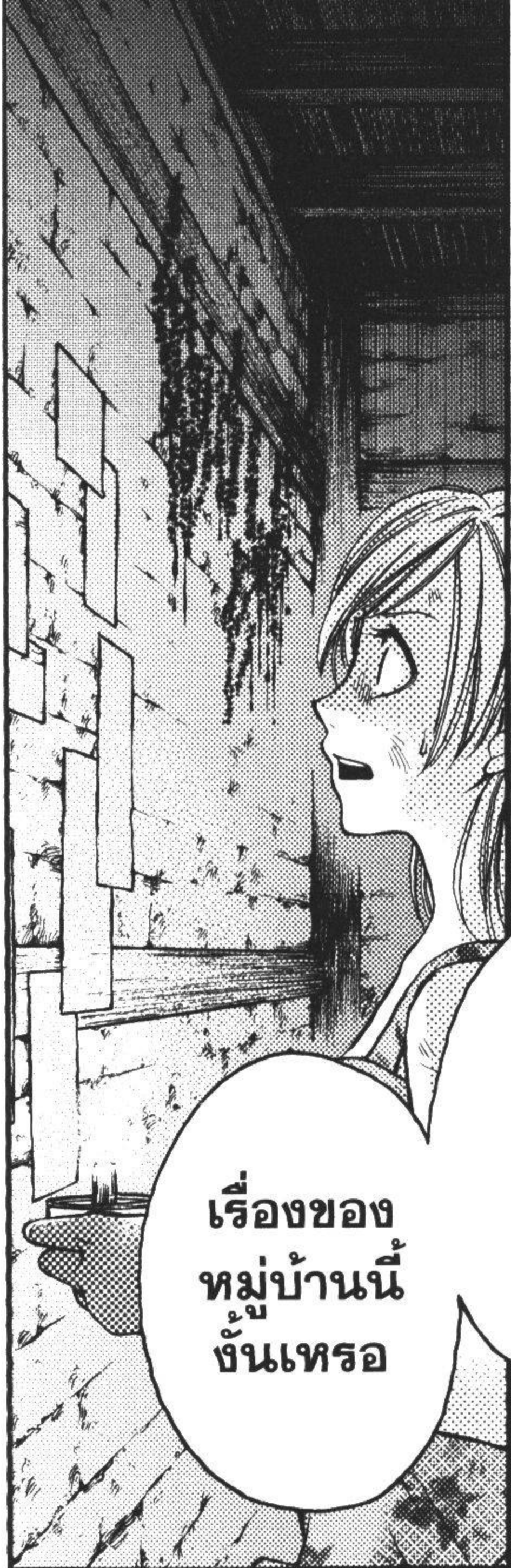

ตอนที่ 8 ธรรมเนียมที่ป่าสยดสยอง

“อสูร
คือใครกันแน่”
...หมายความว่า
ยังงั้นนะ?

นี่มัน เรื่องของ หมู่บ้านนี้ ชั้นเทรื่อ

นี่มัน :

山岳地帯にはかつて恐ろしい風習が存在した。地域の山に住まう人食い鬼に、生娘を捧げるといいうやみでたらに村人を食われてしまいう前に、娘を捧げて死なせるようになり、その集落が廃集落となる戦前頃まで、行われていたのだ。

「無頭無目」は北地方の山岳部に住まうといわれる人食い鬼である。その鬼は山に迷い込んだ人間を骨まで食らってしまう。山に行きたくも、運体も悪く、行方不明者の噂などはこの鬼に食われてしまったのだと噂されている。

「無頭無目」の儀式に代表されるように、かつて天災を鎮めてもらおうとすることが必須でも神だとは、「鬼」であったのだ。そんな儀式がついに、どう思うだろうか。

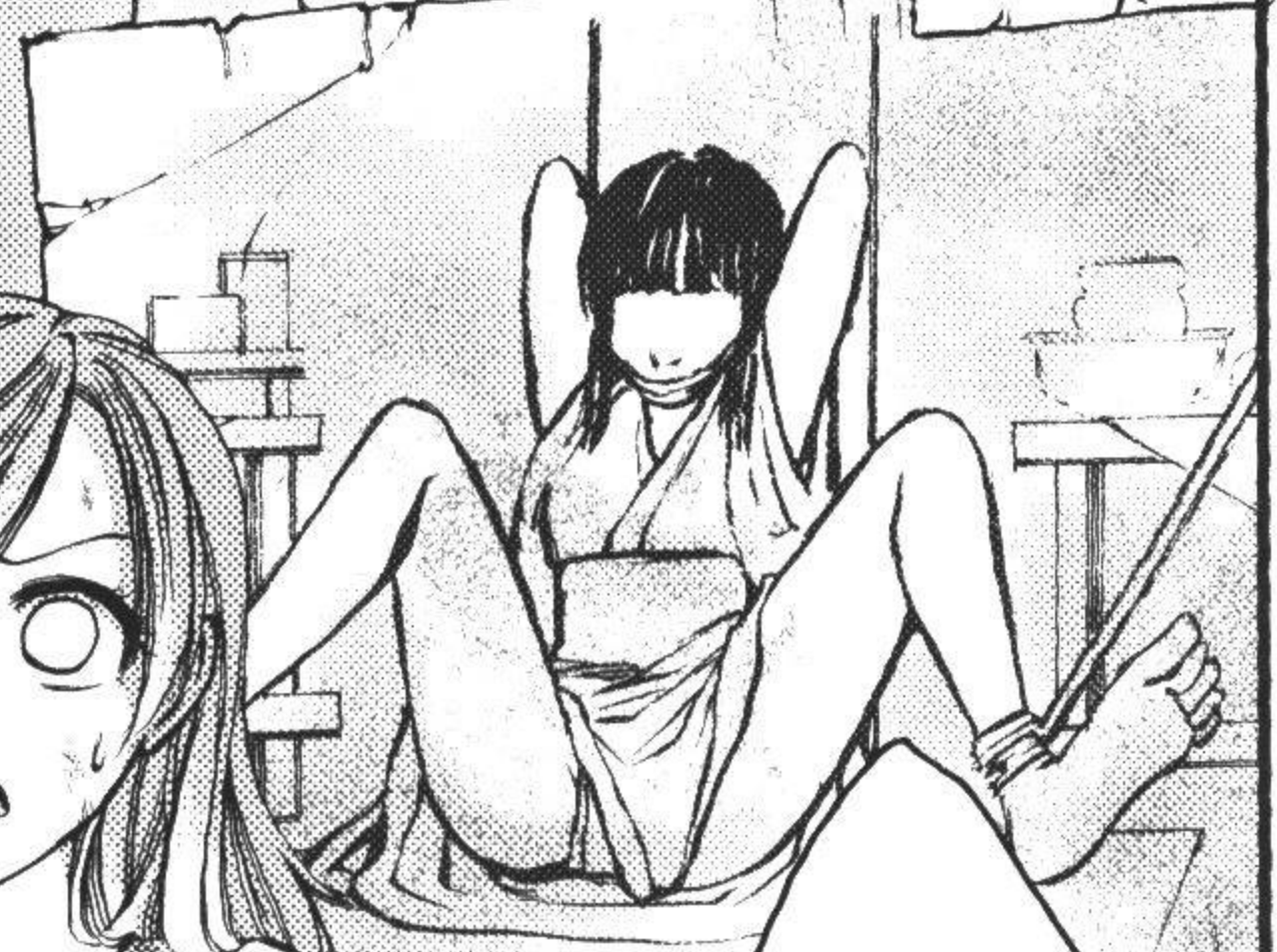
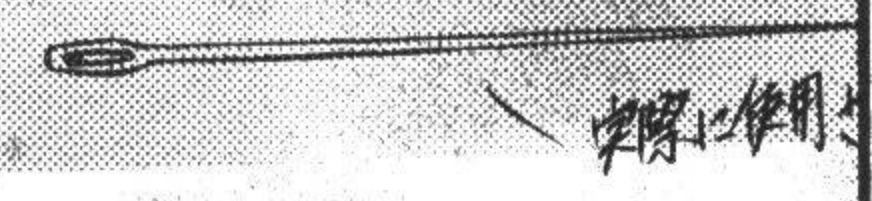
過去、この日本に存在した風習については、文化の発展が正確な資料が残ってきざである。生娘を捧げる風習は、鬼を食らうための儀式として行われていた。鬼の集落で行われていたと考え

!?

เด็กสาวอายุ 10 - 13 ปีจะถูกนำตัวออก

ดาตาส่งรับเด็กผู้หญิง
มีการร่วมดาตาทเพื่อเข้าปีตอวังวะนาคตหญิง
เพื่อไม่ให้บุตรสาวของตนถูกอสุรข่าเรา

นี่มัน
อะไรกัน
!?

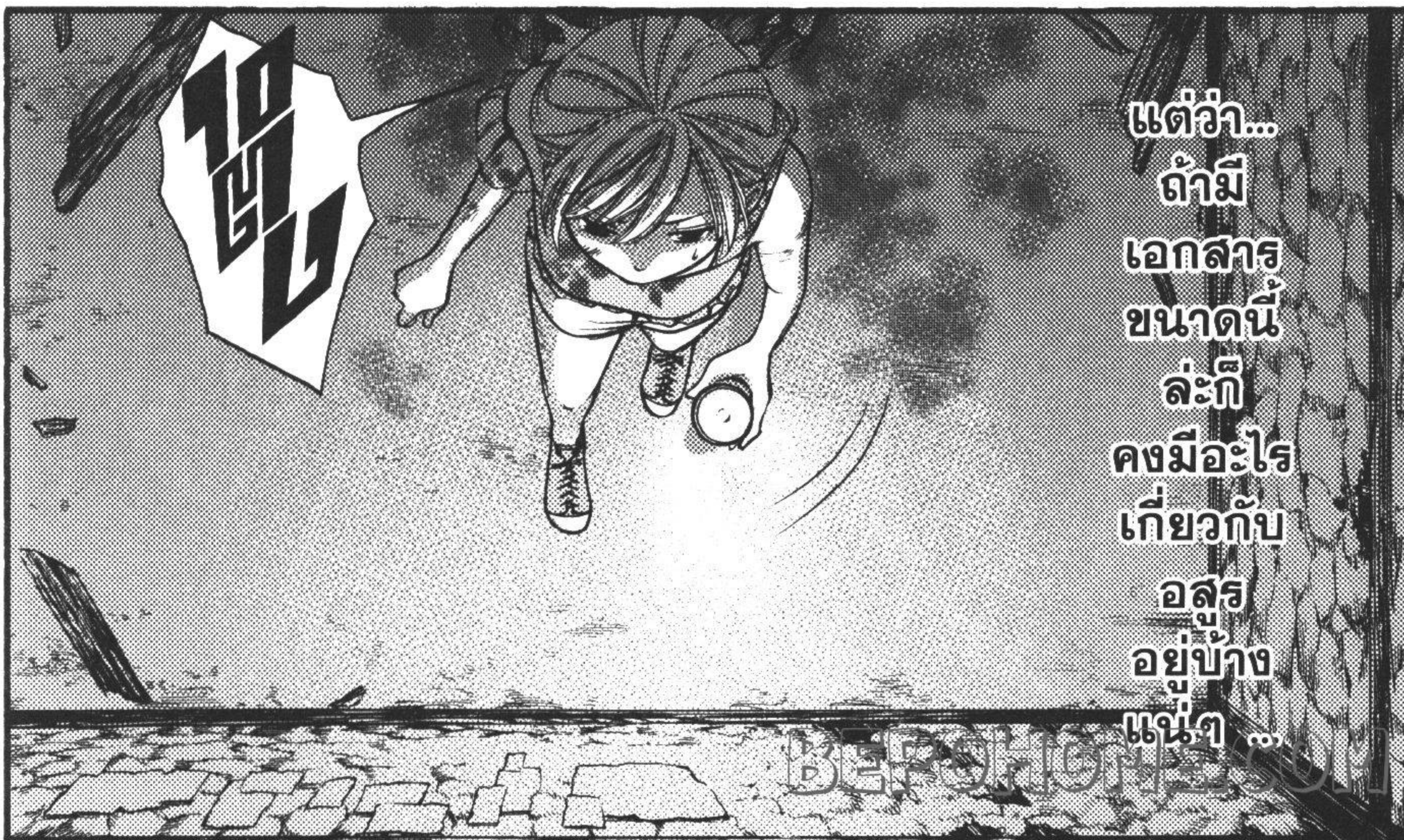
นี่
...

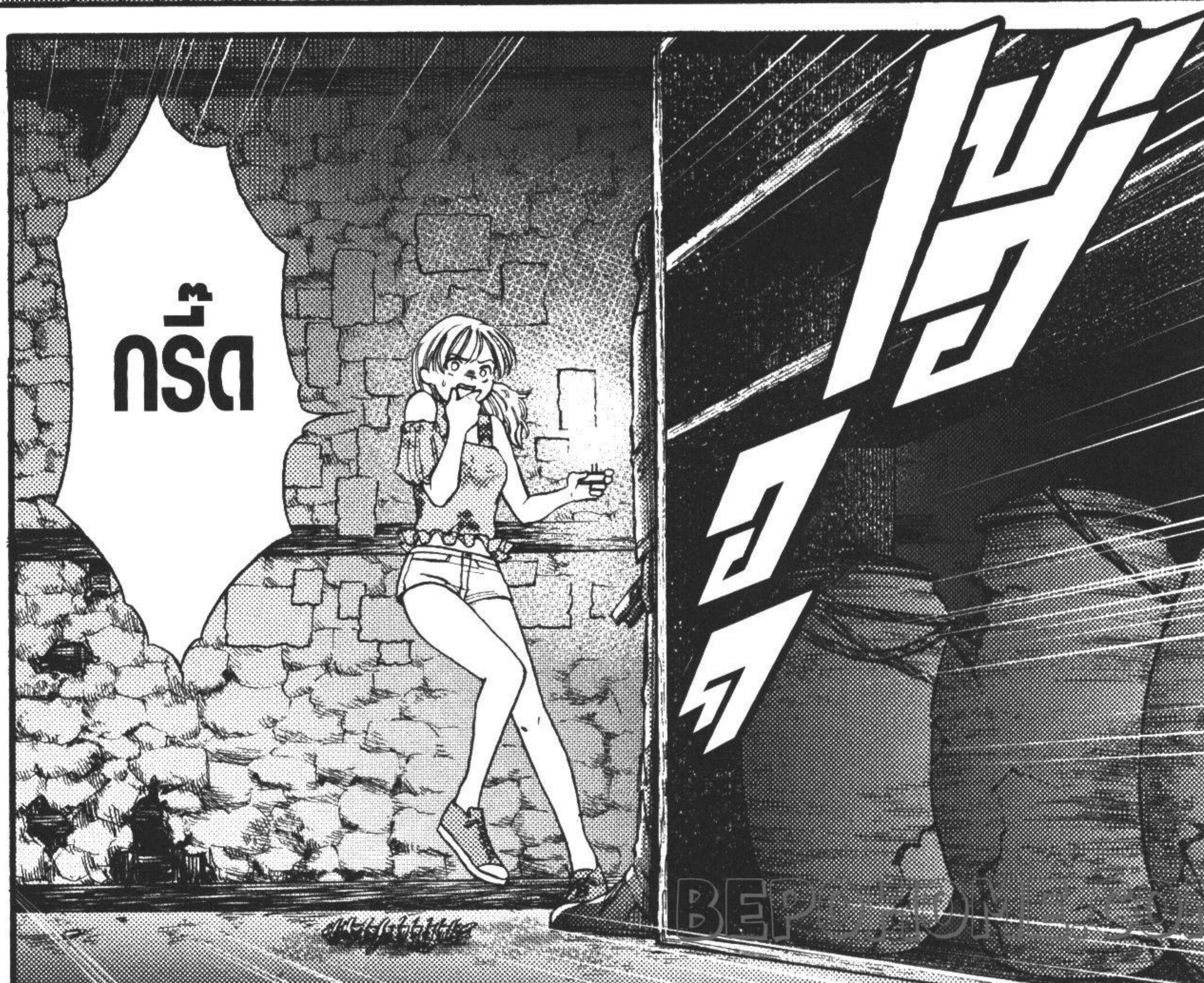
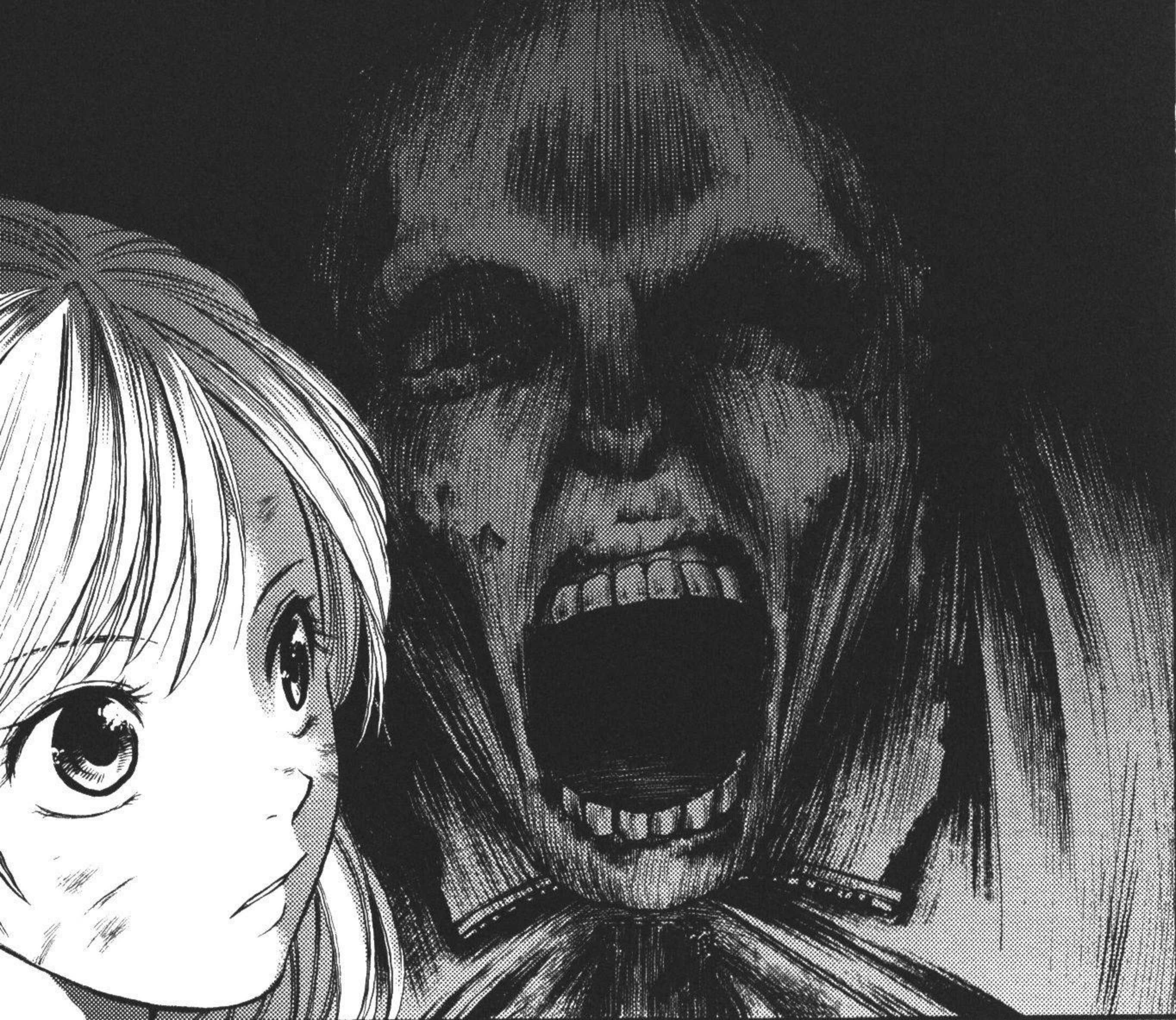
คนสมัยก่อน
ทำถึงขนาดนี้
เพื่อที่จะได้อาศัย
อยู่ที่นี้
จนเทร่อ
!?

แบบนี้
ไม่รู้แล้วว่า
ใครกันแน่
ที่เป็นอสูร
:

โหด...
ร้าย

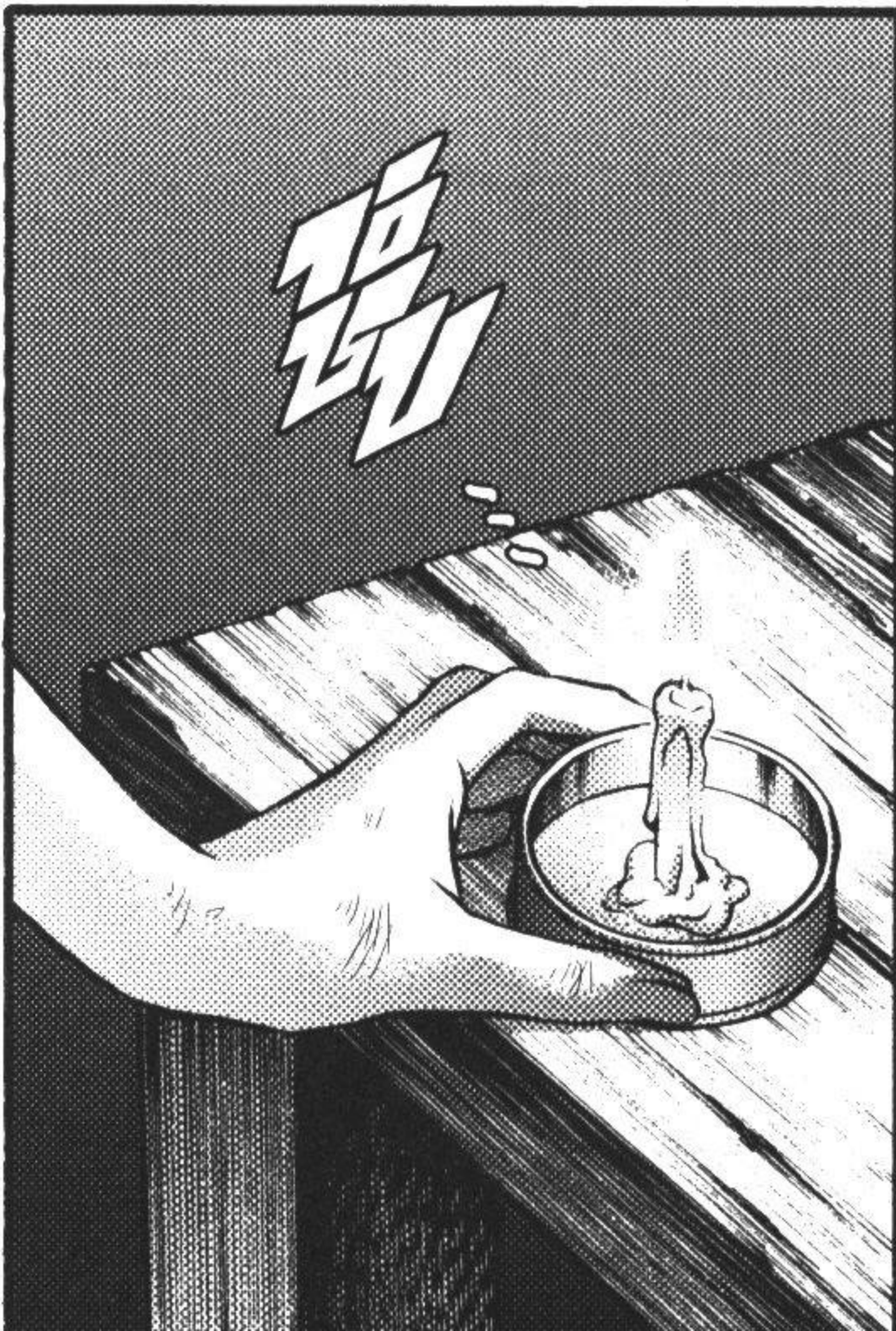

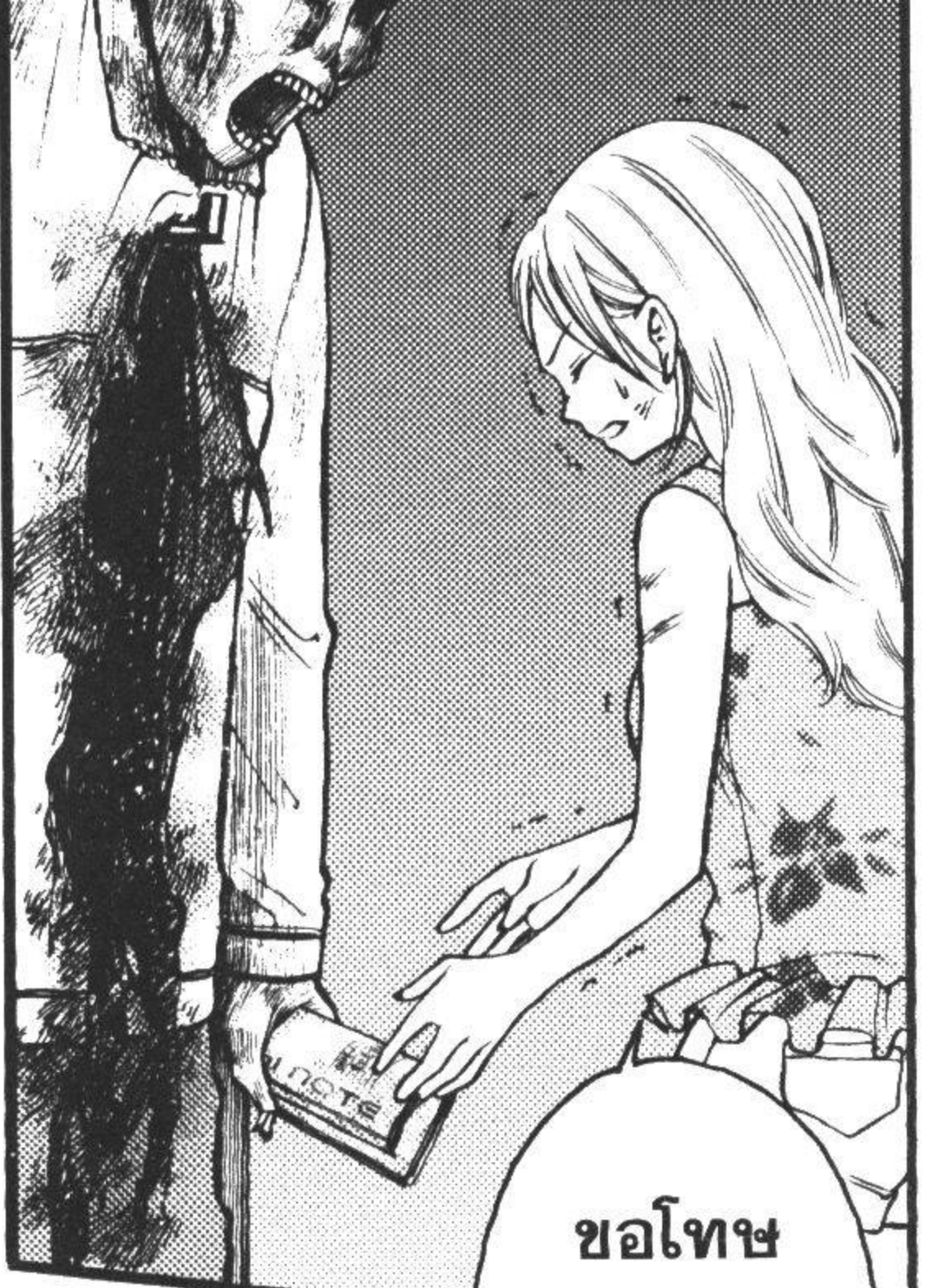
แต่ทำไม...
ถ้ามี
เอกสาร
ขนาดนี้
ล่ะก็
คงมีอะไร
เกี่ยวกับ
อสูร
อยู่บ้าง
แน่ๆ ...

วิธีฆ่า
แบบนี้...
คนคนนั้น
ก็ถูกอสุร
ฆ่า!?

ขอโทษ
นะคะ...
ขอขี้ม
หน่อย

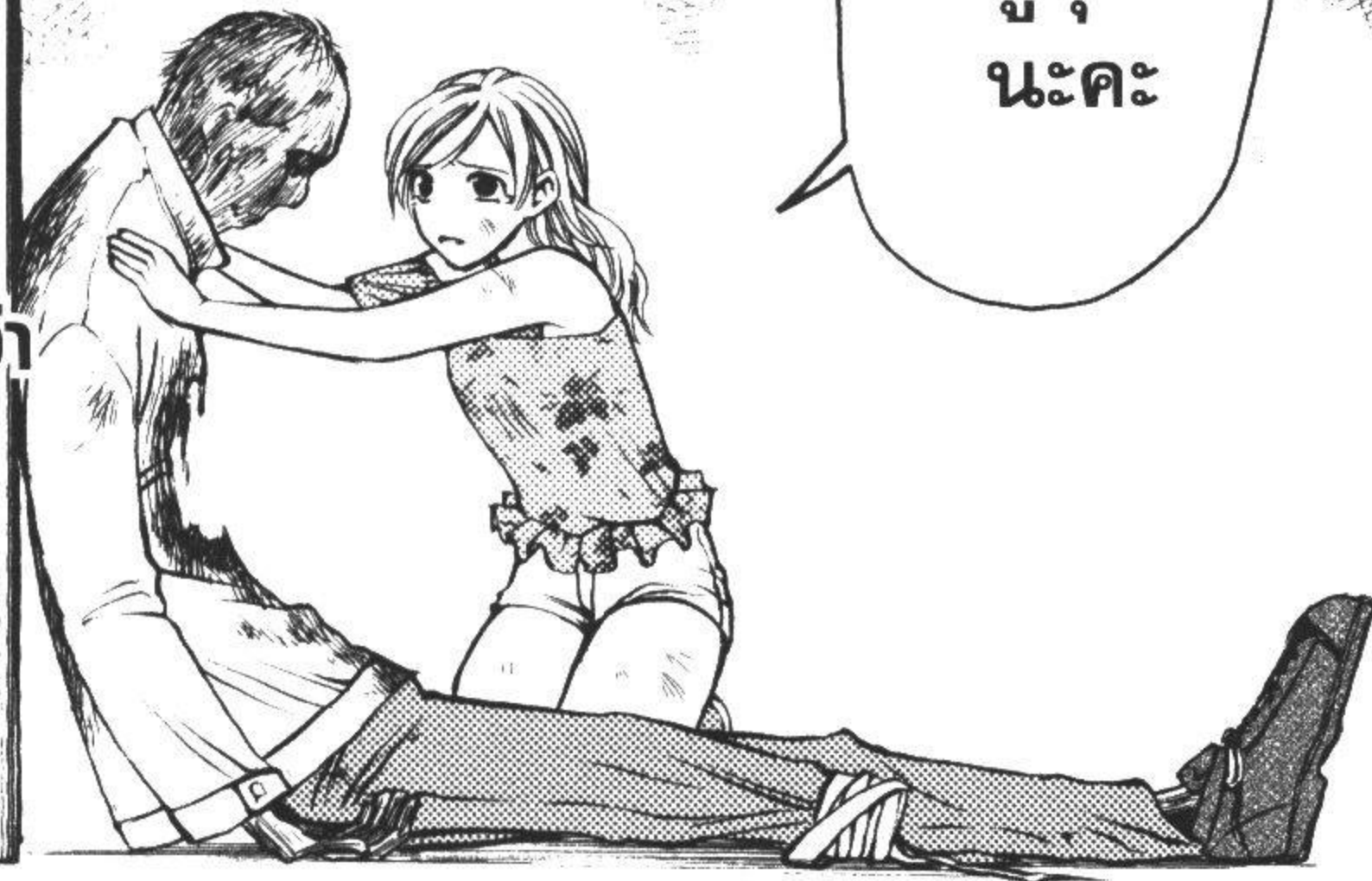

กลัว
น่ากลัว
แต่ว่า
...

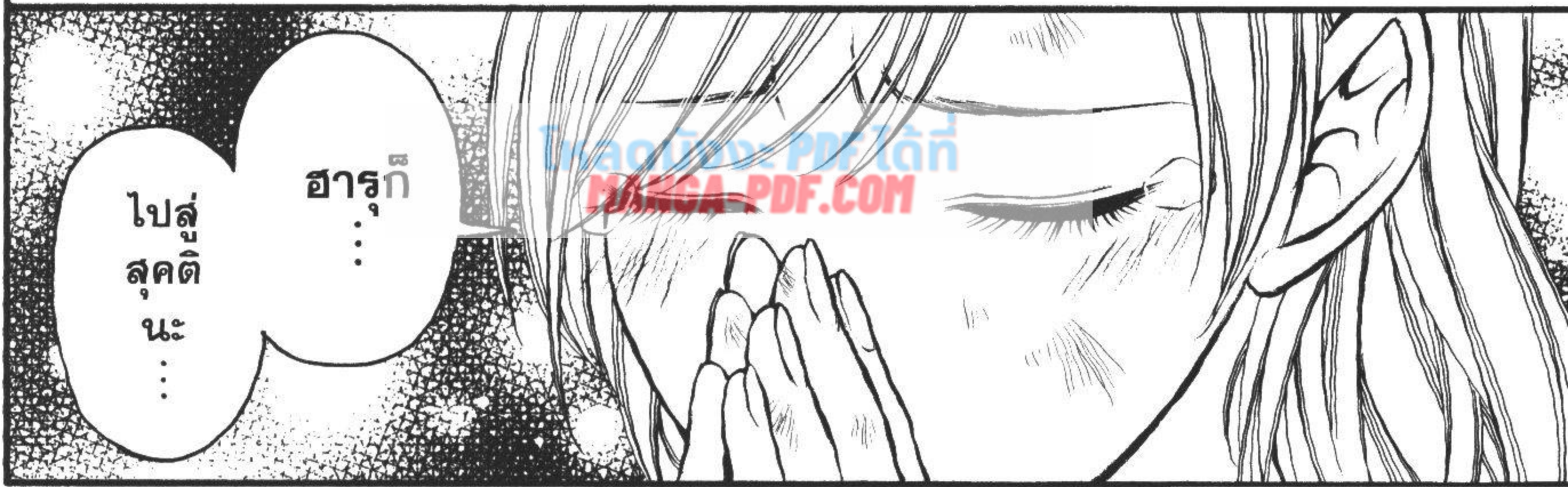

ฉ้าย
!!

ตอน
นั้น
:
คน
คนนี่
คงจะ
กลัว
มากกว่า
เรา
แน่ๆ
:

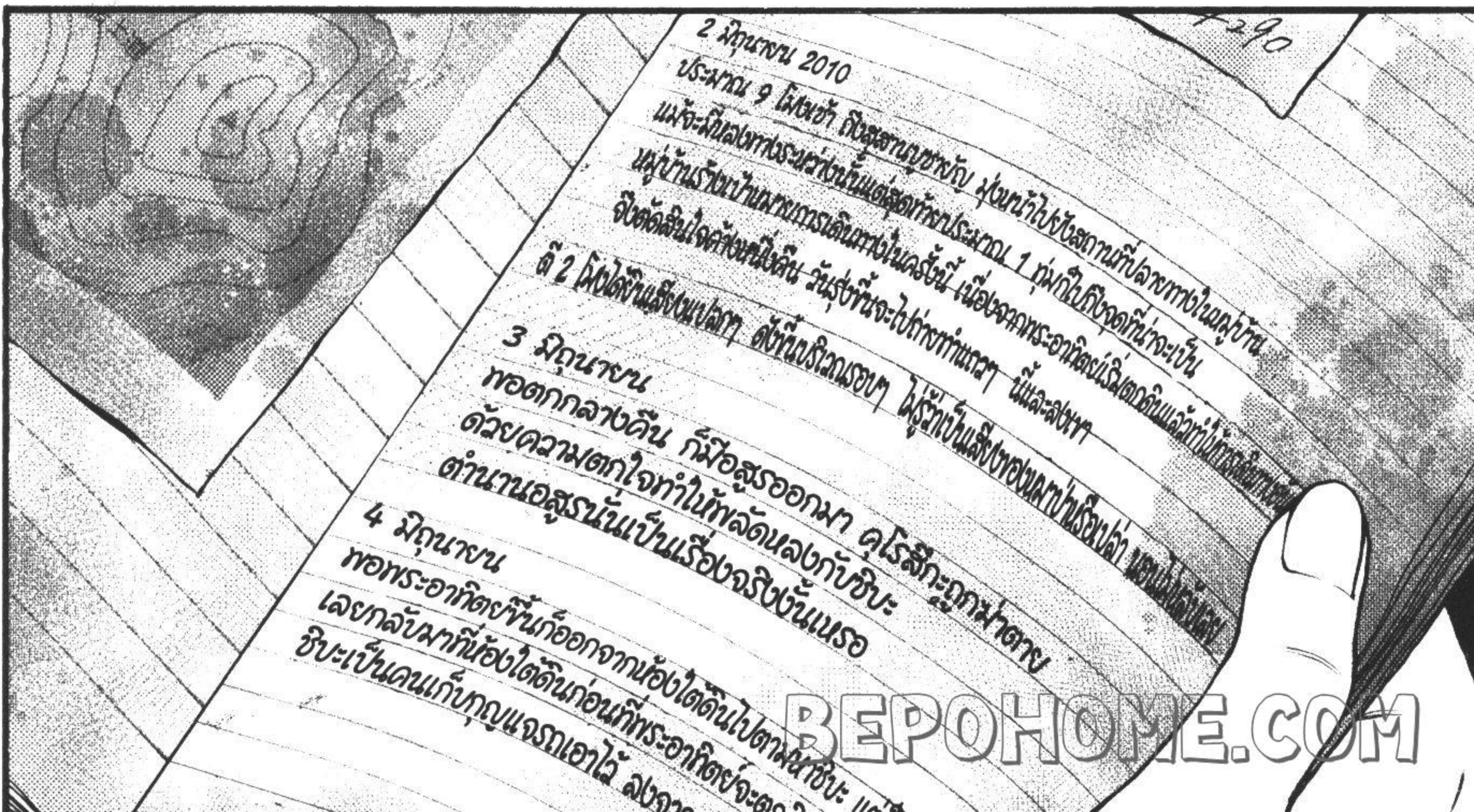

ขอให้...
ไปสู่สุคติ...
นะคะ

ไปสู่
สุคติ
นะคะ
...

ฮารุกิ
...

2 มิถุนายน 2010
ประมาณ 9 โมงเช้า ถึงสถานพยาบาล มุ่งหน้าไปส่งใบปลอกทางในหมู่บ้าน
แม้จะมีเวลาประมาณหนึ่งชั่วโมงแต่สุดท้ายประมาณ 1 ทุ่มก็ไปถึงจุดที่ว่าจะไป
หมู่บ้านร้างบ้านผาบรรณดินแดงในครั้งนั้น เมื่อจะออกพระอาทิตย์เริ่มตกดินแล้วก็รีบกลับ
จิตต์สิ้นใจด้วยมือปืน วันรุ่งขึ้นจะไปทำงานเวลา นี้แหละสงหา
ดี 2 โมงได้ขึ้นลิฟต์ลงปลา ดึงที่ขึ้นลิฟต์ลงปลา ไม่รู้ว่าเป็นลิฟต์ของปลาหรือเปลว ตอนนั้นลิฟต์
3 มิถุนายน
ทอดกกลางคืน ก็มีสุรออกมา ดูโรสก็ถูกฆ่าตาย
ด้วยความตกใจทำในทันใดลงกับชิบะ
ตำนานอสูรนั้นเป็นเรื่องจริงนั้นนอ
4 มิถุนายน
ทอดพระอาทิตย์ขึ้นก็ออกจากห้องใต้ดินไปตามหาชิบะ แต่
เลยกลับมาที่ห้องใต้ดินก่อนที่พระอาทิตย์จะตก
ชิบะเป็นคนเก็บทุกขแมงกาน้ำได้ ลงกา

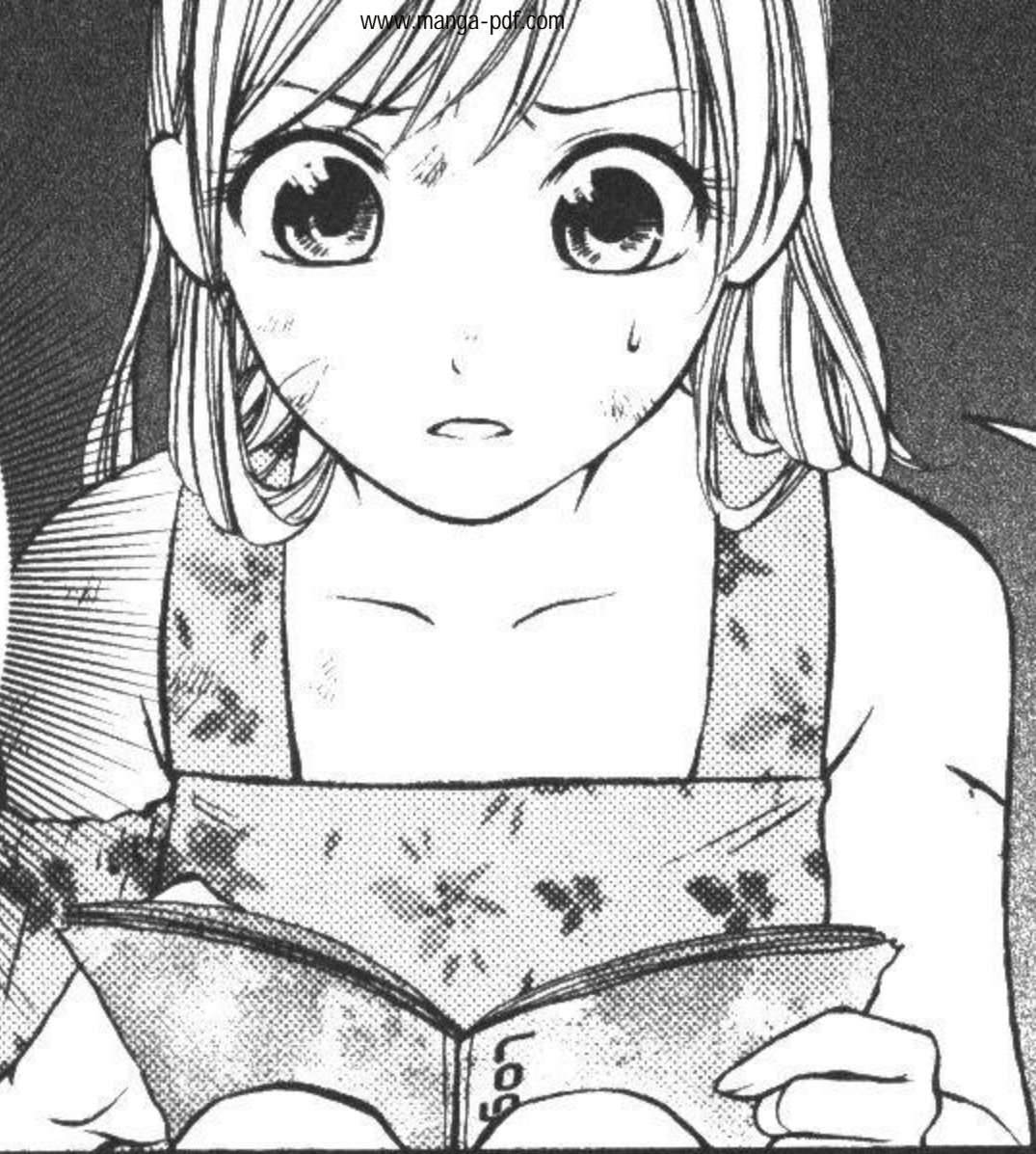

เพื่อนของ
คนคนนั้น
...

ไม่ได้ทานอะไรมา 3 วันแล้ว วันนี้นัก...
ถูกอสูรทำร้ายทางขวาถูกฉีกจนขาด
คิดว่าคงจะไม่รอดแน่ความเจ็บทำในหัวจับตัวไม่ได้
และตอนนั้นก็มีการต่างโผล่มา
อสูรก็เปลี่ยนเป้าหมายไปโจมตีกระต่ายแทน
ดูเหมือนว่าอสูรจะเข้าทำร้ายสิ่งที่เคลื่อนไหวก่อน
สุดท้ายก็กลับมาที่น้องไตตันจนได้ แต่เส
ถ้าชิบะเน้นสิ่งนี้ล่ะก็ ระวังในคืนนะ

ตอนนั้น
ก็เลยไปหา
อากาศนะ
สินะ...

ทำร้าย
สิ่งที่
เคลื่อนไหว
ก่อน...

ม
อีกตัว
เหรอ
!?

มาแล้ว
นะ

จ้า
นี่
...

โกหก
ไซโหม
!?

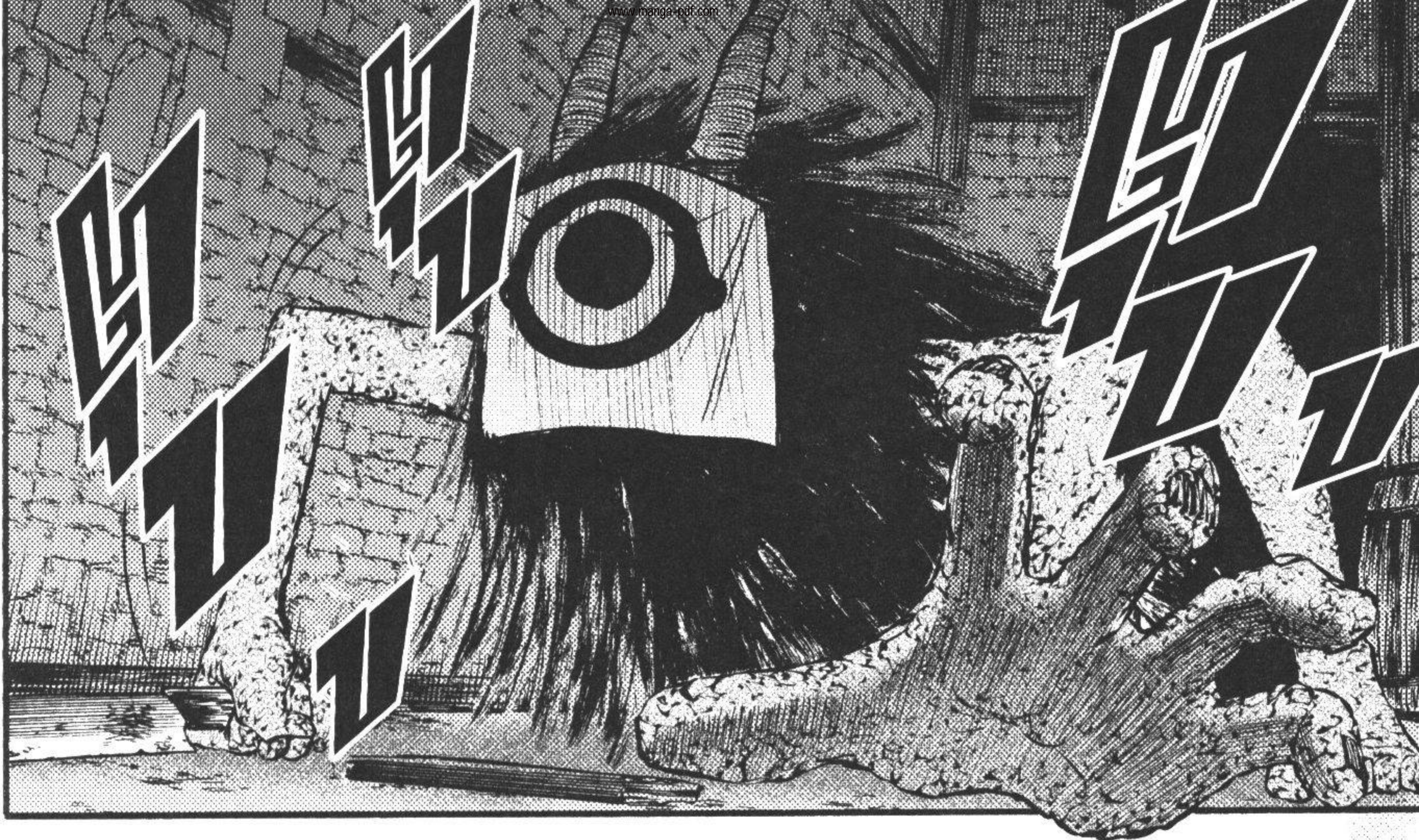

ตอนที่ 9 ไม่เห็นจริงๆ หรือ!?

ทำไมอสูร
ถึงมาอยู่ที่นี่
ได้ล่ะ!?

อย่าบอกนะ
ว่ารู้ที่อยู่
ของเรา
:

ไม่สิ...
ไม่น่าจะรู้ว่า
เราอยู่ตรงนี้

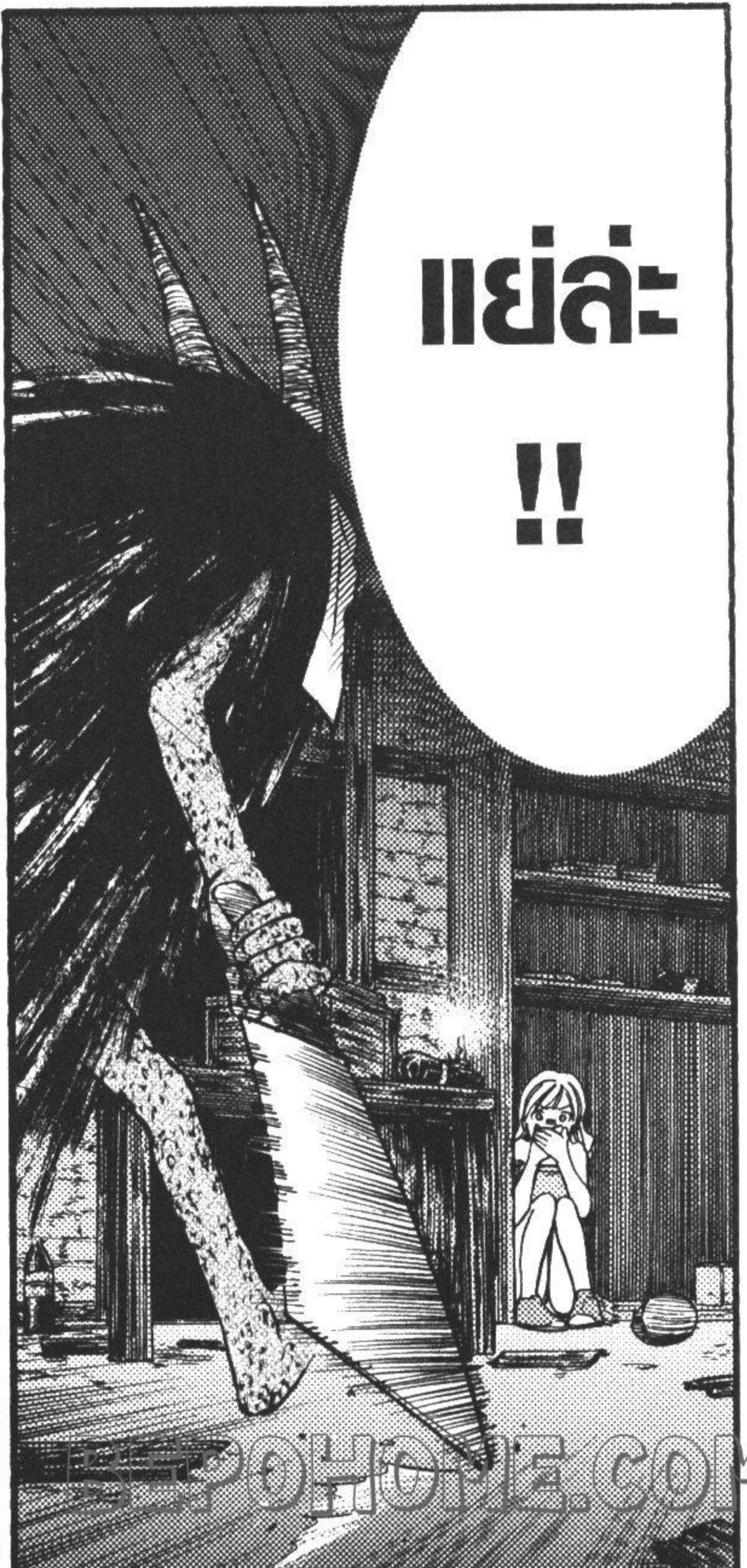

ถ้า
อยู่นิ่งๆ
ก็น่าจะ
รอด
ไปได้
!!

อสูรจะ
ทำร้าย
สิ่งที
เคลื่อน
ไหว
ก่อน
...

นรีดา

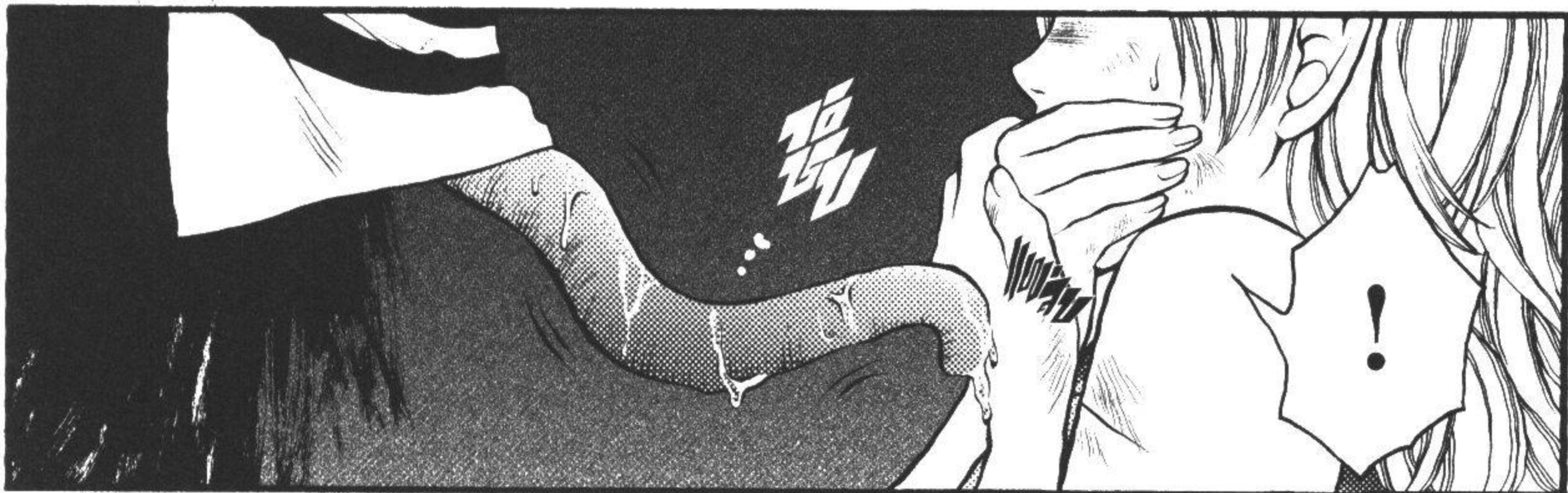

!!

!!

อา

กำลัง
 ล้ำรจว่า
 เราเป็นมนุษย์
 หรือเปล่า
 :

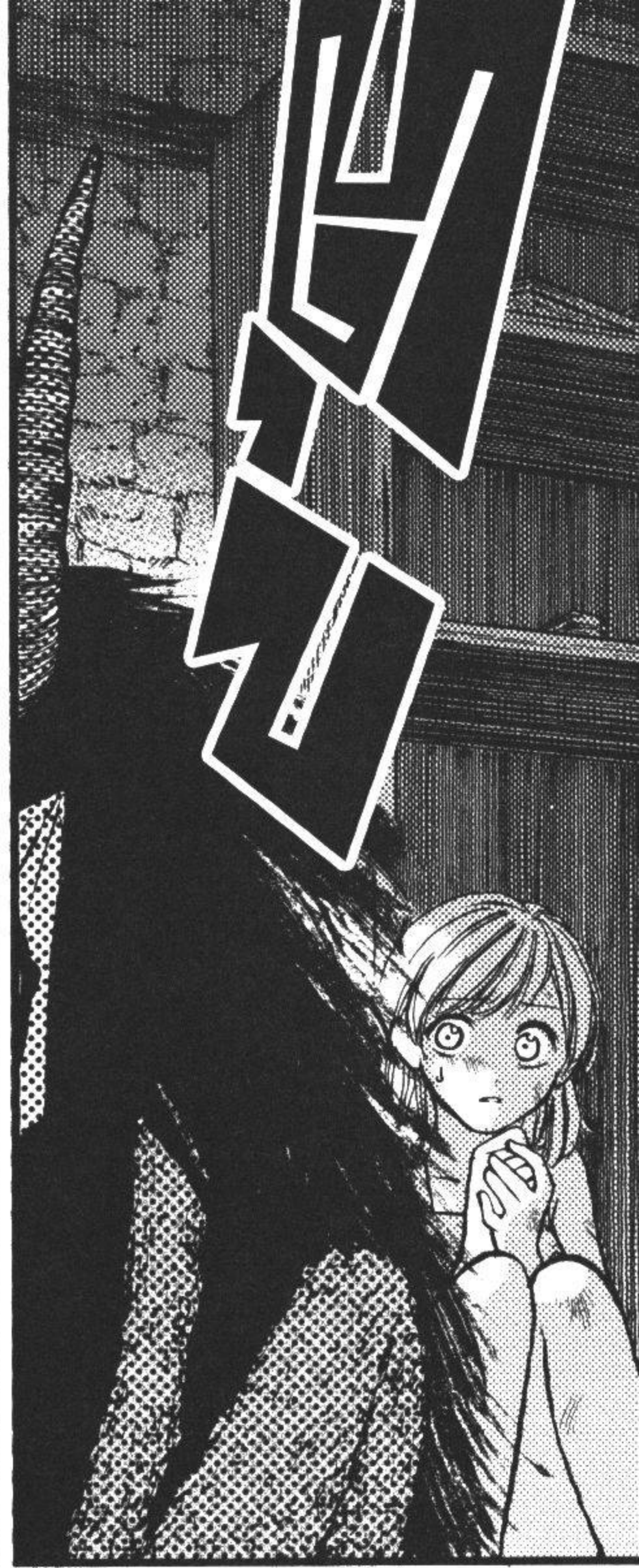
นี่
 คิน

ขอร้องล่ำ
รึบๆ เลิก
ล่ำรวจ
เลียขี้

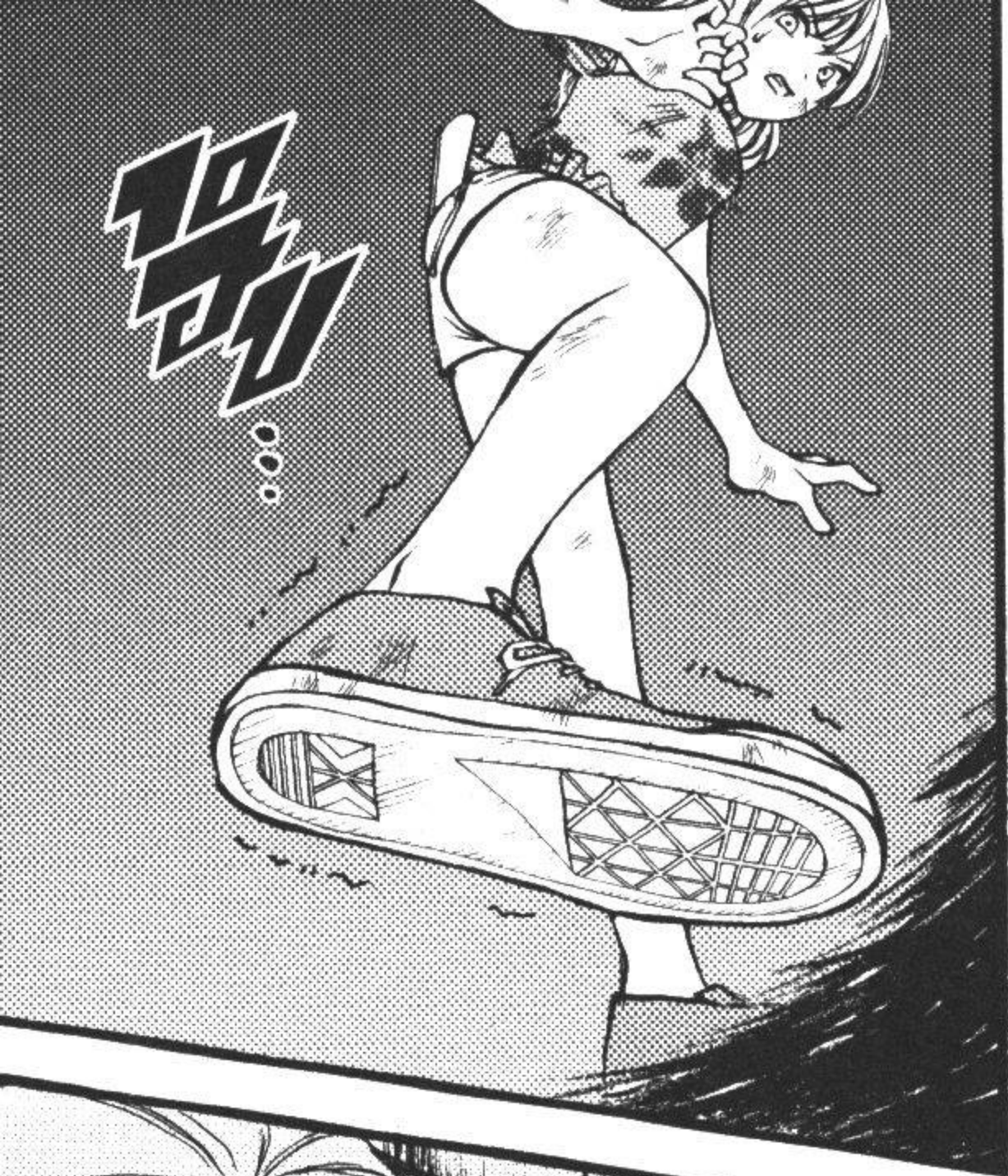
มอง
ไม่เห็น
จริงๆ
สินะ
!?

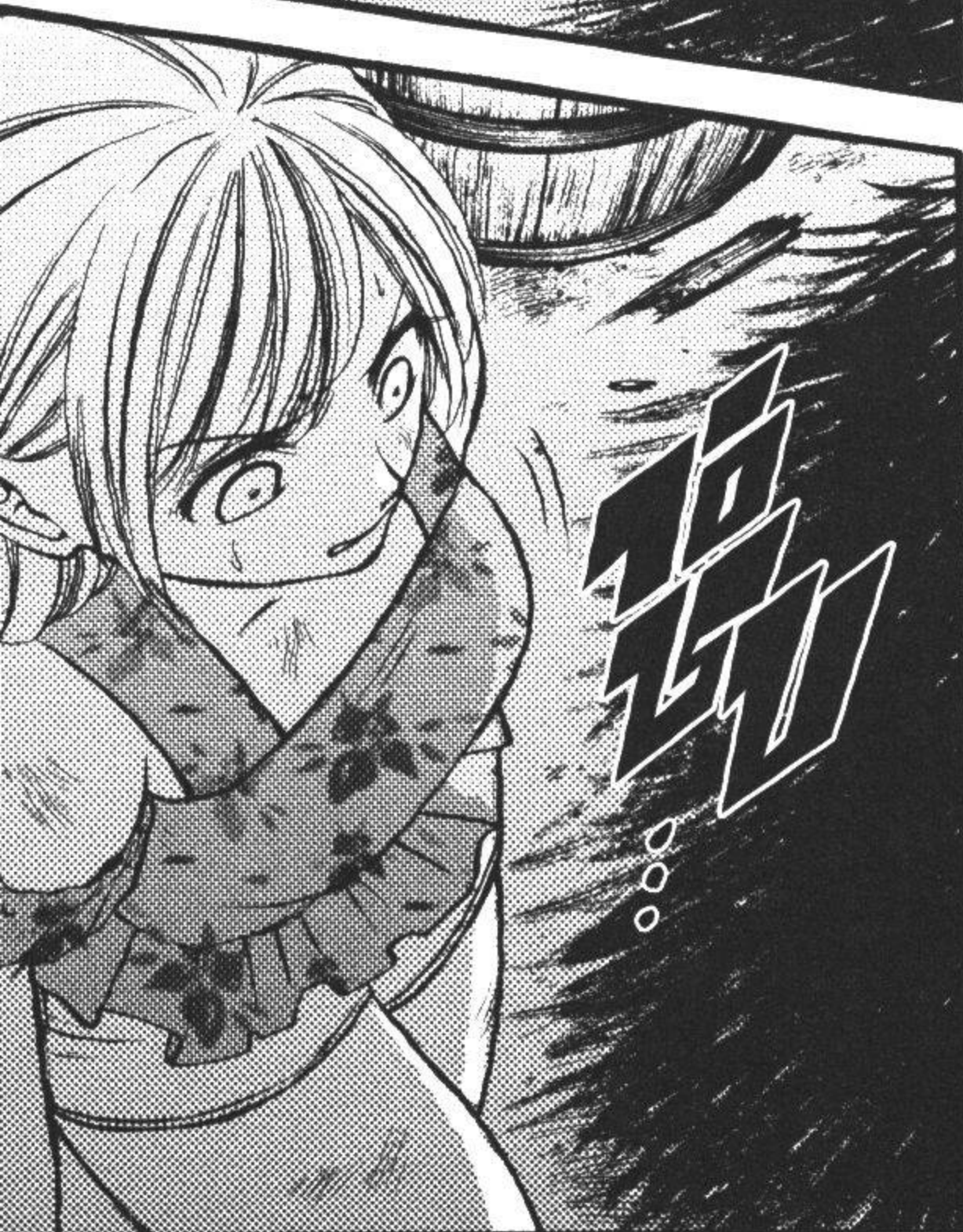

ไม่
ขยับ...
?

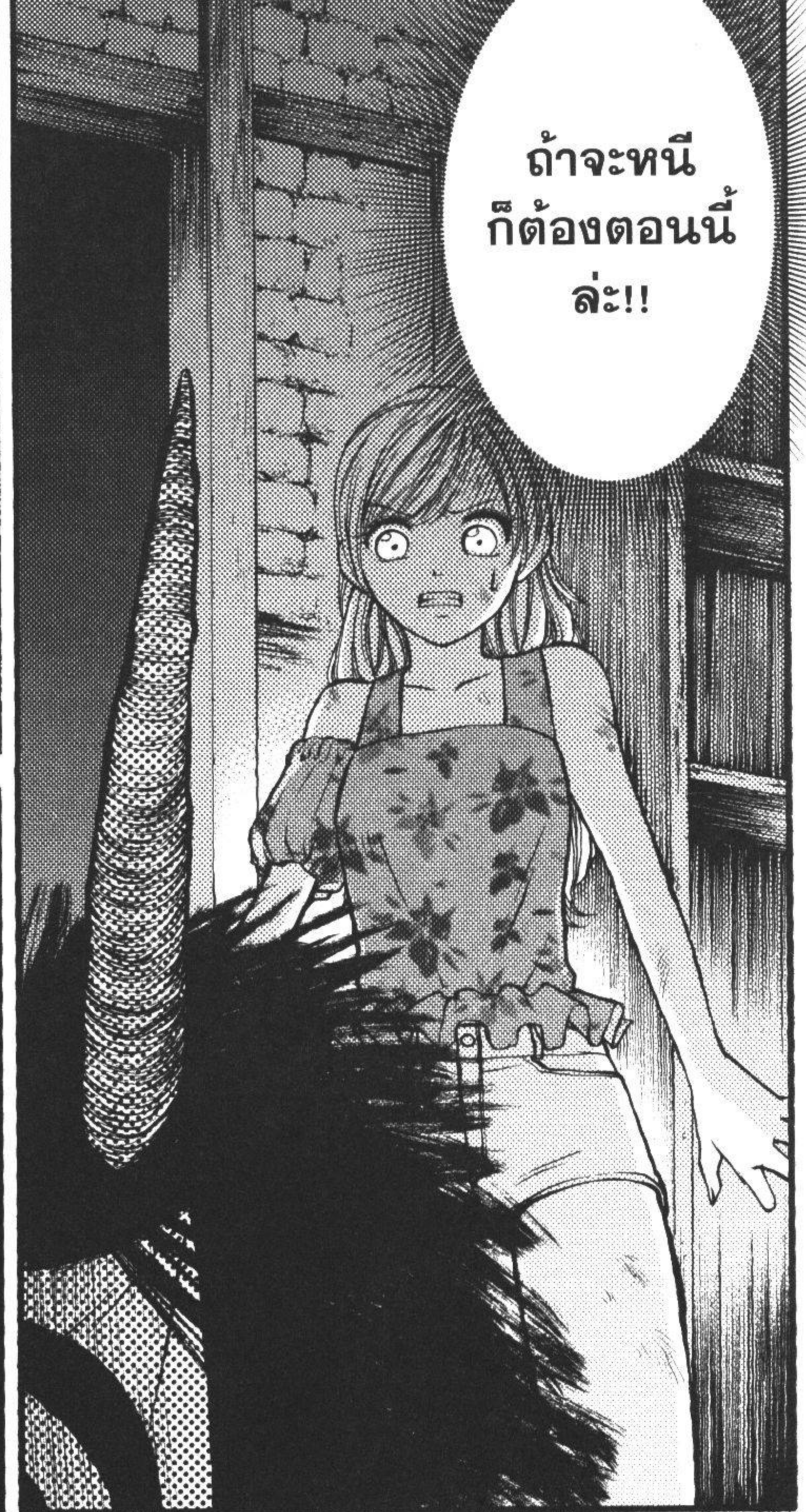
กำลัง
พักผ่อน
?

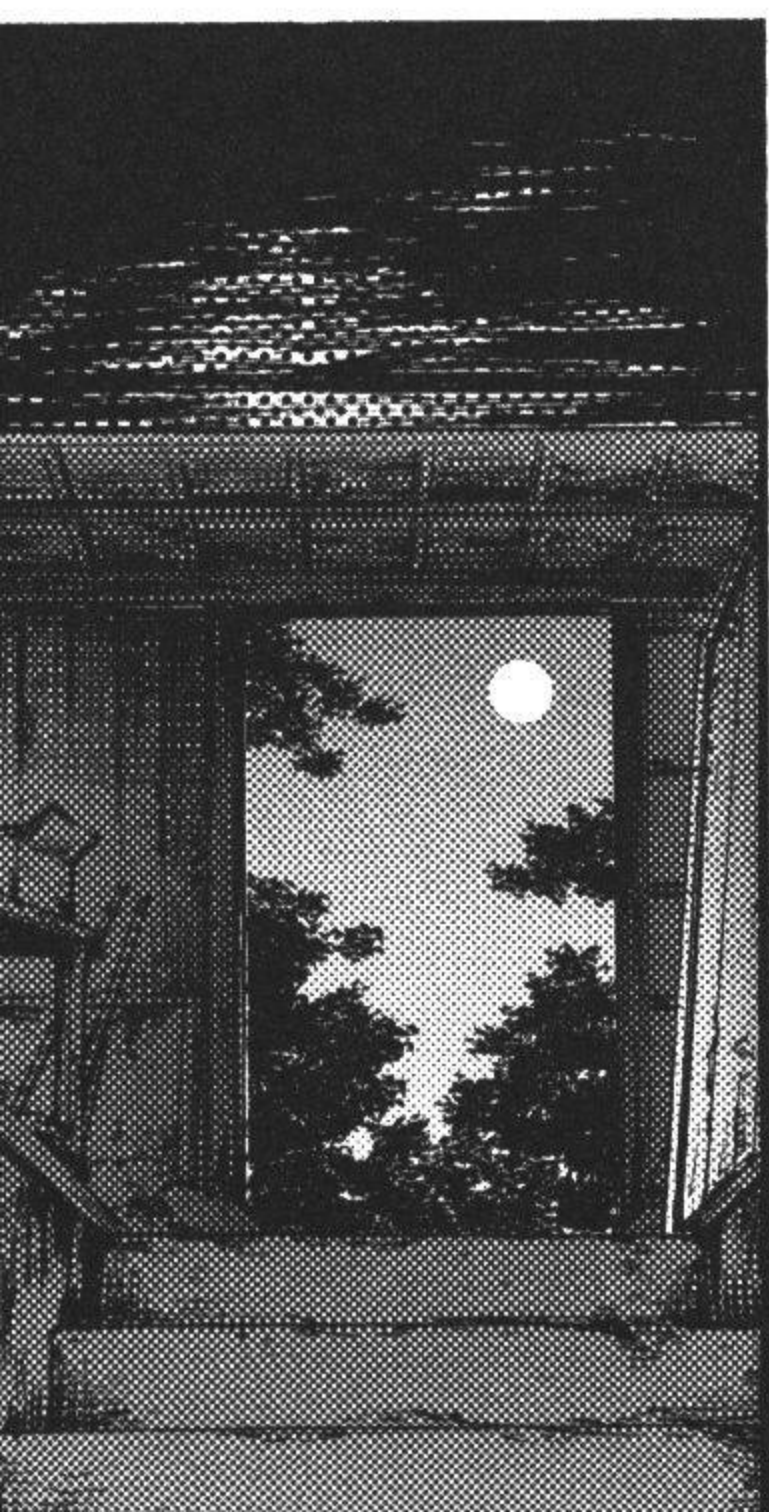
どどど

どどど

ถ้าจะหนี
ก็ต้องตอนนี้
ล่ะ!!

どどど

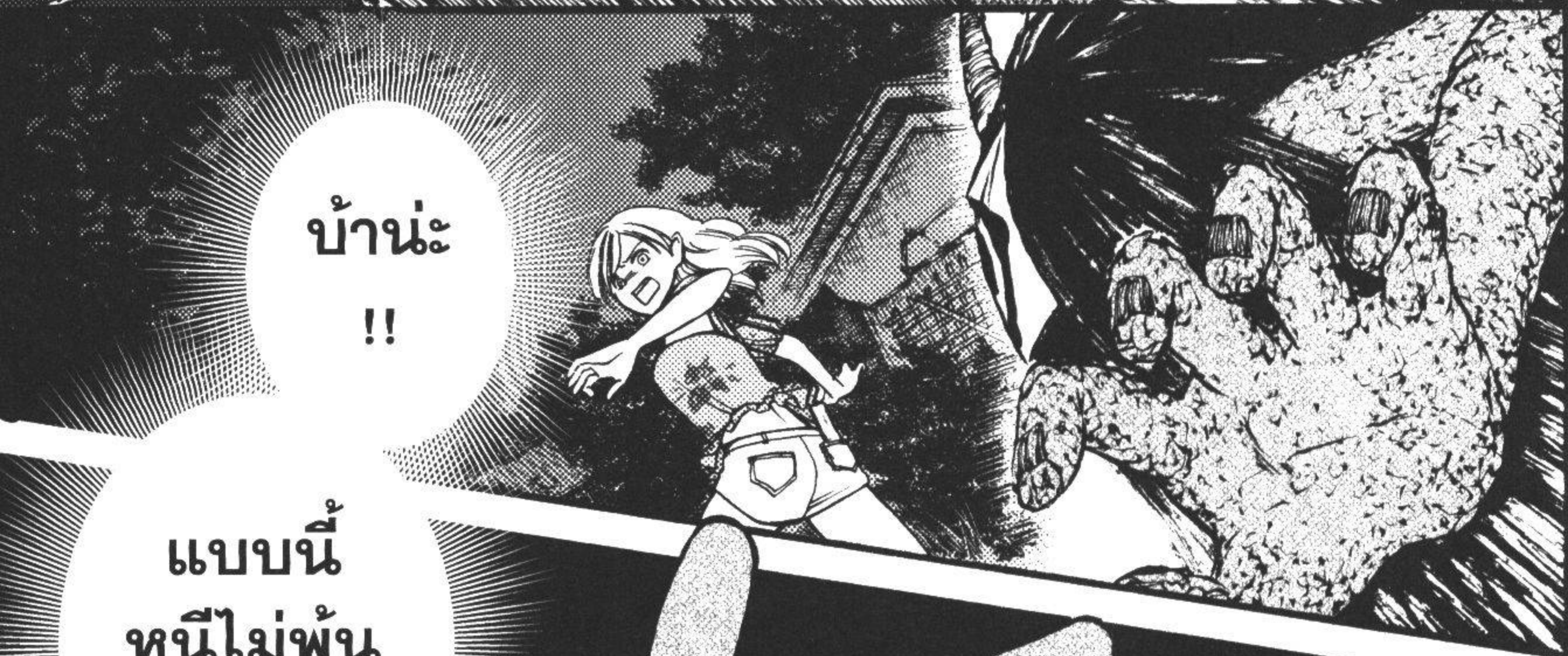
ด้าน
บน
นี่!!

ดุสน

!?

บ้านะ !!

แบบนี้
หนีไม่พ้น
แน่!!

คราวนี้
อะไรอีก
เนี่ย
!?

!!

อ๊ะ
!!

ใจเย็น
ก่อน
โบทัน
!

ซู่!

โยลี้เกะ !!

โยลี้เกะ...
โยลี้เกะ
จริงๆ ด้วย
!!

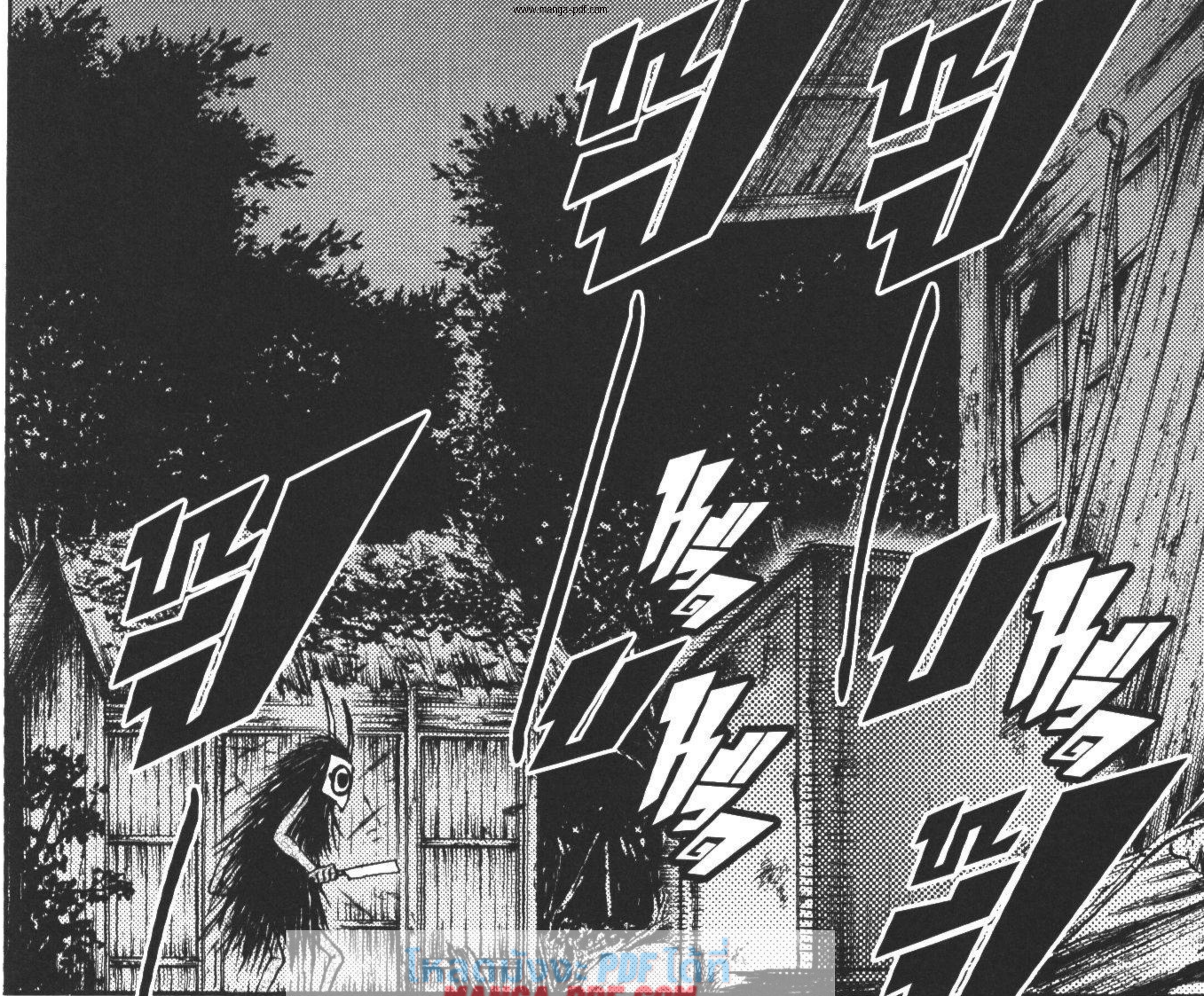

โยลี้เกะ !!

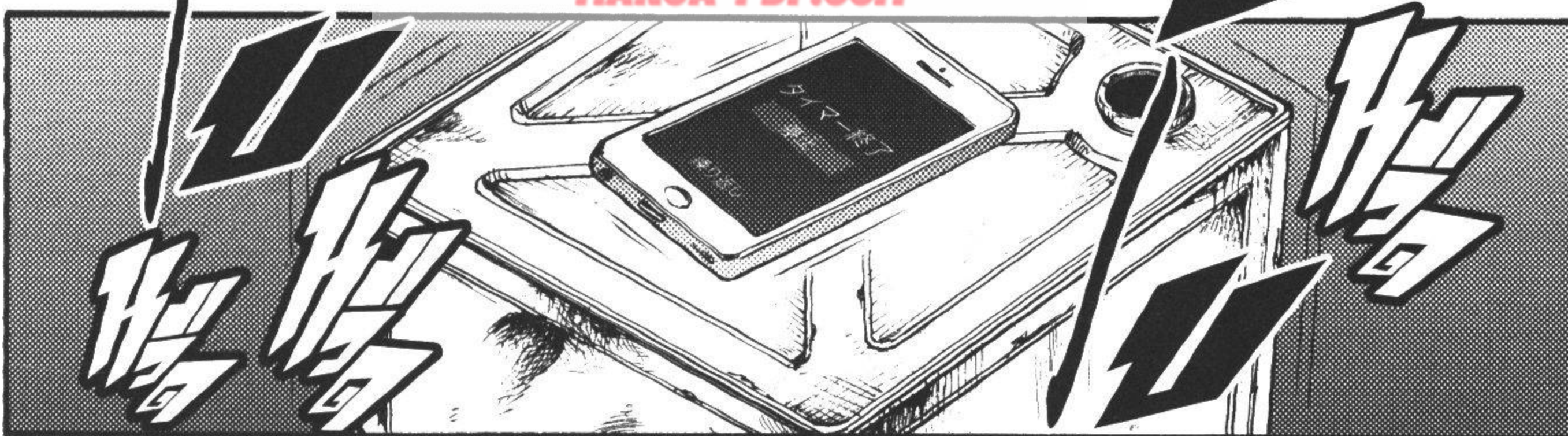

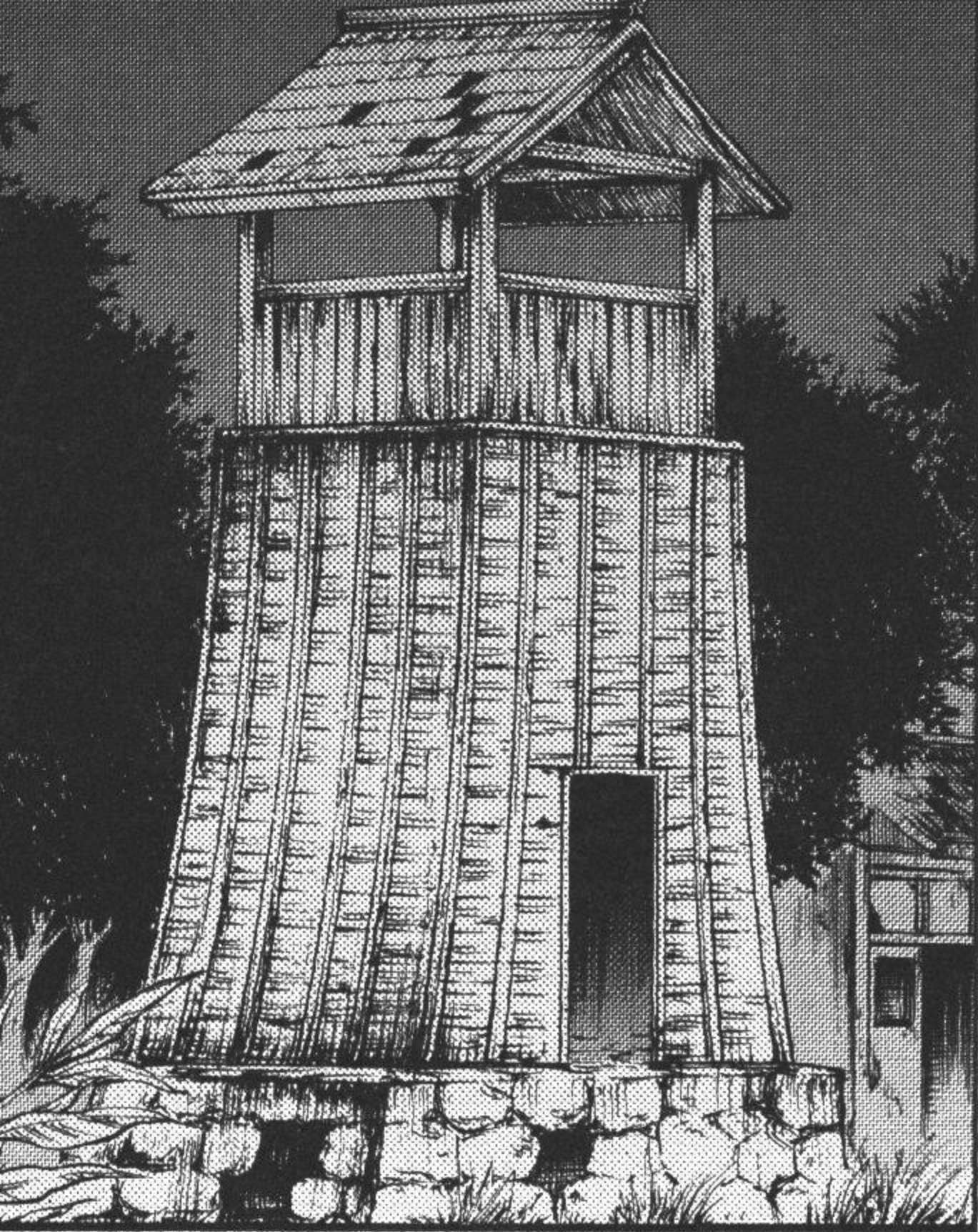

www.manga-pdf.com
 HANGA-PDF.COM

BEPOHOME.COM

ทางนี้
!

อากาณะ
!!

โบทัน
!

อัม

ระวัง
ด้วย
นะ

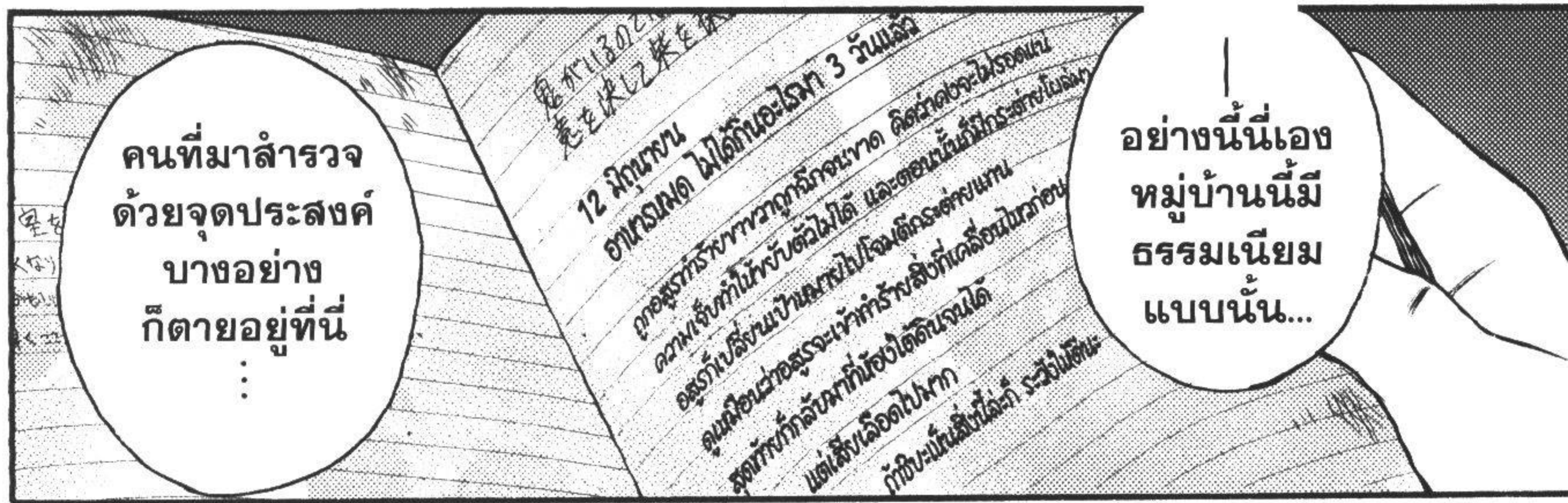
...
อืม

โบทัน
ก็เหมือน
กัน...

ค่อย
ยังชั่ว
...

โคงอก
ไปที่ที่
ปลอดภัย
...

คนที่มาสำรวจ
ด้วยจุดประสงค์
บางอย่าง
ก็ตายอยู่ที่นี้
...

12 มิถุนายน
อันตราย ไม้ได้กินอะไร 3 วันแล้ว
คุณสุรภักดิ์หาอาหารจากไหน คิดว่าคงจะไม่รอดแน่
ความเจ็บที่มันจับตัวไม่ได้ และตอนนั้นก็มีกระสุนในมือ
คุณเขียนว่าสุรภักดิ์ไป/โจมตีกระสุนตาม
สุดท้ายก็ล้มตายที่มือไม้ติดกัน
แต่เสียงเลือดไปจาก
ก็ขยับมันขึ้นมาได้... จะยังไม่ตื่น

!
อย่างนี้เอง
หมู่บ้านนี้มี
ธรรมเนียม
แบบนี้...

หลังจากที่
โดนอสูร
ไล่ตาม
เราก็คิด
จริงๆ
ว่า
|

นอกจาก
อสูรแล้ว
ยังมีตัวแปลก ๆ
อีกเต็มไปหมด
เลย
...

รีบ
ออกไป
จากที่นี่
กันเถอะ

ดันหลง
เข้ามาในที่
อันตราย
แล้วสิ...

จะ
ออกไป
ได้เหรอ

พวกเรา
เอง
ก็คงจะ
:

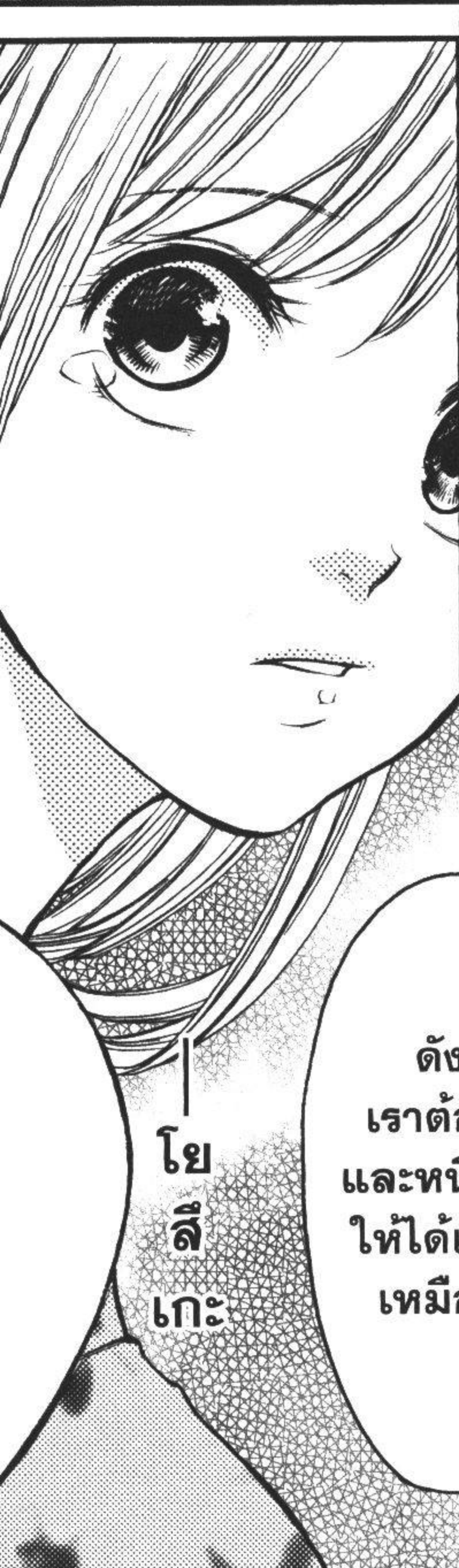
ออกไปได้
แน่นอนอยู่แล้ว

คราวหน้า
ถ้าโดน
อสูร
ไล่ต้อนอีก
ก็ไม่ว่า
จะหนีพ้น
หรือเปล่า

ถ้าคนที่
หลงเข้ามา
ก่อนหน้า
รอดออกไป
ได้

คง
ไม่ปล่อยอสูร
เอาไว้แบบนี้
หรอก

โย
ล
เกะ

ดังนั้น
เราต้องรอด
และหนีออกไป
ให้ได้เพื่อฮารุ
เหมือนกัน

เรื่องฮารุ
ฉันฟังจาก
อากาเนะ
แล้ว
:

ฮารุ
สละชีวิต
ปกป้อง
ทั้ง 2 คน
เอาไว้

อะ
อืม

อากาศนะ
ขอดูไอ้
ที่เก็บได้
เมื่อกี้น้อย
สิ!

เอ๊ะ?

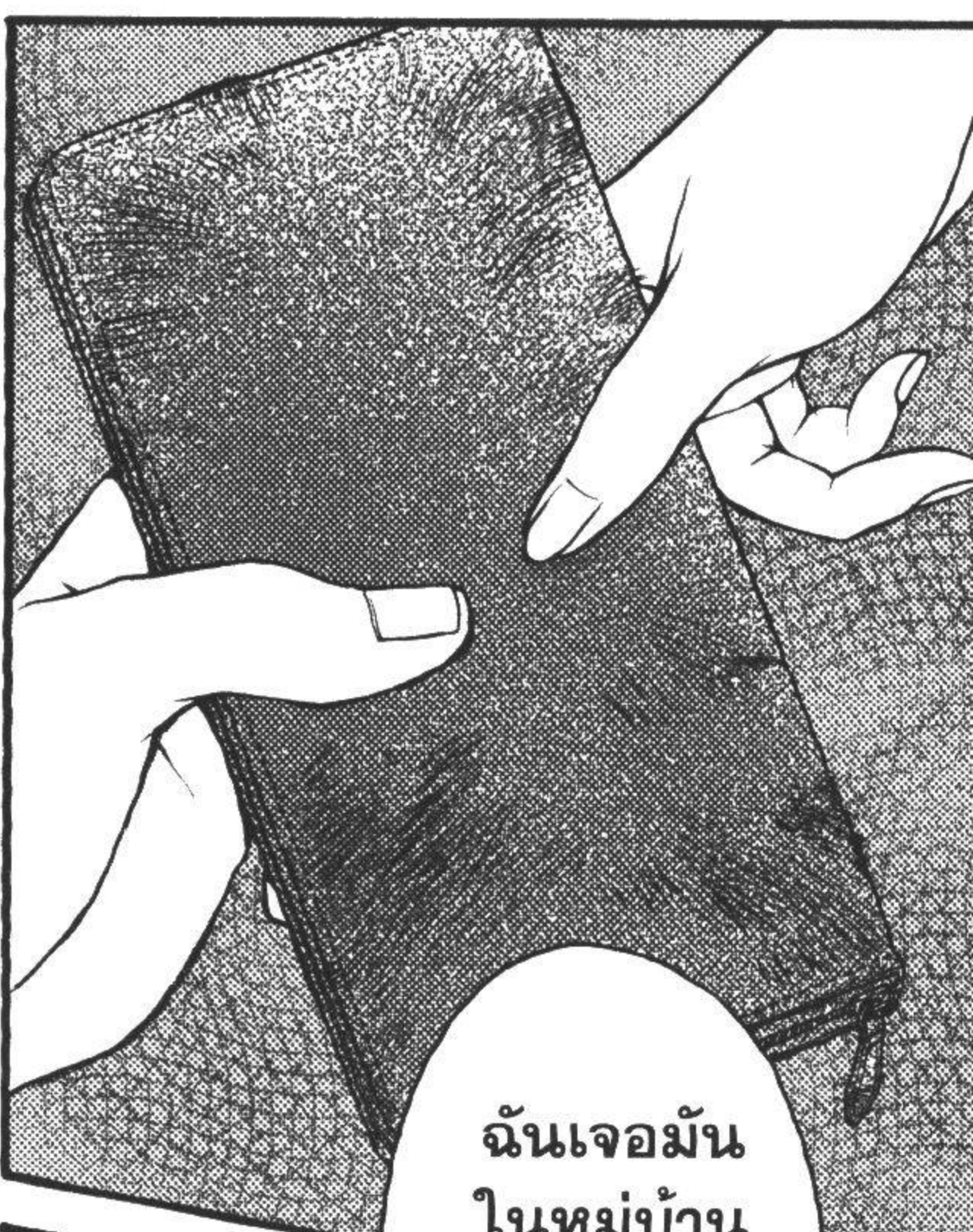

คนที่มา
เมื่อ
8 ปีก่อน
เหรอ...!

!

อาจจะ
มีรถอยู่
ก็ได้นะ
!

ฉันเจอมัน
ในหมู่บ้าน
หลังจาก
ที่ปลดกับ
โบตันนะ

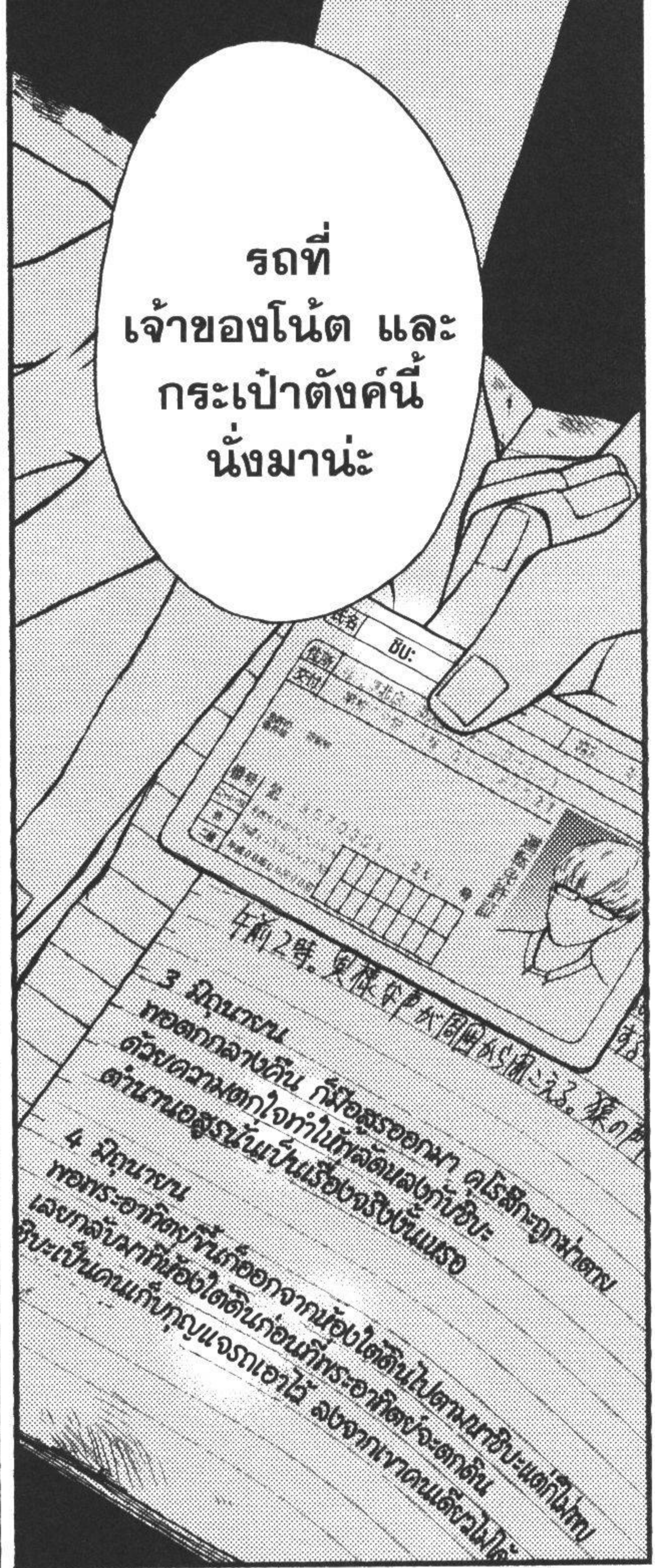
...

ดูสิ

ถึงจะ
ไม่รู้ว่
รถที่ถูกทิ้ง
มาหลายปี
จะยังใช้ได้
หรือเปล่า
ก็เถอะ

แต่คนที่
ตั้งใจมา
ที่หมู่บ้านนี้
จะต้องใช้
เส้นทางปกติ
แน่

รถที่
เจ้าของเน็ต และ
กระเป๋าดังคนี้
นั่งมานะ

ต่อให้
รถใช้ไม่ได้
แต่ถ้าใช้
เส้นทางนั้นล่ะก็
ต้องลงเขา
ได้แน่
:

เอ๊ะ
?

เอ๊ะ
ทั้ง 2 คน
อยู่ที่นี่นะ

จะไปหา
คนเดียว
เนี่ยนะ
!

ไม่ได้ไปหา
แบบลุ่มลี้
ลุ่มท่า
ทรอก

ฉันจะ
ไปหาเธอ

หมู่บ้านนี้
เหมือนจะมี
เส้นทาง
ตะวันออก-ตก
อยู่

แบบนั้น
มันเสียเวลา
เปล่า

แต่ว่า
!

ถ้ามีรถจริง
ก็คงจะอยู่
ลึกลง
นั่นแหละ

อย่า
เข้าใจผิด
สิ

เอาจริง
เทร่อ
อากาศนะ!?
ถ้าอสูร
ออกมา
:

แบ่ง
เป็น
2 กลุ่ม
ดีกว่า

ฉันจะไป
ดูทางตะวันตก
ส่วน 2 คน
ก็ไปดูทาง
ตะวันออก

เอ้า
รีบไป
กันได้แล้ว
!

ไม่เป็นไร
จริง
เทร่อ...
!

ฉันก็แค่
โยนโบตัน
ไปให้

ถ้าฉัน
คนเดียวล่ะ
รอดแน่
เมื่อกี่ยังหนีพ้น
เลย

อากาเนะ !

อสูรมันจะ
ทำร้ายสิ่งที่
เคลื่อนไหว

ดังนั้น
ถ้าเจออสูร
ให้อยู่นิ่งๆ
นะ!

ถึงจะ
หาไม่เจอ
ก็ให้กลับมาที่นี่
อีก 1 ชั่วโมง
ให้หลังนะ

.....

รู้แล้ว
จะลองดู
นะ

ที่จริง
เรากลัว
ที่มา
คนเดียว

เพราะฉัน
ทั้ง 2 คน
นั้น
ถึงได้เลือก
โบตัน
สินะ...

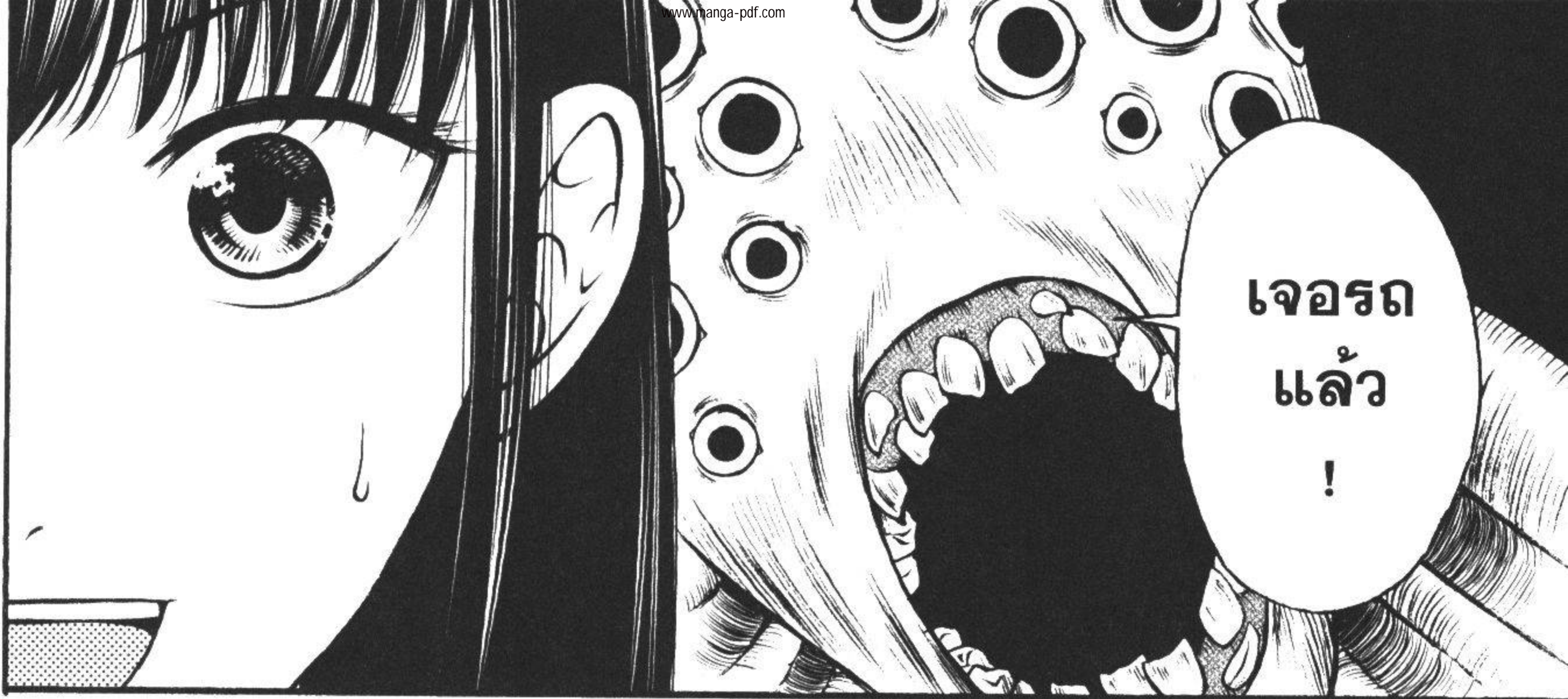
แต่ถึง
อย่างนั้น
โบตัน
ก็ยังไม่
ทอด้ทัง
เรา

เรา
ทอด้
โบตัน
ไปแล้ว
ครึ่ง
หนึ่ง

ถ้ารอด
ไปได้
จากนี้เรา
จะเอาใจช่วย
2 คนนั้น
ก็แล้วกัน

เจอ
แล้ว
!

มาแล้ว
นะ!

ตอนที่ 11 ไม่ยากให้ใครแป้

ต่อให้
เป็นรถ
แต่ถ้าทิ้งไว้
นาน 8 ปี
ก็คงจะ
ใช้ไม่ได้...

แบตเตอรี่
?

เก็บเพื่อไว้
ก่อนดีกว่า

หลักๆ
เพราะฉัน
สังเกตเห็นว่า
มันตอบสนอง
ต่อสิ่งที่
เคลื่อนไหว
นะ

อ้อ
:

แล้ว
โยลีเกะ
หนีจากอสูร
ยังไงเหรอ
?

แบบนั้น
ดูยังไง
ก็ไม่ใช่
คนปกติ
แล้ว

หลังจาก
อุบัติเหตุ
ฉันรู้สึกตัว
ก่อนใคร

แล้วมัน
ก็โผล่มา

มัน
ไม่ตอบสนอง
กับไฟเลย

...เพื่อพวกฉัน
ที่ยังไม่ได้สติ
ก็เลยเป็น
เหยื่อล่อ...

ไฟนะ
:

แต่
ตอบสนอง
ต่อเสียงวิง
ของฉัน
อย่าง
ชัดเจน

แล้วก็
ผ้าที่หน้า
:

ฉันเลย
คิดว่าตามัน
ไม่น่าจะ
มองเห็น

ยังไง
ก็เอาไป
เก็บในที่
ปลอดภัย
ก่อน...

แต่ว่า...
เรากลับ

...ถ้า
โยลีเกาะ
อยู่
ฮาร์
อาจจะ
รอด
ก็ได้

:
โบทัน
?

จะ
ไม่ได้
เจอ

ขยับ
ไม่ได้

โย
...

โย
ลึ
เกาะ

ทำ
อะไร
ไม่ได้
เลย

ขอโทษ...
ขอโทษ
นะ...

โบทัน
:

ขอโทษ
นะ

ทำไม
:

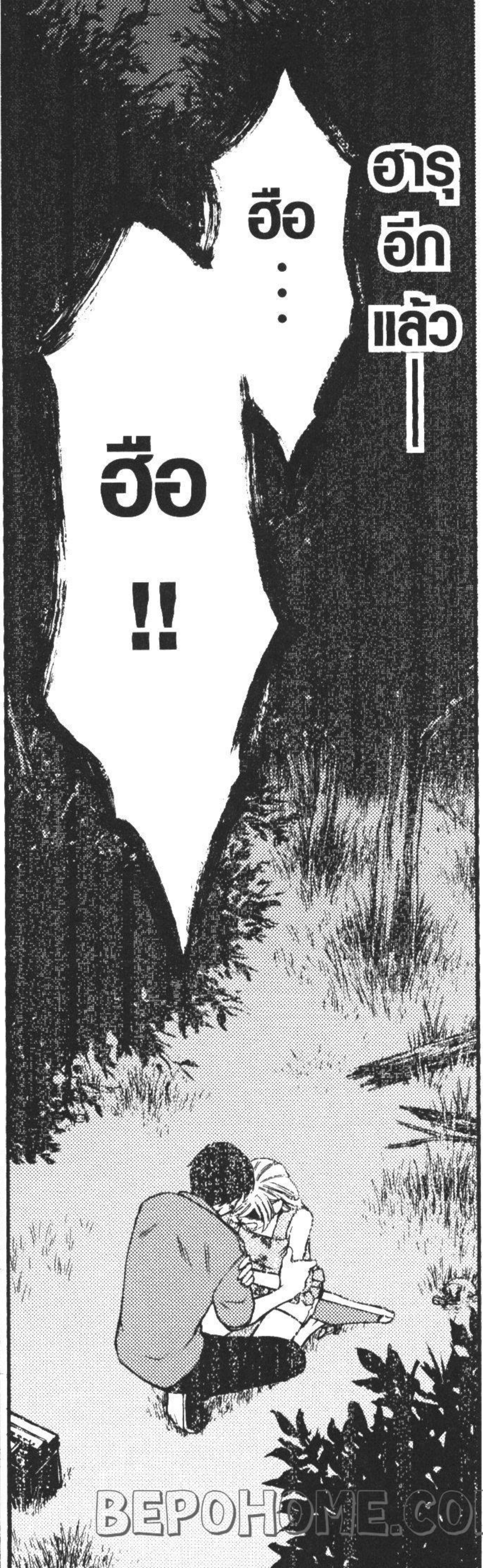
ทำไม
ถึงเป็น
แบบนี้
ไปได้
นะ

ฮารุ

ฮารุ
!

!!!

อ้อ
:

ฮารุ
อีก
แล้ว

อ้อ
!!

โบทัน...
ฉันไม่ตาย
หรอก

ฉันจะไม่มีวัน
ยกโบทันให้ใคร
ทั้งนั้น

ไม่
ยกให้
อสูร
ด้วย

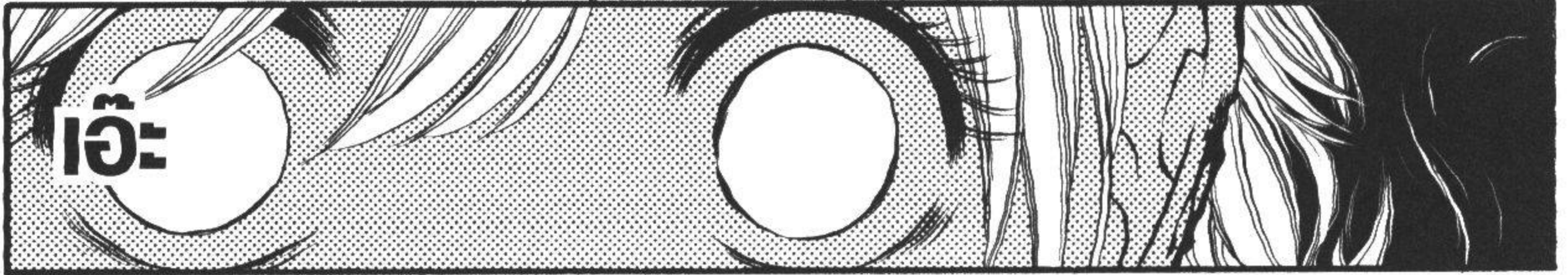

เรา 3 คน
จะหนีออกไป
ให้ได้

ฉันไม่เคย
ผิดคำพูด
ใช่ไหมล่ะ

อัม

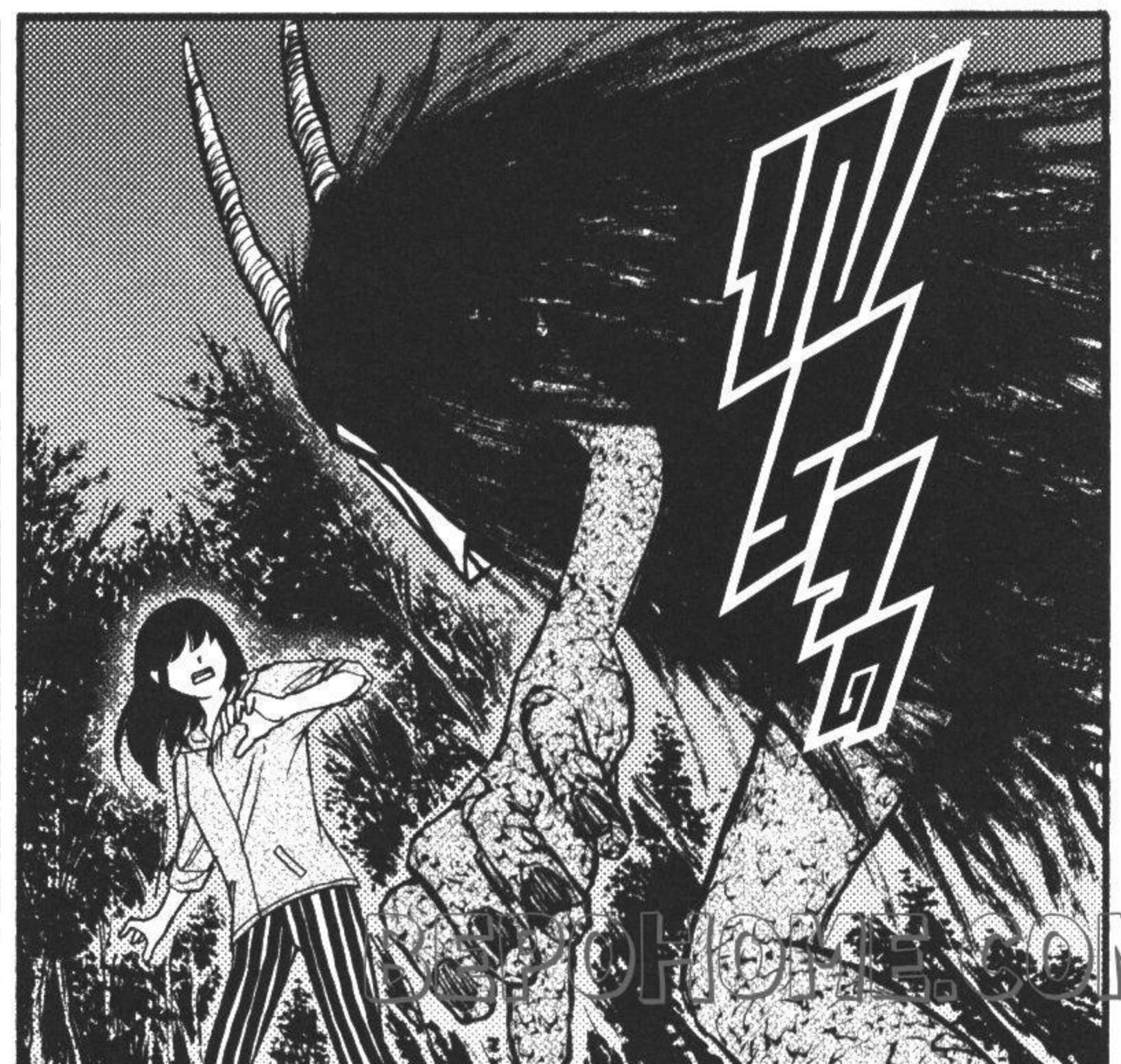

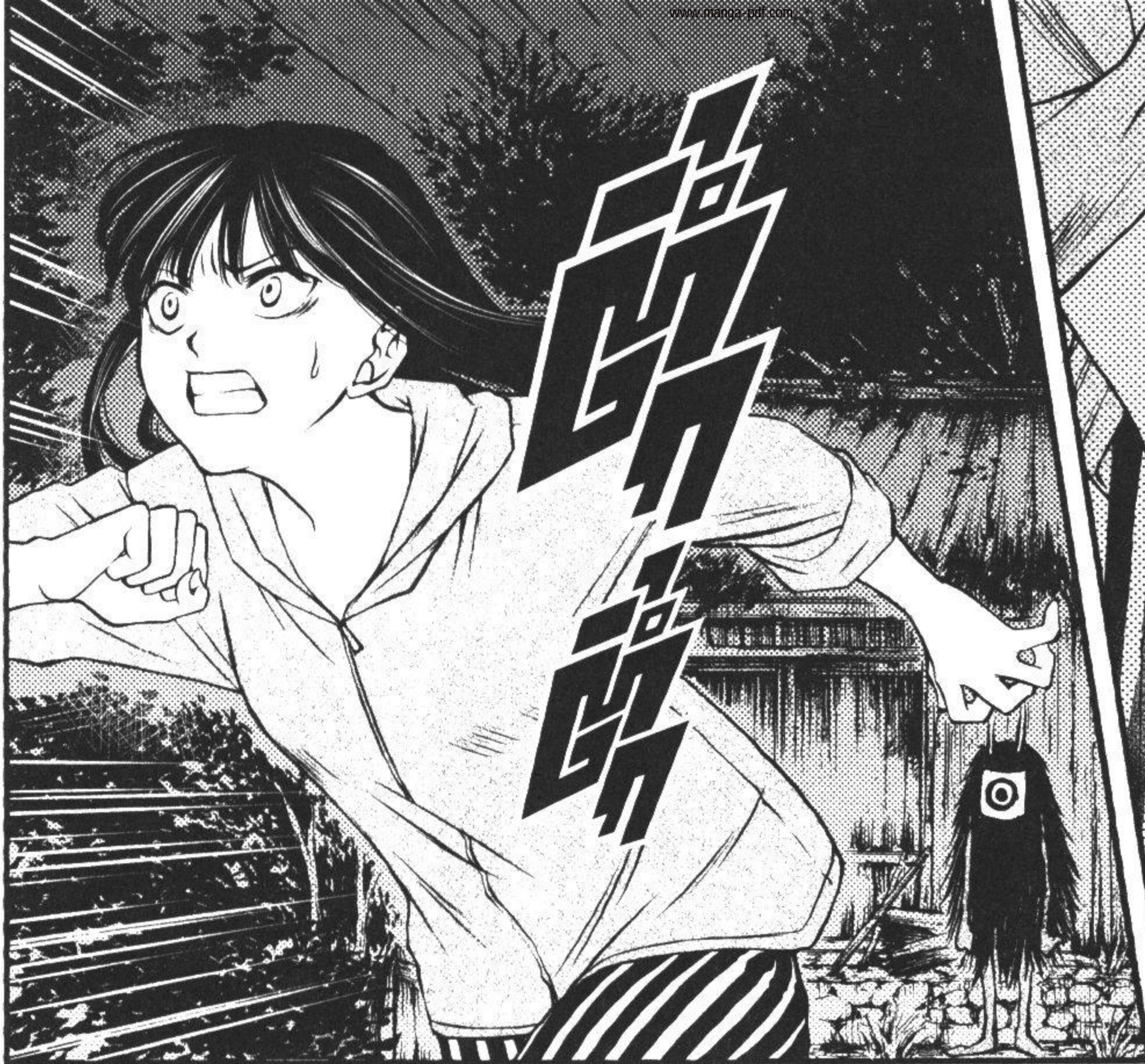
โผล่

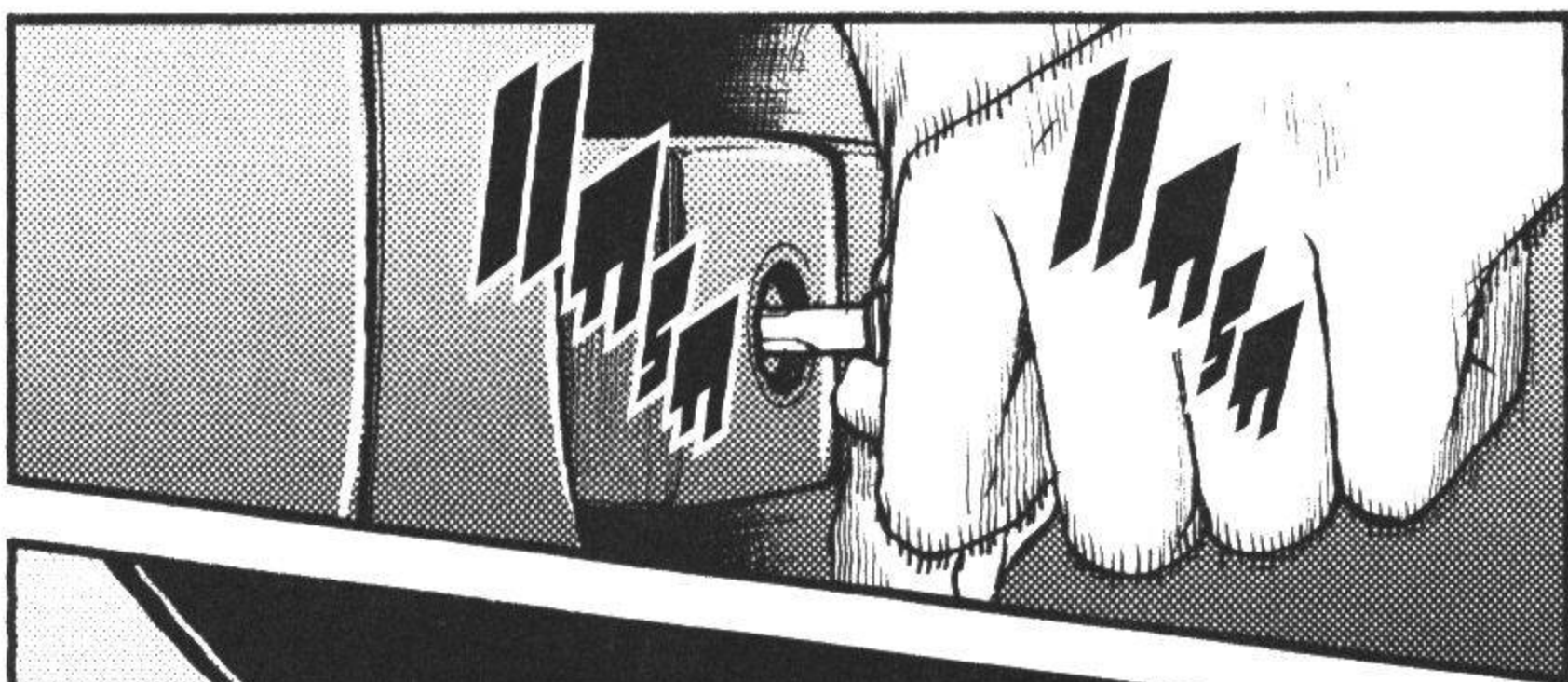
บ้านที่แบบนี่เนี่ยนะ...

อีก!

ถึงจะ
บอกว่า
ห้าม
ขยับ
แต่ว่า
...

ใช้ได้
ที่ถอะ
!!

สตาร์ท
ติดแล้ว
!!

แบบนี้
หนีได้แน่
!!

Truyện: PDF tại
MANGA-PDF.COM

ไฉนนะ
:

หยุด
หยุดนะ
!!

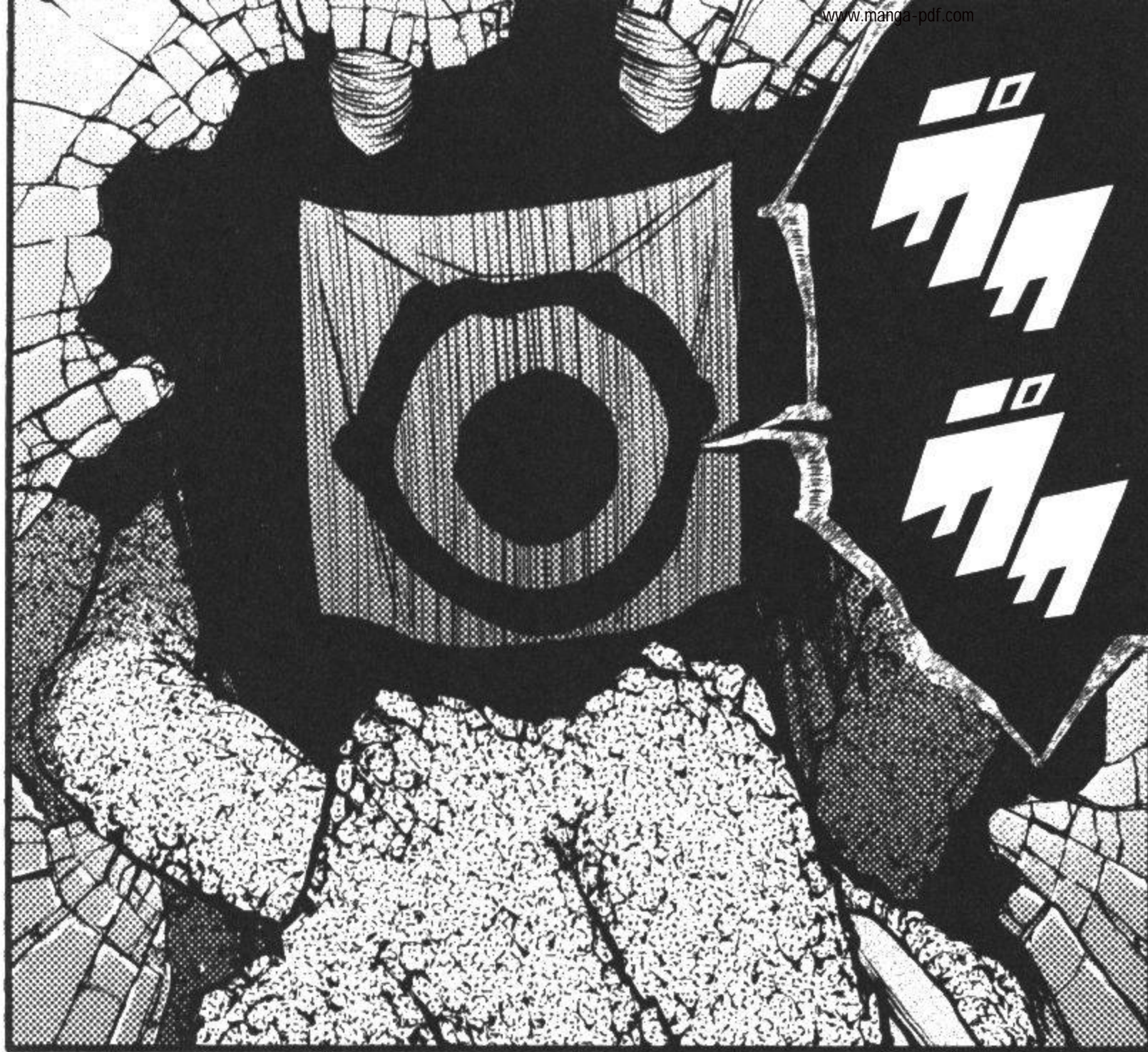
กร๊ด

รถมัน
:

หยุด
เดี๋ยวนี้
!!

ทางหนี
เพียง
หนึ่งเดียว
ของเรา
!!

อย่า
นะ
!!

อย่า
นะ

ปล่อย
ฉัน
!!

ตอนที่ 12 ลูกขำเรอบขำใจ

ใครก็ได้
ช่วยด้วย
!!

โยลี่
:

ห้ามเรียก
ให้ช่วย
เด็ดขาด
!!

ไม่ได้
ถ้า 2 คนนั้น
มาที่นี่
:

อะไร
ร่วง
ลงไป
...
ไอ้
เมื่อกี้
อะไร
นี่

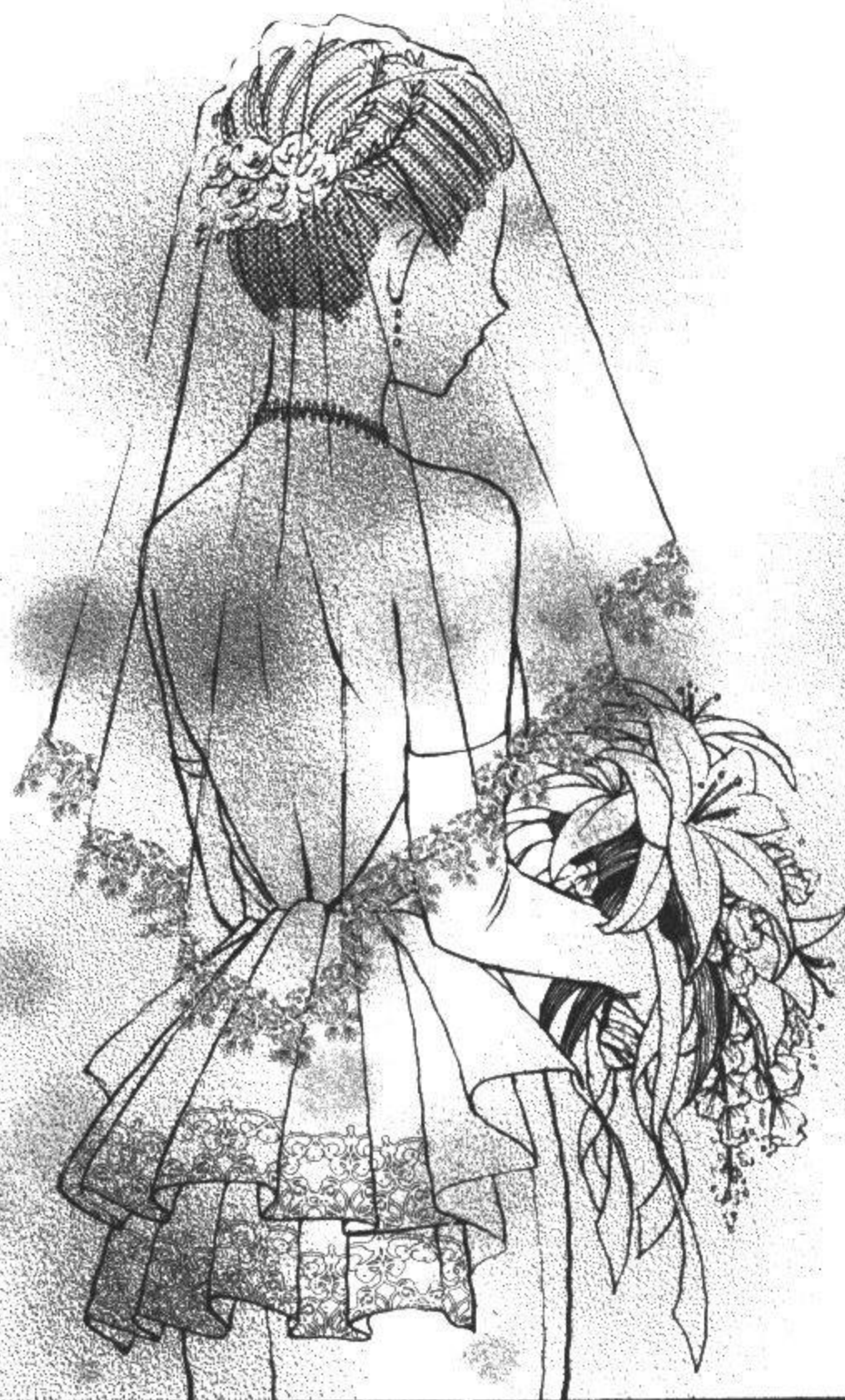

ฉัน
จะตายไป
ทั้งๆ
อย่างนี้
หรือ
จะจบสิ้น
ที่นี่
หรือ

ไม่
จริง

ยังมีชีวิต
แบบนี้
รออยู่
ไม่ใช่
หรือไง

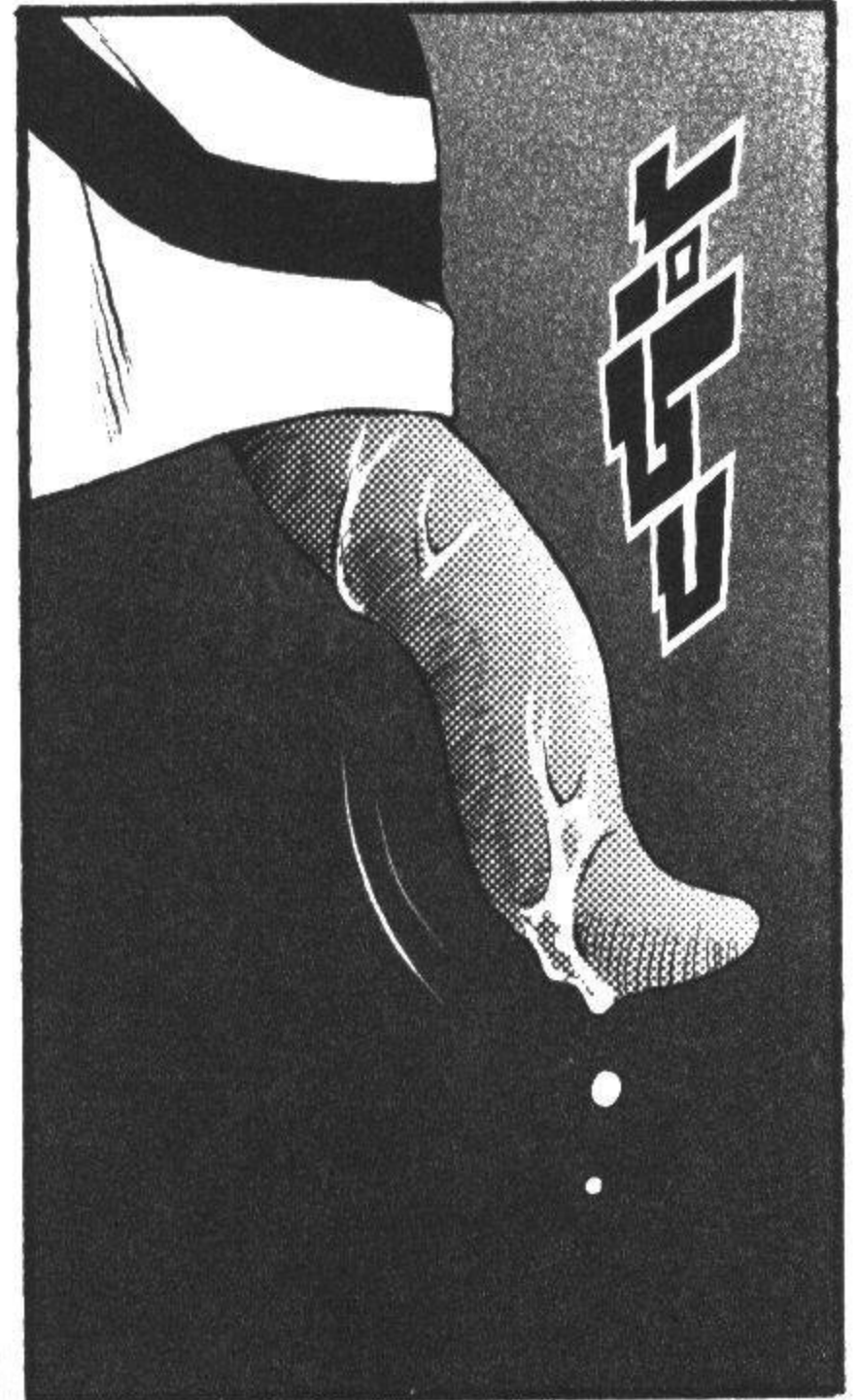
แต่ง
งาน
และ
มีลูก
...

จากนี้
ฉันจะ
เป็นครู
อนุบาล

รัก
คนอื่น
ที่ไม่ใช่
โยลี้เกะ

ใช้ชีวิตมาแค่ 19 ปีเอง

ฉันยัง...

BEPOHOME.COM

ยัง
ไม่ได้
ขอโทษ
โบตัน
เลย

อย่า
นะ

ไม่นะ...
แบบนี้
มัน

อะ
...

มันควรจะ
ขย่ะเขยง
ลี!!

อ้า
อ้า

อย่า

ฉัน
อิจฉา
โบตัน
ที่น่ารัก
มา
ตลอด

เกลียดที่
ทำอะไร
ไม่ได้แท้ๆ
แต่กลับ
มีแต่คน
รุมเอาใจ

เจ็บใจ
ที่โบตัน
ชอบอยู่
กับ

อากาเนะ

!

อ๊า

คนที่
น่าเกลียด
และ
สกปรก
อย่าง
ฉัน

ดีจังที่มี
อากาศนะ
เป็นเพื่อน

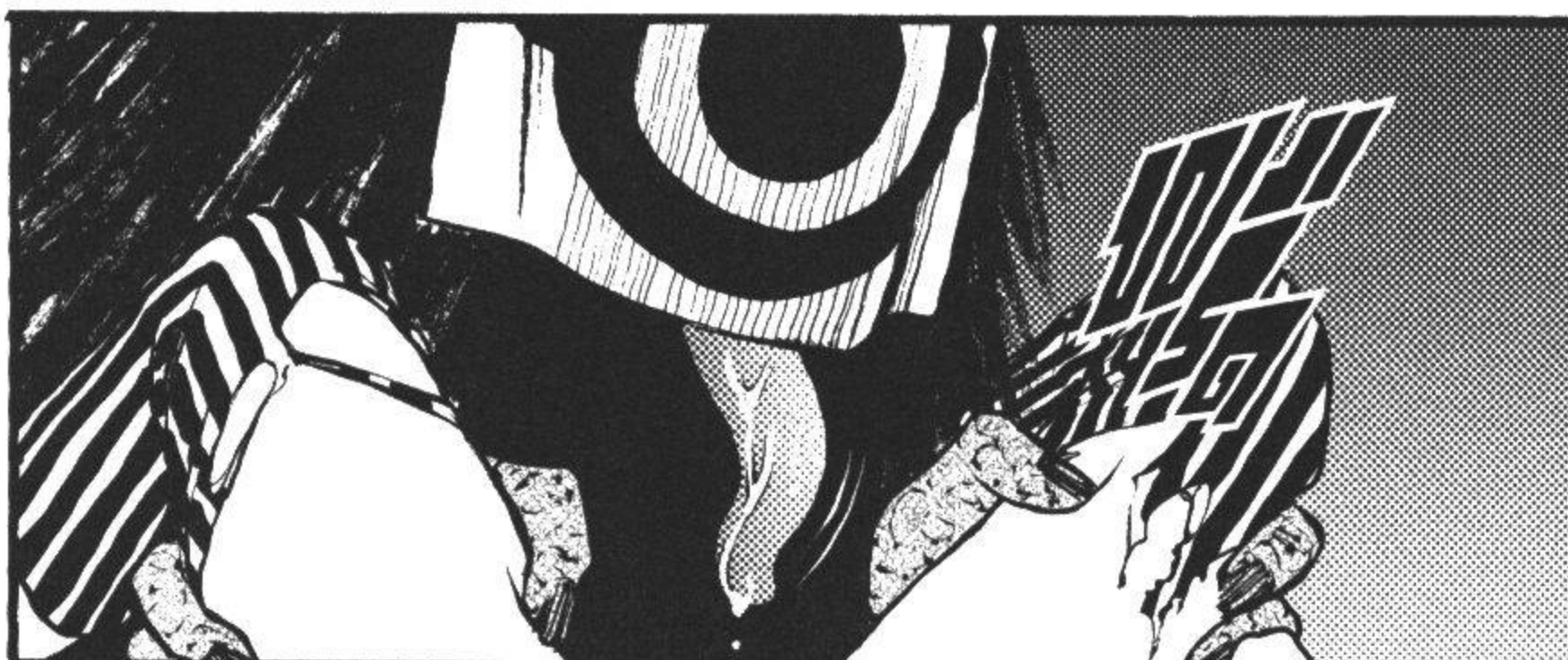

ไม่
อยาก
ตาย
เลย!

ช่วยฉัน
ที!!

ช่วย
:
:

อย่า
:
:

ไม่ไหว
หรอก
แบบนั้น

ไม่อยาก
ตาย...

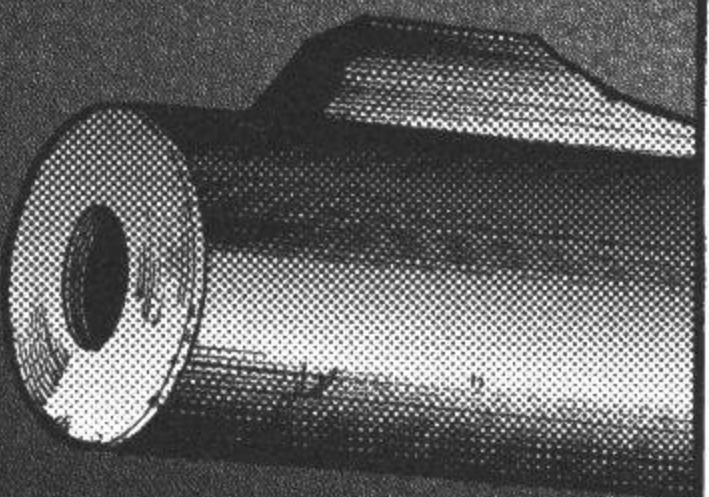

ခု
!!!

နီ
ခါး
...

ที่
ไม่อยาก
โดน
คนอื่น
แย่งไป
ไม่ใช่
โยลีเกะ
แต่เป็น
โปตัน
สินะ

คคคคคค
คคคคคค
คคคคคค

จัน
นี่มัน
ชื่อชื่อ
จริง ๆ
...

ตอนที่ 13 มนุษย์คนอื่น

เอ๊ะ

โหลี่เกะ
!?

โหลลลลลลลล !?

บ้านะ โหลลลลลลลล !?

โหลลลลลลลล !!

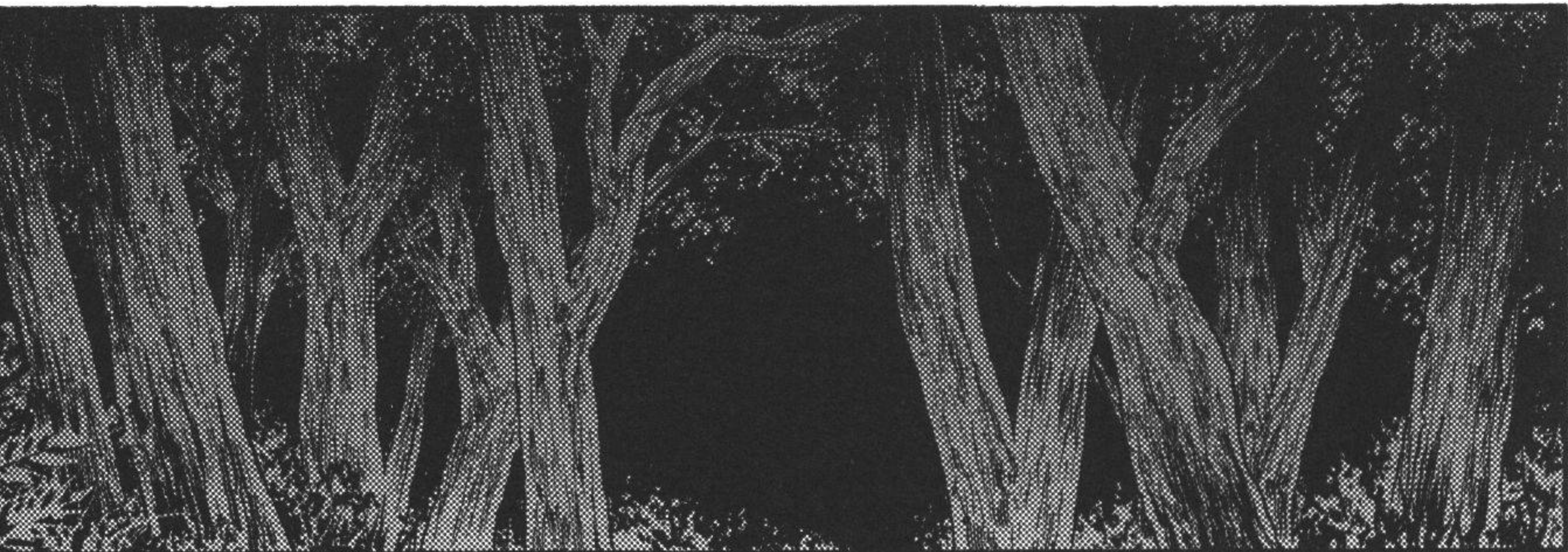
หมอบ เร็ว !!

โหลลลลลลลล !

มี...
มีอะไร
อยู่เหรอ
!?

อย่าบอก
นะว่า
อสูร...

ว๊

มัน...
โจมตี
มา
เหรอ
!?

นั่น
:

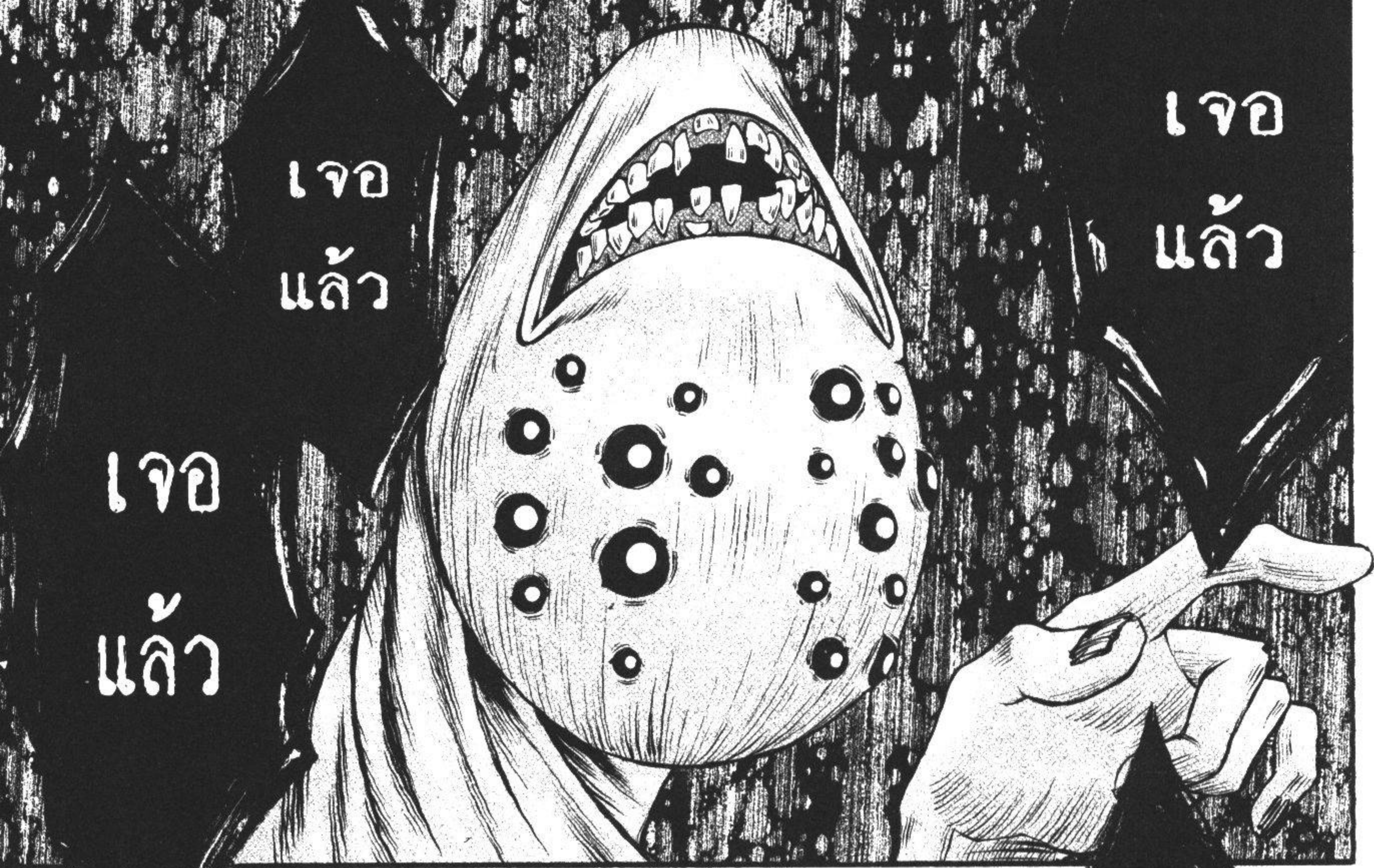

โหลี่เกะ
หนึ่กัน
เถอะ!

แม่จะไม่ถูก
ทำอะไร
จนถึงตอนนี้
แต่มันก็คง
ไม่ปล่อย
พวกเร...

เจอ
แล้ว

เจอ
แล้ว

เจอ
แล้ว

เจอ
แล้ว

อะไร
!?

เจอ
แล้ว

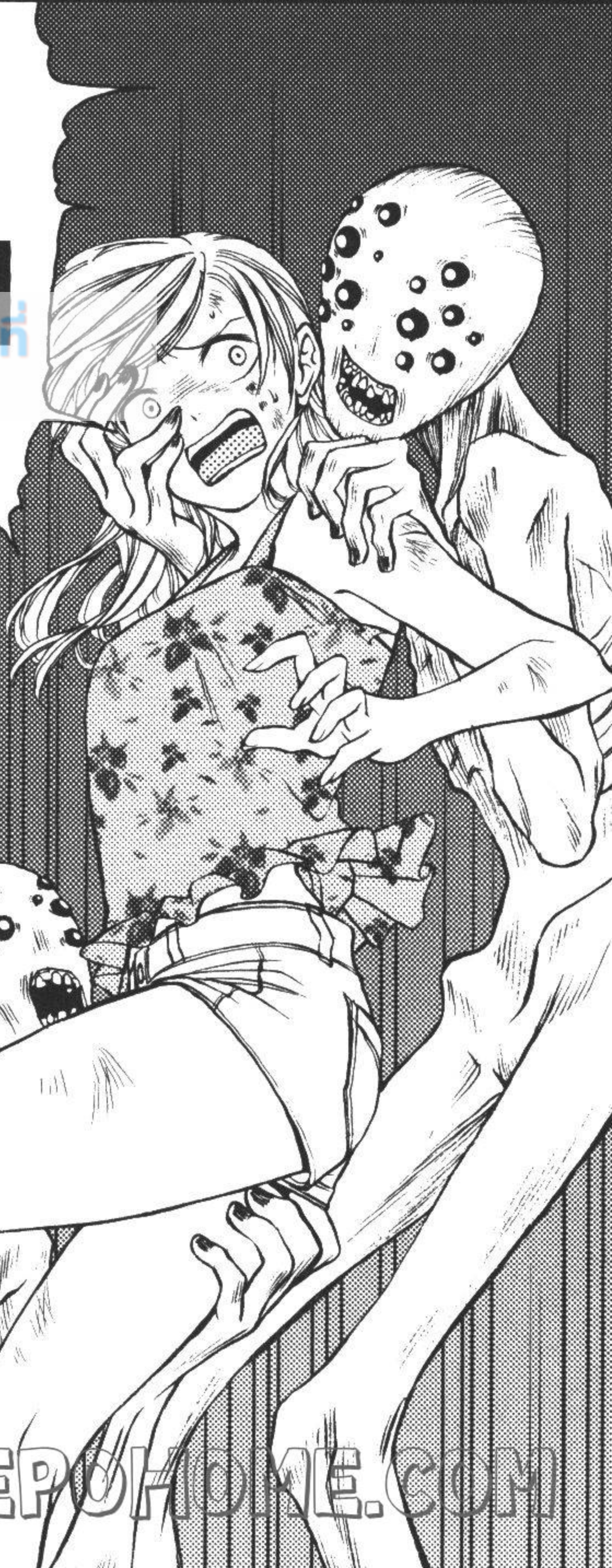
โอ้เว้ย พวกนี้มันอะไรกันเนี่ย

พวกมันมารวมกลุ่มกัน!?

กรง

แปลว่า: ทรานซิปเตอร์ MANGA-PDF.COM

อย่านะ!

โบทัน!

อย่า
มาใกล้
ลีวะ
!!

โบทัน
!!

ไม่นะ!
ปล่อย
ฉันทัน
!!

ว๊ิง !!

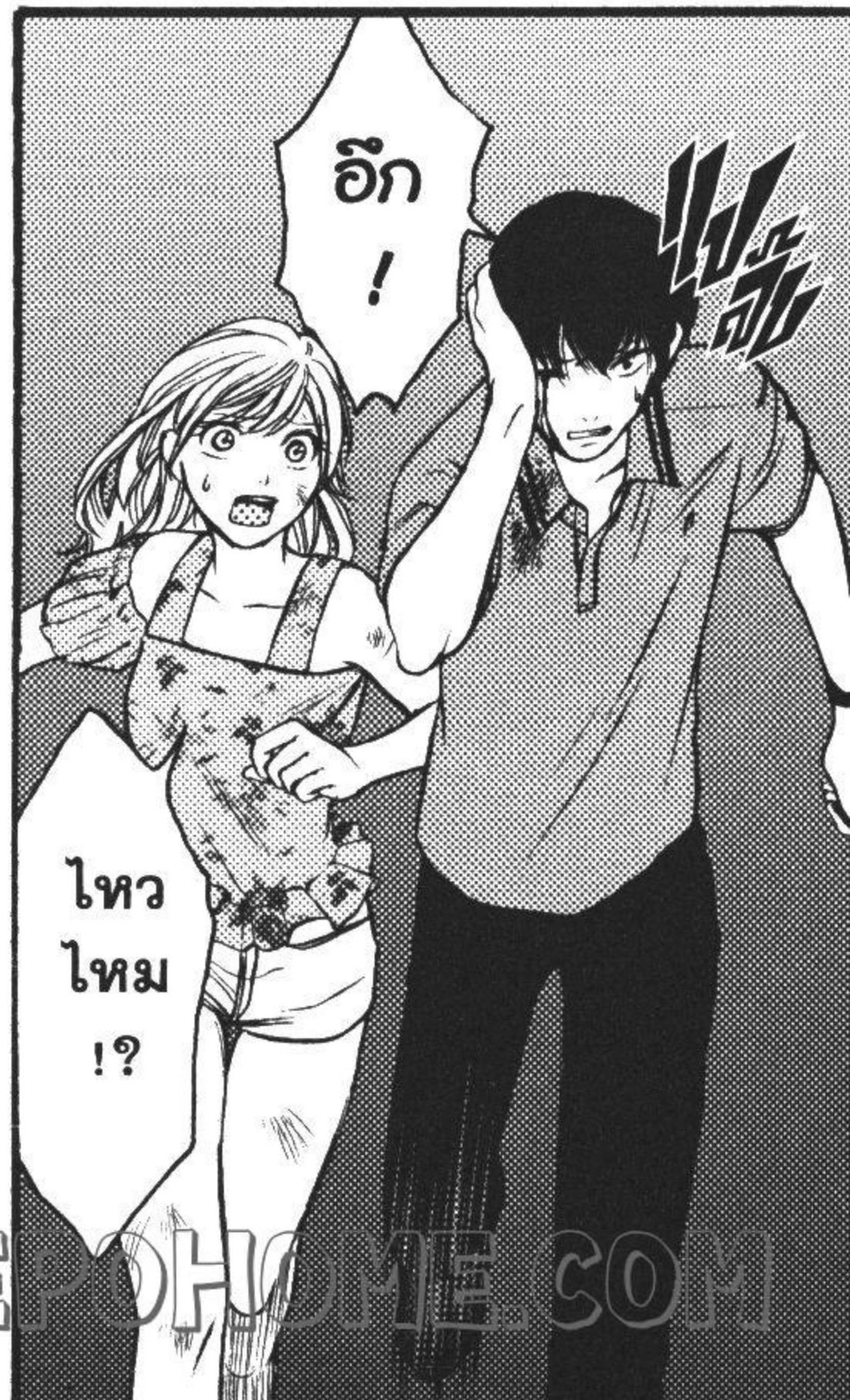
เจอแล้ว

เจอแล้ว

เมื่อที่มันเป็นเสียงป๊นนี่

พวกมัน... โจมตีเข้ามาทั้งหมด

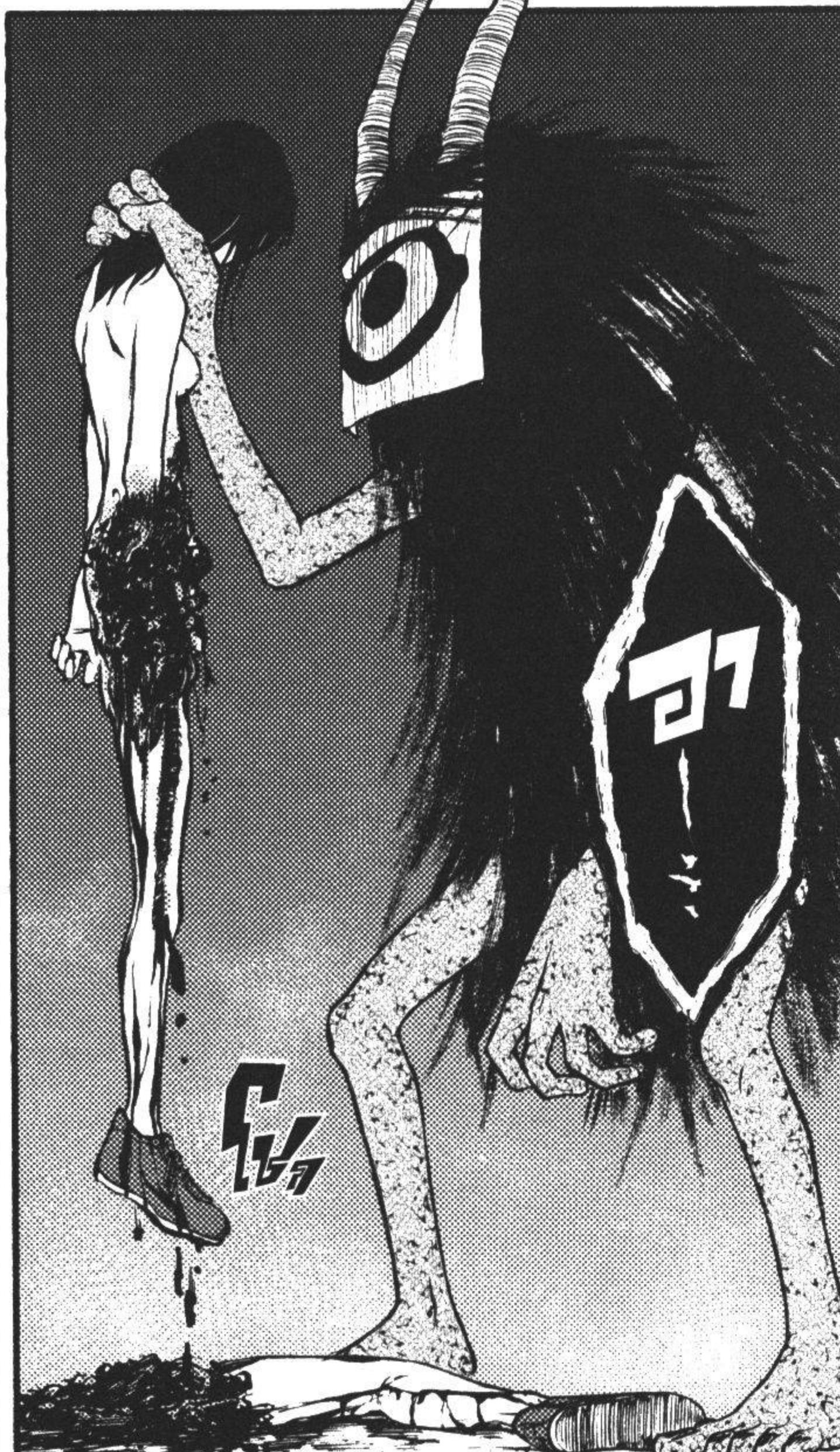
อีก!

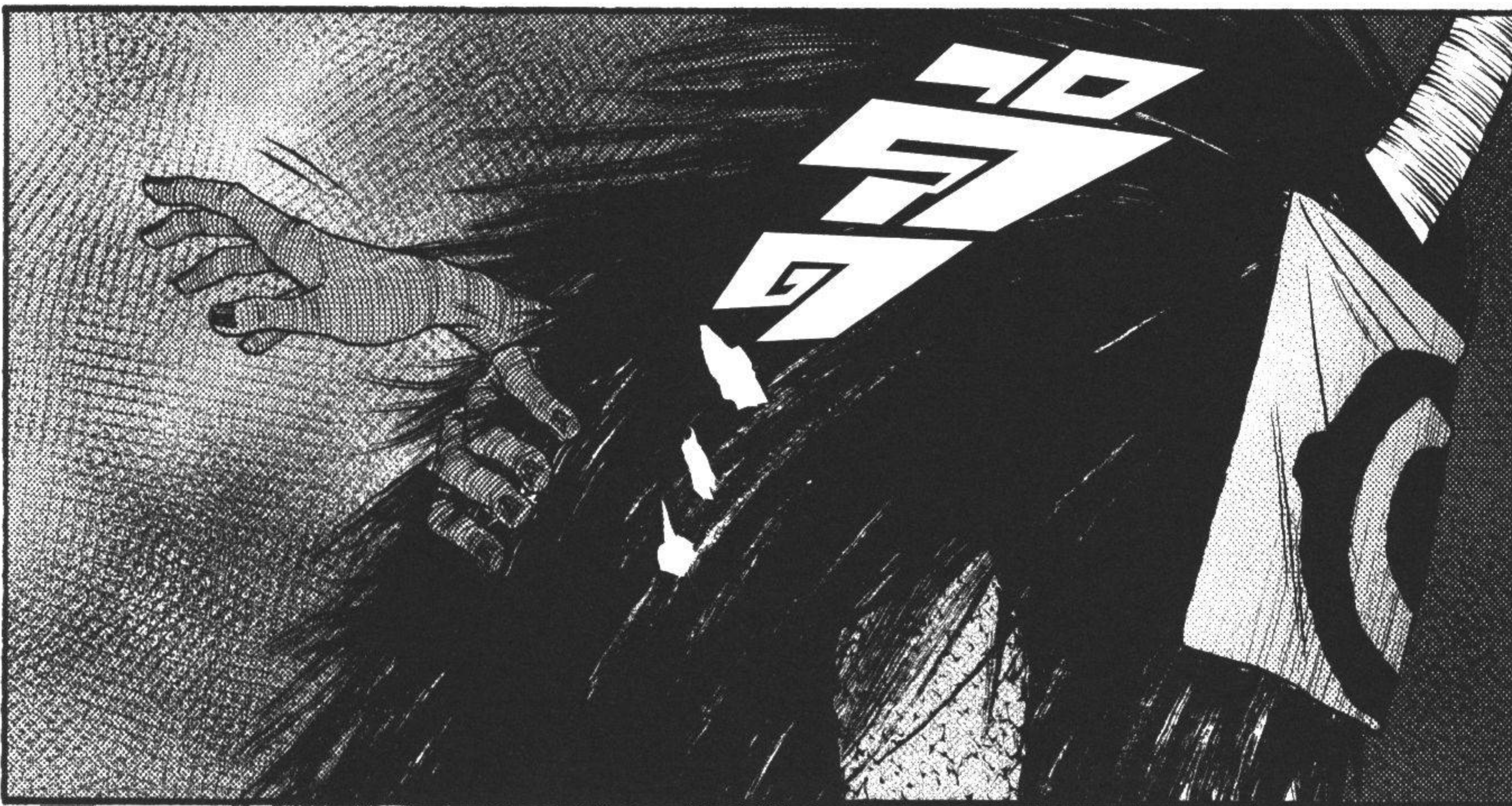
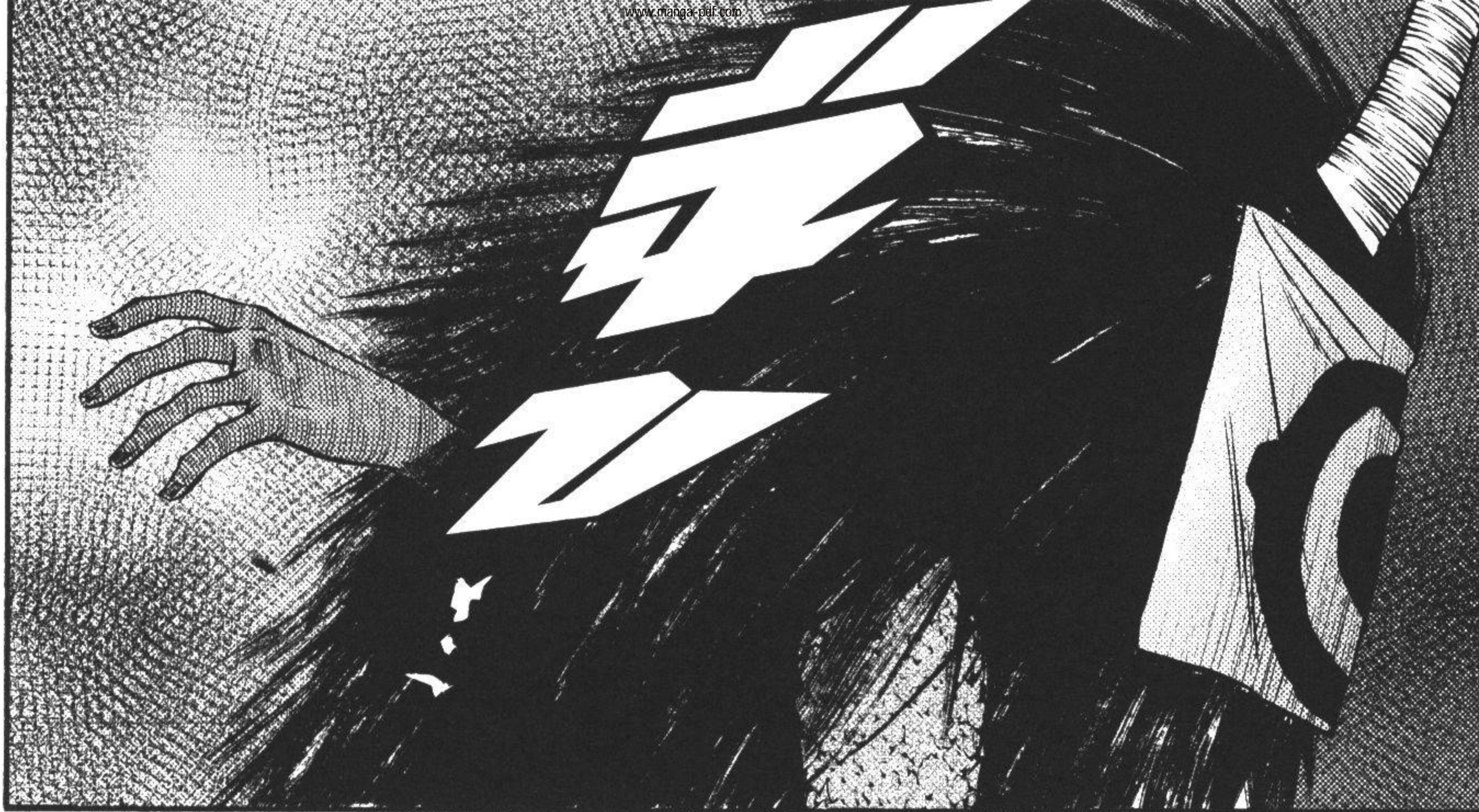
ไหว ไทม !?

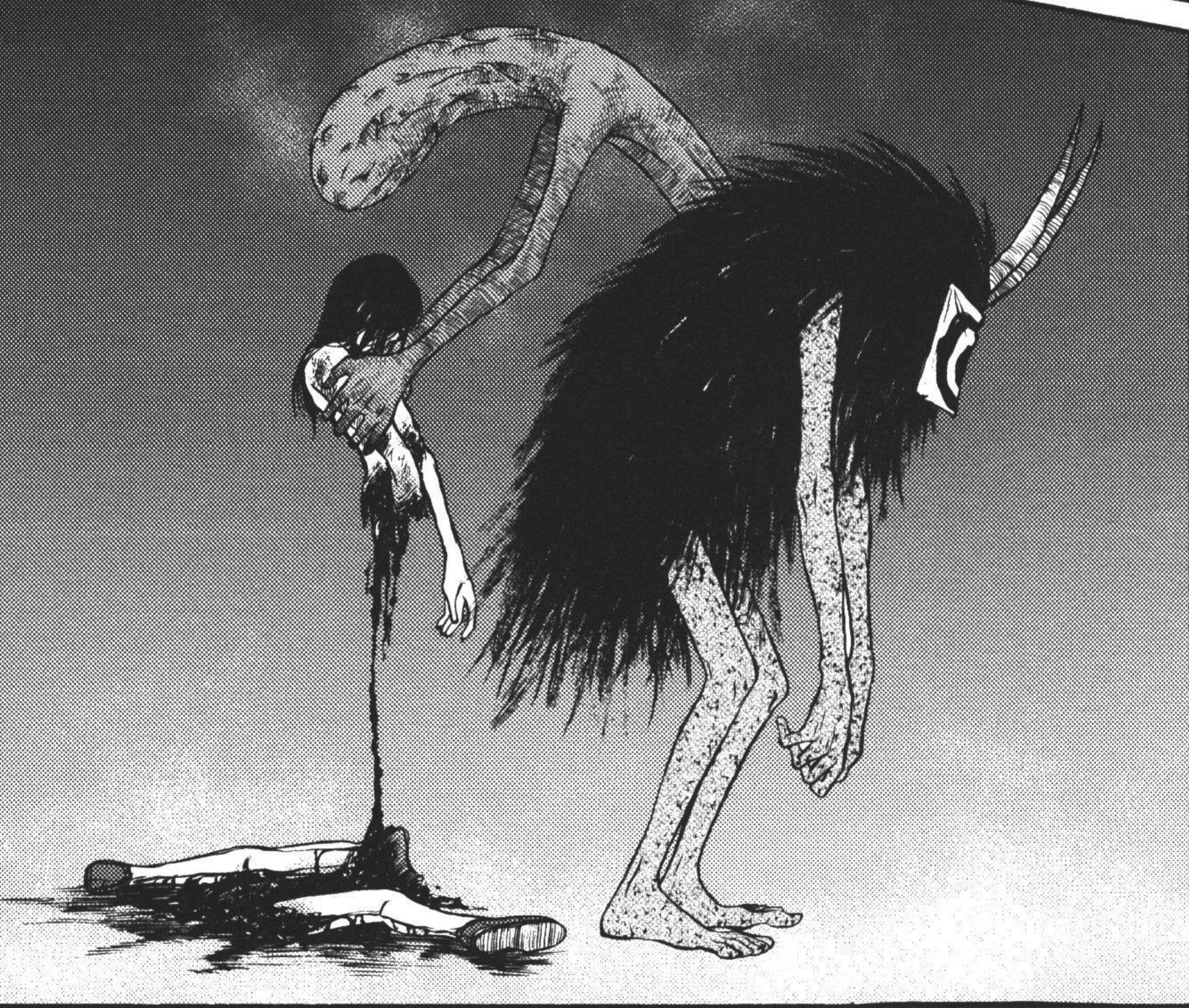

นอกจาก
พวกอสูรแล้ว
ยังมีใครอยู่
อีก!

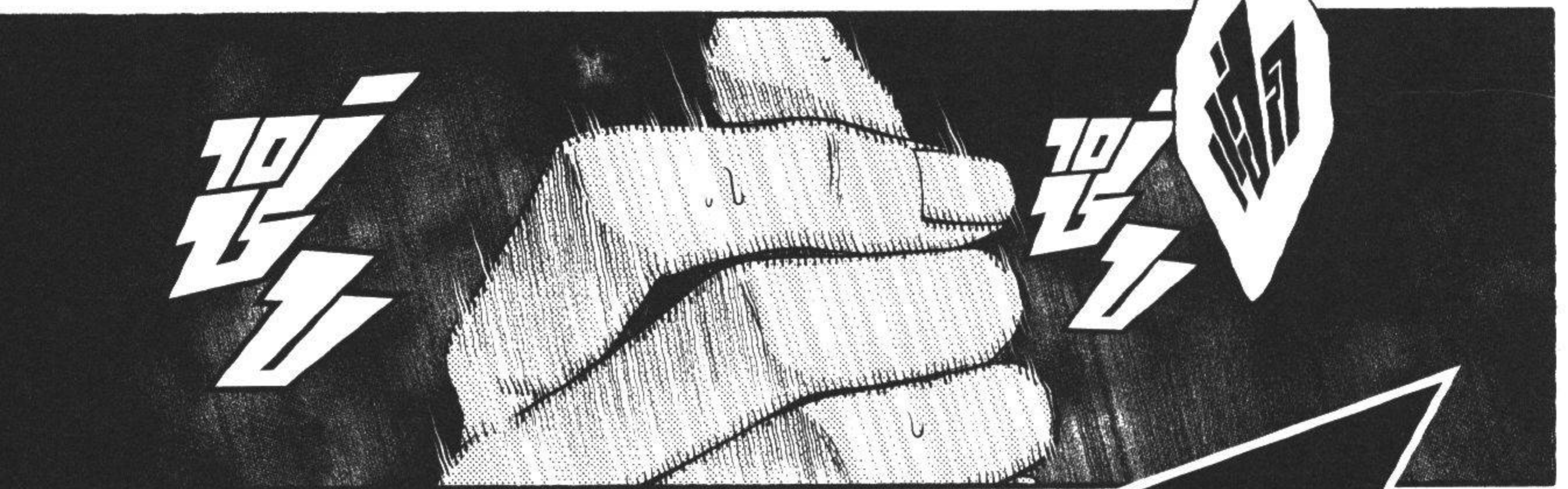
ที่นี่
นอกจาก
พวกมัน
:

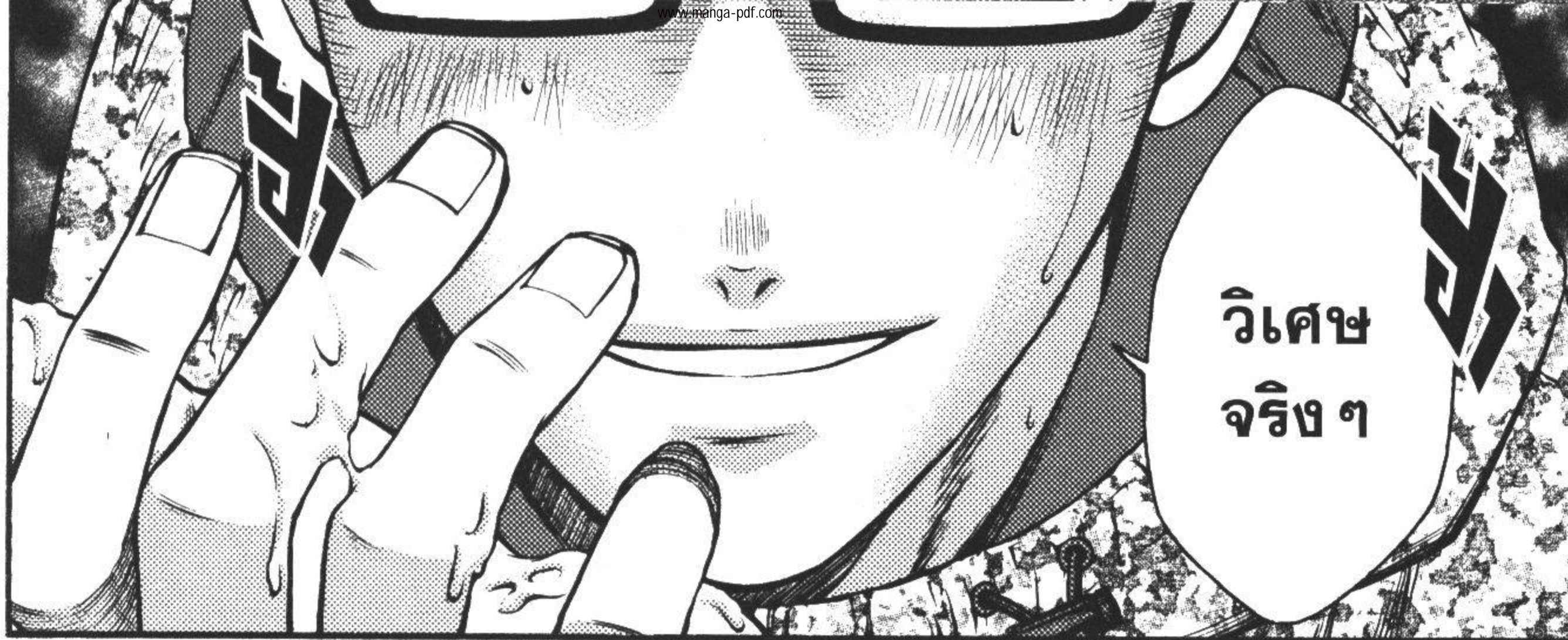

วิเศษ
จริง ๆ

ความ
โหดเหี้ยม
ความขงตงาม
นี่...

นี่ละ
คือพระเจ้า
ที่แท้จริง

ไอ้ตัว
ตาเต็มหัว
ก็อ่อนแอเกินไป
ส่วนอสูรก็ใช้ว่า
จะมีสมอง
:

เสียง
ปิ่น
:

มีคนอื่น
อยู่ใน
หมู่บ้านนี้
นอกจาก
พวกเรา
เหรอ!?

ไม่มีทาง
ใช้ปิ่นเป็น
หรอก

ตอนที่ 14 คนที่จะสัมผัสโบสถ์ได้มีแค่ฉันเท่านั้น

มนุษย์...
ไปอยู่
ข้าง
อสูร
!?

อีก

ก็
ไม่เข้าใจ
เท่าไร
:

งั้น...ทำไม
คนถึงมา
หมายหัว
พวกเราล่ะ
!?

ที่พอจะ
คิดได้ก็คือ
น่าจะมีเหตุผล
บางอย่าง
ที่ทำให้เขา
อยู่ข้างอสูร
:

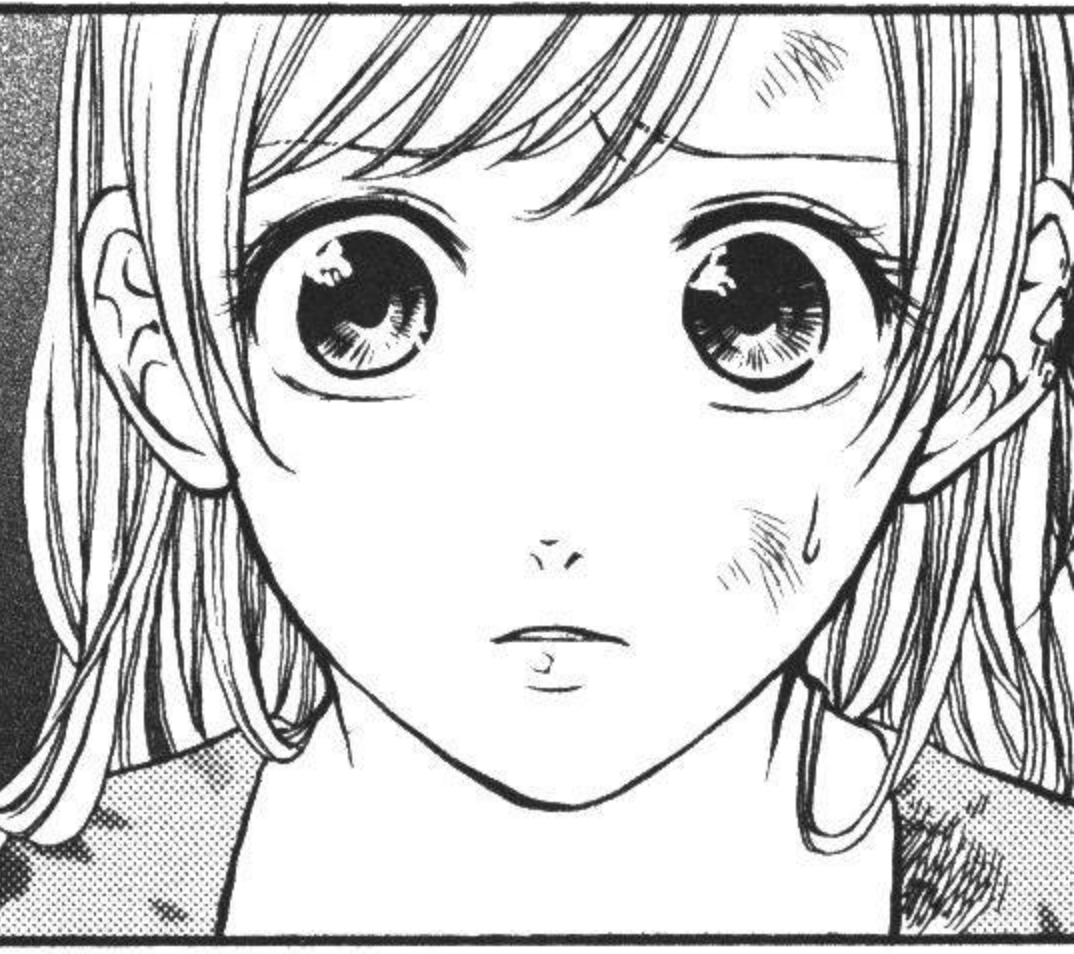
โบทัน
ต่างหาก
หุเธอนะ
:

ไม่เป็นไร
แผลไม่ได้
ใหญ่อะไร
หรอก

โยลีเกะ
เลือดออก
ไม่หยุดเลย
:

แค่
เลือดที่หัว
มันออกง่าย
เฉย ๆ

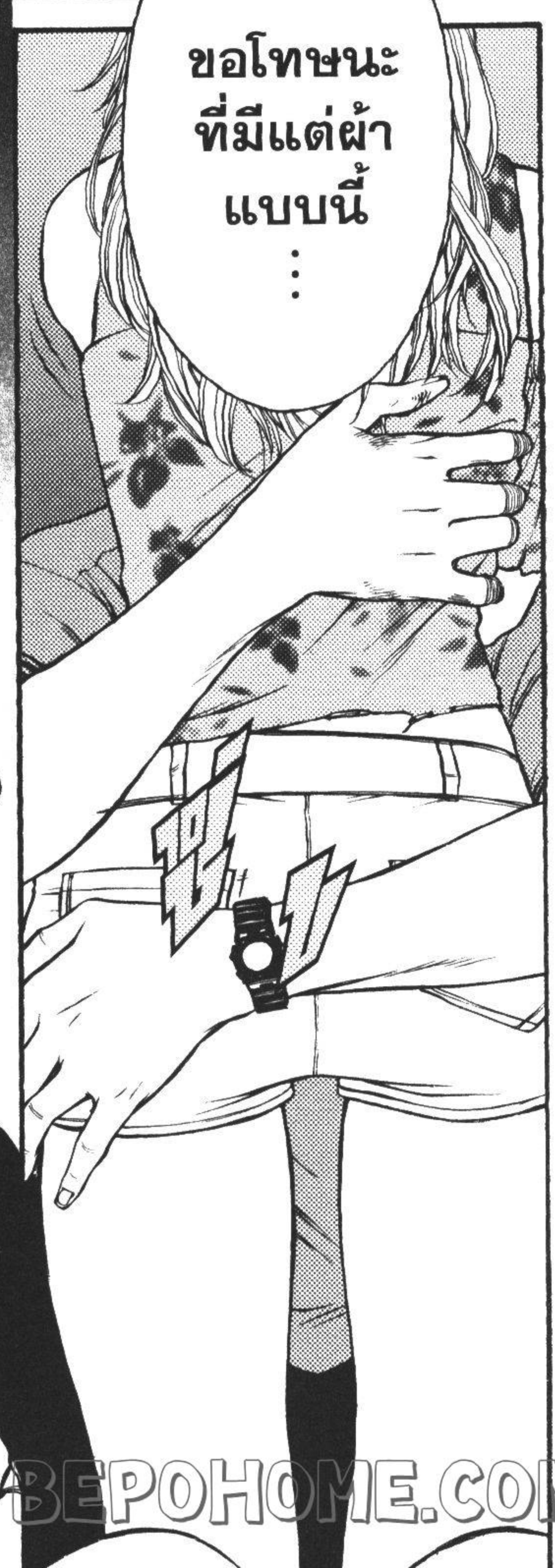
เอาเถอะ
อยู่เฉย ๆ
!

โบทัน
!?

เอ๊ะ
โยลีเกะ
?

ขอโทษนะ
ที่มีแต่ผ้า
แบบนี้
:

โบทัน...
ถูกอสูร
ทำอะไรมา
หรือเปล่า

เดี๋ยว
...
เสื้อผ้าเลอะ
แถมเท่ชื่อ
เต็มไปหมด
...

ตรงนี้
?

อืม

ถูก
ลึ้มผัส
?

โยลีเกะ
ถูกเจ้า
หลายตา
เลียตรงไหน
บ้าง?

คนที่
จะ
สัมผัส
โบทันได้
มีแค่ฉัน
เท่านั้น

ฆ่าเชื้อ
นะ

เซ็งเซ็ง

จ๊อม
จ๊อม
...
ฉันเอง
ก็มีที่ที่ยัง
ไม่ได้สัมผัส
ด้วยสิ

พูด
พูดอะไร
นะ!?

ดูเหมือนว่า
จะไม่สังเกตเห็นพวกเรา
นะ

เมื่อ...
ก็นั่นมัน...

นี่
โยลี้เกะ
...

อสร
นี่มัน
...

ตัวใหญ่
ขนาดนั้น
เลยเหรอ...
!?

!!

!!

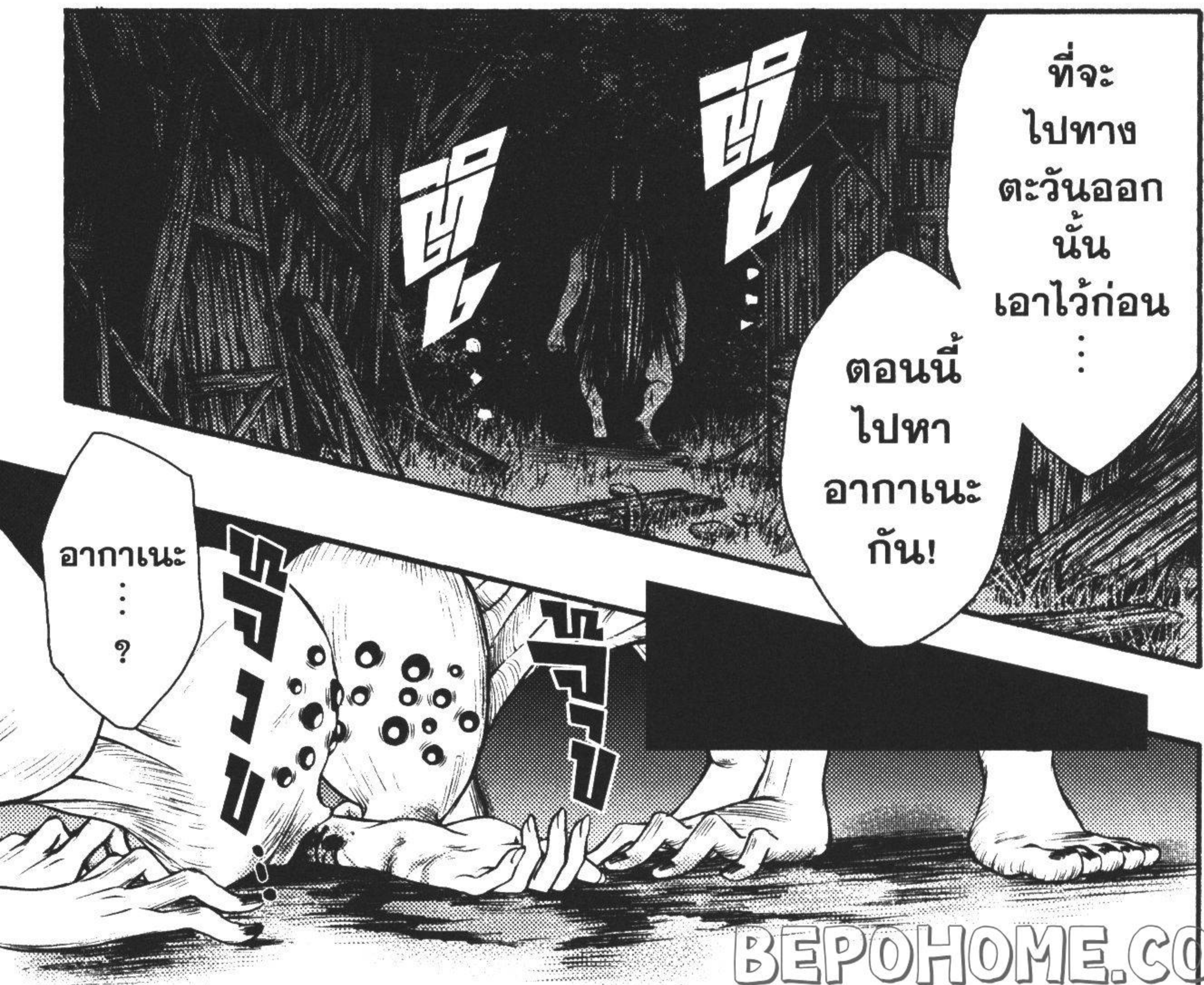
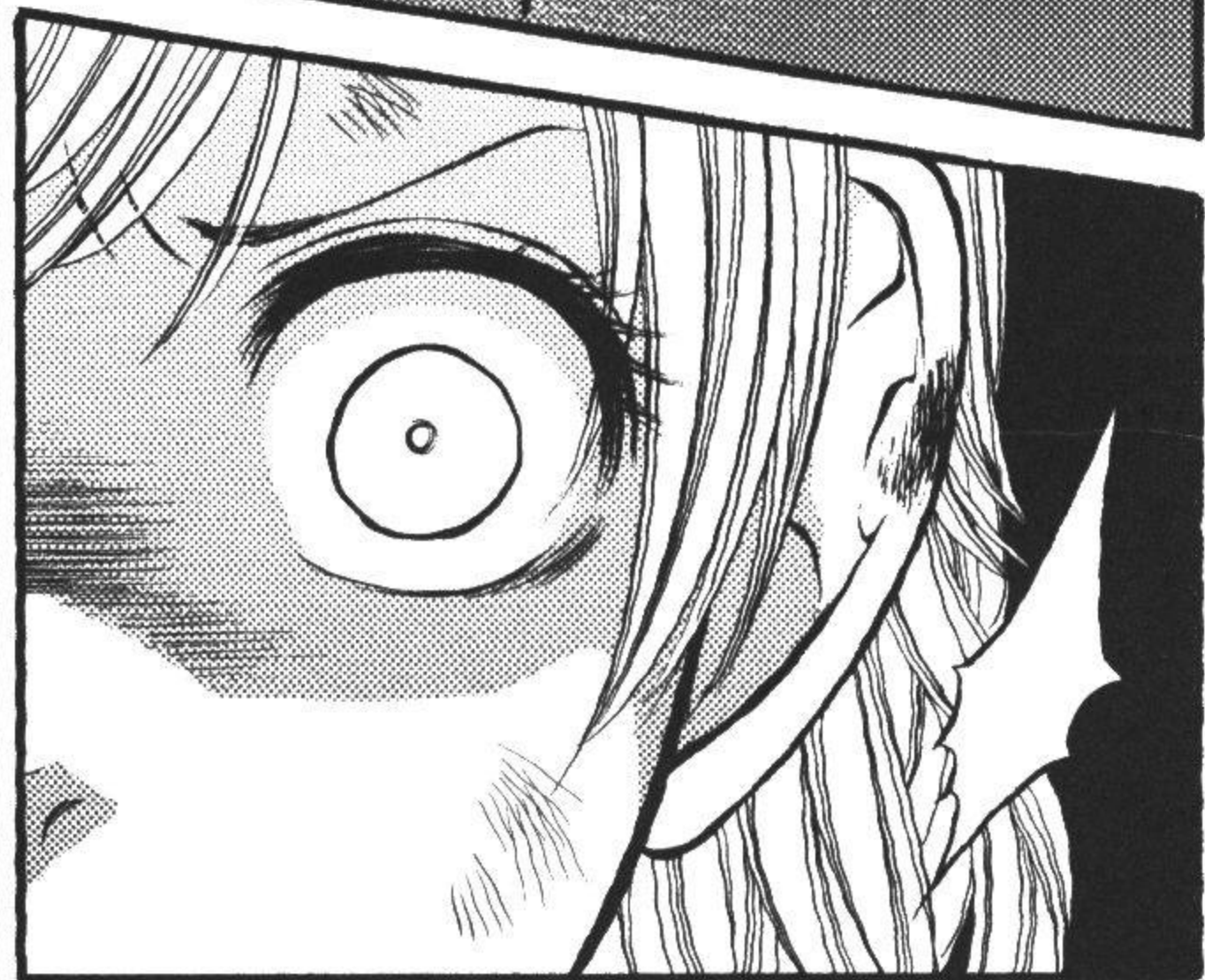
!!

!!

นั่น...มัน
ชุดของ
อากาเนะ
:

อีก

ที่จะ
ไปทาง
ตะวันออก
นั่น
เอาไว้ก่อน
:

ตอนนี้
ไปหา
อากาเนะ
กัน!

อากาเนะ
: :
?

อา
คา
เนะ
!!

โกหก
ใช้ไหม

โกหก
...

โกหก
...

ไม่จริง...
ไม่มีทาง
เป็นแบบนี้
แน่!!

หยุด
นะ
!!

หยุด
เดี๋ยว
นี้!!

อย่ามา
แตะต้อง
อากาศนะ
นะ!!

ทำ
อะไรนะ
โบทัน
!!

แปลฉบับนี้: PDF ได้ที่
MANGA-PDF.COM

เธอนี่มัน
หนวกหู
จริง

แสดงความขอบคุณที่ได้ทำเป็นการอุ่นเล่ม
ดินอสูรหมู่บ้านต้องสาป เริ่มลงเป็นตอนตั้งแต่ พฤศจิกายน 2011
นลังจากนั้นประมาณปีครึ่ง ด้วยแรงสนับสนุนและความต้องการ
ของทุกท่านทำให้อะไรก็ได้ทำเป็นรูปเล่มอย่างที่ตัวเองใฝ่ฝัน
ต้องขอขอบคุณ ขอบคุณมากจริงๆ ค่ะ!!
ไม่คิดมาก่อนว่าเรื่องนี้จะได้รับความรักจากผู้คนมากมายขนาดนี้เลยคะ

ขอขอบคุณ

ผู้อ่านทุกท่านที่คอยสนับสนุนมาตลอด

บรรณาธิการที่คอยอยู่เคียงข้าง แม้ว่าจะบ่นแต่ก็ไม่เคยทอดทิ้งฉัน

แอป Manga mee ที่นำลงการ์ตูนต่อมาเรื่อยๆ

สต๊าฟที่คอยใส่เซ็นเซอร์ศีลธรรมในจุดที่ล่อแหลม ตอนลงในแอป

และทุกท่านที่ช่วยในการเก็บข้อมูล

ขอบคุณทุกคนจริงๆ ค่ะ

ผู้ช่วยหลัก

คุณฮาบะ อากิทมิ

ผู้ช่วยรอบ

คุณซาโต ทัตสึยะ

คุณอิวาตะ โชโตะ

คุณชิโตะ จินามิ

คุณ K.A

คุณทาคาฮาตะ ยู

คุณชิมาดะ ดาเมะ

คุณ M.K

ผู้ช่วยด้านภาพประกอบ

คุณอ่าบะ

ขอบคุณมากคะ!!

และโทริเมมเบอร์ที่คอยสนับสนุนมาโดยตลอด

加藤 幸三

ดาไต เคอิซึ

อะไร
ทำไมหน้าบึ้ง
แบบนี้ล่ะ

**ซึ
ซึ
!**

การ์ตูนตอนพิเศษ — ปิดตาแล้วจับจับ

เพราะงั้น
พวกเรา
ถึงได้
ออกมา
แล้วมานั่ง
เลียแผลใจ
ให้กันอยู่นี่
ไง

...ลึนคิด
จริงๆ

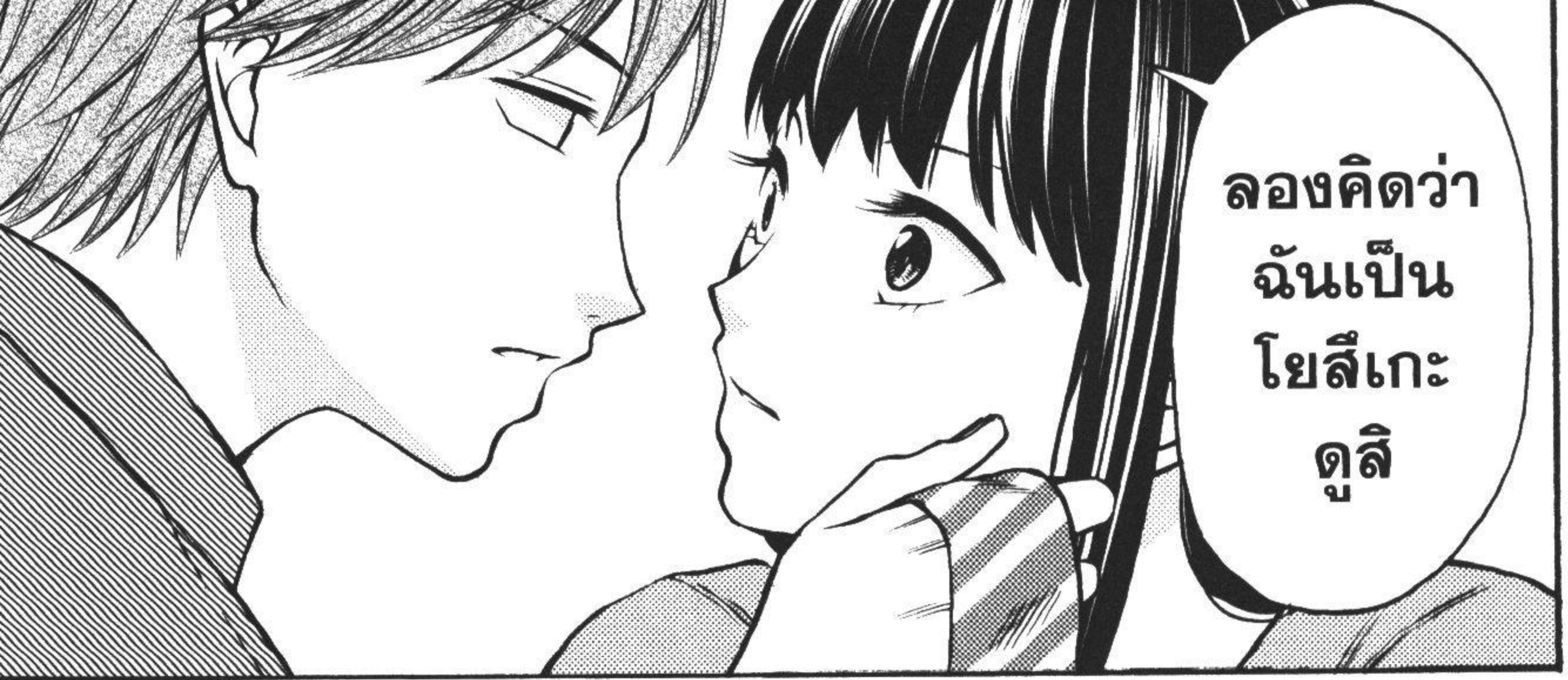
ก็เขา
คบกันอยู่
ไม่เห็นแปลก
เลยนี่

วันนี้
โบทันจะไป
ค้างบ้าน
โยลีเกะ
นะลิ

อืม
ถ้างั้น

**ซึ
ซึ**

ลองคิดว่า
ฉันเป็น
โยลี้เกะ
ดูสิ

เอ๊ะ
หมายความว่า
ว่ายังไง

ไม่ใช่

เดี๋ยวลี
ฮารุ...
!?

ตอนนี้
คนที่
กำลัง
สัมผัส
ร่างกาย
ของฉันทัน
อยู่ก็คือ

ตอนนี้
ฉันคือ
โยลีเกะ

ลอง
จินตนาการ
ดูสิ

เอ้า
...

ยิสึ
สึ
กะ

จะ
กระตือ
ร้อน
มากกว่า
ทุกที

แถม
ยัง
รู้สึก
ว่า

นี้
...

ขอร้องละ
ไม่ไหวแล้ว
...

ข้างใน
ก็...

รัดแน่น
ยิ่งกว่า
ทุกที!

นี่

เธอ

...

ขอบ
โยลี้เกะ
ขนาดนั้น
เชียว

ขอโทษนะ
อากาเนะ

อากาศนะ
ก็มีอารมณ์
ตั้งขนาด
นั้น

แต่ว่า
นะ!

...ผิด
แล้ว

ฉันผิดเอง
ที่ดันเอา
ความรู้สึก
ที่เธอมีต่อ
โยลี้เกะ

มาเล่น
แบบนี้

นี่เรา
มาทำกัน
อีกครั้งเถอะ
แบบปิดตา

อาก
ก
นะ

ไม่เอา!
น่าอาย
จะตาย
ฉันไม่ทำ
อีกแล้ว
!!

ที่
มีอารมณ์...
เพราะว่า
ถูกปิดตา
ต่างหาก

ตอนที่
ทำอย่างว่า
กับซารุ
จะไปคิดถึง
โยลี้เกะ
ได้ไงเล่า

END

๓
อ่า

ร่าง กาย ทาบ ทับ ใน สถาน การณ์ บีบ คับ คน

หน้ามืด
ไปหมด

ร้อนจน
เหมือน
โดนไฟ
ลวก

อ๊ะ...
โยสิเกะ!
ตรงนั้น
ไม่ได้นะ
มัน
แปลกๆ
...

อ๊ะ

ทีม
ช่วย
เหล่าน
เรม
เคลอน
ไหว
!

มัน
สมอง

ผล
กำลัง
กับ

สองคนนี่
คือผลกำลัง
และ
มันสมอง
ของฉัน
!!

ขอร้อง
ละ

พาฉันไป
ที่สุสาน
บูชายัญ
ที่!!

อ่านตอนใหม่ก่อนใคร
โหลดมังงะ PDF ได้ที่

MANGA-PDF.COM